

အယုဇ္ဈပူရိန်။ဘူမိန်နက်ဖန်။နတ်တို့ဘန်အပ်သော။
မှဟန္တာဂုဏ်။ရတနာပုံဟု။ဇေယျုလျှမ်း
ရည်။ရွှေမန်းပြည်ကို။နန်းတည်အစ။
ခမ္ဘင်္ဂါဖြင့်။ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ
တင်။ဘဝရှင်မင်းတ
ရားကြီးထုရား။
လက်ထက်တော်။ထင်

ပေါ်ကျော်စောထွစွာသောပညာ
ဗလ။ထူးဂုဏ်ရလျက်။ဦးပုညအမည်
ရှိသော။ရွှာစဉ်ရွှာစား။ထင်ရှားလင်းမျှ။
သတင်းပသည့်။မင်းထွသင်္ခယာဟူသော့ဘွတံဆိပ်ဖြင့်။
ခတ်နှိပ်သူကောင်းပြုခံရသော။စလေမြို့ဇာတိ။အာစရိ
သည်။သာဘိဗြိမံ။ထူးဆန်းစွာရေးအပ်သော

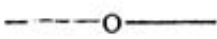
မန္တလေး ဘွဲ့ မော်ကွန်း။

ရန်ကုန်မြို့။

၁၂၆၀ပြည့်။ကဆုန်လအတွင်းပုံနှိပ်သည်။

ဟံသာဝတီစာပုံနှိပ်တိုက်။

နိဒါန်း

အာဗိဇ္ဇာသံသယ၊ မဟာသမ္မတ၊ သာကီယအနွယ်တော်လျှင်။ အမွန်ရှိသော။ ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူထွသော။ ရေမြေအသျှင်။ ဆင်ဖြူများသခင်။ မန္တလေး ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီးကို။ လက်မွန်အစ။ ပဌမမြို့နန်းတည်ထောင်စံနေတော်မူသော။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်။ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရားရွှေလက်ထက်တော်တွင်။ ရွှာစဉ်ရွှာစားမင်းထွသင်္ခယာဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်နှင့် သူကောင်း ပြုတော်မူသည်ကို အထူးသဖြင့် ခံရသောစလေမြို့ဖာတိ။ အရင်းရှိသောဆရာကြီးဦးပုညစီရင်ရေးသားပြုစုသော မန္တလေးဘွဲ့ မော်ကွန်း။ ရတနာနဒီ မြစ်တော်ဘွဲ့မော်ကွန်းများကို။ အလွန်တရာ။ သေချာစေ့စပ်။ ပုဒ်ပါဌအက္ခရာမလွဲ။ မင်စွဲမင်တင်။ သန့်စင်ရှင်းလင်း။ ကွင်းကွင်းစက်စက်။ မပျက်မတိမ်းစေရလေအောင်။ စွမ်းဆောင်ရိုက်လုပ်။ အားထုတ်ပြုပြင်ခြင်း သဘောရှိသော ဟံသာဝတီစာပုံနှိပ်တိုက်တွင်။ ပုံရိုက်လုပ်ဆောင်ခြင်းကိုပြုပါသည်။

ဗဟုသုတ၌အထိုရှိသော အမျိုးကောင်းသားသိီးတို့သည်။ တီးနန်း၏အမှုအရာအယဉ်အကျေးတို့ကို။ အဝေးကပင်။ မမြင်မရှုရငြားသော်လည်း။ အပါးသို့ရောက်သဖြင့်။ မျက်မှောက်ထင်ထင်။ ရှုမြင်ရသကဲ့သို့ဖြစ်ပေသည်ထကားဟု။ ကြိုးစား၍ကြည့်ရှုရုတ်ဘတ်ကြစေကုန်သတည်း။

ထေဇော်၊ သပြေ ကျော်သည်။ ဘိုးတော် ရန်ထွန်း၊ ခင်
စက္ကဝတ်၊ နောင်စောထွဋ်တို့၊ တမ္ပတ်မင်္ဂလာ၊ ပြည်ဆိန်
ဇေယျာအဝ၊ အမရဝယ်၊ မြန်မာ့သရေ၊ ကြဌန်းထွန်း၊ မန်း
ဟိန်၊ ရေခဲချိန်သည်။ နာဂန်ဥက္ကဋ္ဌတောင်ကြီးတည်း။

၃။ ဘဂဝန္တဂူ၊ သဟန္တ၊ လျှင်၊ နှစ်ဆူစကြာ၊ ဒေသစ
သုနာပရန်၊ နက်သန်ဌာနီ၊ တမ္ပဒိသို့၊ ပါရမီရင့်နု၊ ဝေဏေ
မျှော်ရှုရည်ရည်၊ ချွတ်အံ့လည်သော်၊ မြန်ပြည်အခေါင်၊
တောင်ဝယ်၊ လရောင်စက်ဝါ၊ လက္ခဏာနှင့်၊ မျက်နှာကြည့်မြ
ရွန်းရွန်းပသည်။ စန္ဒရက္ခိ၊ နတ်နာရီလျှင်၊ သိင်္ဂီဦးသစ်၊ ဇမ္ဗူရာ
သို့၊ ကျစ်လစ်၊ ဖွံ့ထွား၊ ရင်ညံ့သားကို၊ တရားညွတ်နူး၊ ပန်းနှယ်မှ
၍၊ ကျေးဇူးလေးနက်၊ လှူဒါန်းဆက်သော်၊ ရွှေဌာန် ကရုဏာ
တောင်လုံးညိတ်မျှ၊ ထိတ်ထိတ်သဟန်၊ ရင့်က တွန်သို့၊
ကြန်အင်ညီ၊ မယ်ဒေဝီအား၊ ဝစီနက်တံ၊ ဗျာဒိတ်သံဖြင့်၊
ယံဦးနိဋ္ဌ၊ ပြီးပြီးသိမ့်သည်။ ငြိမ့်ငြိမ့်ပဲ့တင်ခတ်တီးတည်း။

၄။ ဒီပလင်္ကာ၊ သုဓမ္မာနှင့်၊ ခေတ္တရာစံ၊ ပုဂံထောင်တည်း
ဝတ္ထုပြည်၌၊ မြိုက်ရည်ဓမ္မစက်၊ ငါ့နှုတ်နက်လျှင်၊ မွန်းချက်သူရိန်
ထွန်းခဲထိန်ပြီး၊ အာလိန် ခွေညွတ်၊ သိန္ဓေ ထွဋ်သို့၊ ဝင်သင်
ရောင်၊ မြိခိုးမှောင်သည်။ မန်းတောင်သရိုက်၊ မြေမကိုဋ်ထက်၊
လွန်ရိုက်သာသနာ၊ နှစ်ထောင်သာ၍၊ ငါးရာစွန့်ရှည်၊ အညွန့်စည်
သော်၊ ဤသည်နတ်နွယ်၊ ကလျာငယ်လျှင်၊ နယ်ဇမ္ဗူပြင်၊ ရန်မာန်
နှင်၍၊ အိမ်ရှင်စည်ကြီး၊ အထိုတီးလိမ့်၊ ဝှဲခြီးကြော်ကြေး၊
ထောင်ရှေးတို၊ လေးရာအစ၊ ထွန်းသည်ကပင်၊ ဇေယျထေဇာ
လရောင်ခြည်၊ မန်းတောင် တည်သား၊ ကြည်အရေနံ၊ စက်ယုံဇို
လွတ်၊ လောကခါတ်ကို၊ ဆုံးဖြတ်ဆော်ဦး၊ ကုန်းဘောင်ရိုးလျှင်၊
တန်ခိုးပြည့်စုံ၊ တိုက်လုံးရှိ၍၊ ရွှေတံရတနာ၊ ပြည်အောင်ချက်
နိဗ္ဗာနတ်တူ၊ တည်အံ့ဟူသည်။ ရှစ်ဆူရိပ်ကြာညင်
တည်း။

၅။ ဇမ္ဗူမန်းဝေ၊ ပြဋ္ဌာန်းမြေထက်၊ နှုတ်ရွှေမှာတိုင်း၊ ဗျ-

ကရိုဏ်းနှင့်။ နန်းပိုင်းသိုက်လျော်။ အကြိုက်တော်သော်။ တေ
 ဇော်ဝရဇိန်စက်နှယ်ထိန်သည်။ ပြည်သိင်္ခီခေတ်။ ဘူမရာဇ်ဝယ်။
 သီးသစ်နန်းဦး။ ဝိုးပျိုးပိုင်နင်း။ အလောင်းမင်း၏။ မြစ်ရင်းတော်
 ဒြဲတ်။ လောကနတ်လျှင်။ ဘုံထွဋ်အမရ။ နန်းဌာနထက်။ စတုတ္ထ
 ရွှေအိမ်။ မာန်နှိပ်တားဖြည့်။ စမွယ်စည်တည့်။ ဈာန်ယဉ်ရိပ်းယံ။
 ဝက်ရိုးစံသည်။ သဟံဗြဟ္မာ။ အဂိယာနှင့်။ ကာမာတခို။ မြင်းပျိုရ်မ
 ကုန်။ မဟာယိုက်တို့။ သိုက်လည်းအမြတ်။ ဓာတ်လည်းအကျော်။
 စနည်းတော်လည်း။ အဟော်ဝတာ။ မွန်ရှည်စွာဖြင့်။ အလာတညီ။

ခါဤကား။ ပါရမီသခင်။ နတ်ရှင်ဘုန်းခေါင်။ မန်းရွှေတောင်
 ဝယ်။ နန်းဆောင်မိမာန်။ တည်ချိန်တန်သည်။ မွန်ပြီတုရား။ မန်း
 ညာဖျားသို့။ ဘဝါးစက်လျှံ။ ကြာချက်ခံ၍။ ယည်ယုံစွင့်စွင့်။ စီးစ
 သင့်ဟု။ မြီဒံနှင့်နှုတ်ချို။ ထြင်းဆိုသည်။ ။ နဂိုရ်တည်အံ့ချိန်နိုး
 တည်း။

၆။ သာသနာလျှင်။ သုံးရာမြိုးသစ်။ ကိုးဆဲ့ရှစ်တည့်။ အနှစ်
 နှစ်ထောင်။ နေနှယ်ပြောင်သော်။ မြရောင်ရွှန်းဝေ။ ကျွန်းသပြေ
 ဟက်။ ဝေဒိသမျိုး။ နေကရိုးသည်။ သတိုးပဝရ။ အာရောကတို့။
 အမရသာစဉ်။ ဘေးတော်ပြည့်ဝယ်။ ငါးမည်ကိုယ်အမ်း။ လက်
 နက်စွမ်းဖြင့်။ ခုတ်ဘမ်းနှိပ်နွံ။ ရိပ်ရိပ်ယုံသည်။ မှင်တံဝေသီ။ ကေ
 ကရိုလျှင်။ လည်ချိုထွန်ဟောက်။ ခံစောင့်ရှောက်သား။ ရန်ထေဝံ
 နှင်ဟန်။ ပလ္လင်ပြန်ထက်။ စင်သန်ဖြူနစ်။ ပင်လယ်ဖြစ်သည်။ ညာ
 ရစ်ငွေရောင်။ ခရုချောင်ဖြင့်။ ရှောင်ကေတုမာ။ ရတနာကို။ ဂင်္ဂါ
 နေဝတ်။ သုန်သုန်ဆွတ်၍။ ဘုံထွဋ်ဦးကင်။ မုဒ္ဒါယင်သော်။ ကောင်း
 ကင်မြေရေ။ လေအဆုံးရောက်။ မြိုးမြိုးပေါက်မျှ။ ဘုန်းခြောက်ပါး
 ရှင်။ ရွှေပလ္လင်ဝယ်။ အောင်မြင်သစ္စာ။ ပွင့်ဆဲခါသို့။ ဗြဟ္မာသံပြီ။
 သာဓုဂိဖြင့်။ ငွေပိပ်ဆီစုံလင့်။ လက်မုံပွင့်သည်။ ။ တို့ရှင်ဘုန်း
 ရောင်နေမီးတည်း။

၇။ ရာဇဗြူဟာ။ တိသေကာဟု။ မင်္ဂလာမျှိုကြီး။ အောင်ပွဲ
 သော်။ ပွဲမြီးပြန်ရှား။ အဝှန်ကြားသား။ ဗြူတားချောင်။ စနည်းသံ

ကိုကံပါရမီ။ ဥာဏ်ဂန္ထီဖြင့်။ ထိထိဆယ်ဆယ်။ ရှာဖွေချပတ်
 လျက်။ အံ့ဘွယ်အလွန်။ ဤတောင်မွန်နှိုး။ ဗိမာန်ပြန်ပြော။ ဝာညင်အံ့
 သောဟု။ ဩရောကဝိမတ်ဥာဏ်ရှိနှင့်။ ဣတိဟာသ။ တက္ကင်း
 ပုံ။ နှုတ်ဝယ်ငုံသည်။ အင်စုံပဏ္ဍိတ်။ ပုရောဟိတ်တို့။ သဒ္ဓိန္ဒြေ
 နှုတ်။ ဝေဒသုတ်လည်း။ ဇုပ်ယုဂ်တဖြို။ ထိုတော်ညီသော်။ တေဒုန်
 ဂိရိထူး။ မြေများမွှေးထက်။ နန်းဦးတဉ်ရန်။ ဘုနက်သန်ကို။ ကောင်း
 ကြန်ထွင်ဘွေ။ စနစ်လေဟု။ မိန့်ရွှေတော်ခွန်း။ ညွှန်ပြဋ္ဌာန်းသဉ်။ ၊
 မျှမွန်းနာဘွယ်မပြီးတည်း။

၈။ ထိုအခါဝယ်။ ဣန္ဒာဘုန်းလျှို။ ဝိသုကံနှင့်။ ဒိသမ္ပတေ။ ပရ
 မေသုရိန်။ သိဝိန္ဒရာဇ်။ နတ်စစ်တေဇော်။ အာနုဘော်ကြောင့်။
 မတ်ကျော်ကဝိန်။ သုခမိန်တို့။ ကာယိန္ဒြေ။ ကိုယ်တွင်းနေလျက်။
 မြေကိုဥာဏ်ထွစ်။ ဖန်စနစ်သော်။ ကြန်ရှစ်အင်္ဂါ။ ပထဗျာဝယ်။
 သဘာဝတ္ထ။ သဗ္ဗာနနှင့်။ မမျှန်မမြင့်။ သစ်ပင်အနေ။ မြေသရဂန်။
 ကုန်းစွန်ကျင်းဝှမ်း။ ရေစမ်းနှိုင်းညှိ။ ရေရှိရေတည်။ အင်ရှစ်မည်
 လည်း။ ချမ်းကြည်ပြည့်စုံ။ ဣန္ဒာရုံဖြင့်။ စုပုံလောက်ဖေ့။ တွင်
 ချည်းထွေ၍။ မြေအမြုံဝေ။ မှန်ထုပေရှင့်။ ကိုးထွေအင်္ဂါ။ လက္ခ
 ဏာမူ။ ကမ္ဘာဝတ္ထရဋ္ဌ။ ဦးခေါင်းမှတ်လည်း။ အမြတ်ကိန်းရ။
 ဥာသာနှင့်။ ဂဇနာဂိ။ ကေသရိတို့။ လက္ခိကြက်သရေ။ ပြီးဝေ
 ကဲမြင့်။ ၅၅၅တင့်သည်။ အသင့်ရှစ်ဦး။ မြိုက်ကျေးဇူးလည်း။ ရွယ်
 လူးနရိန်။ ဘုန်းတော်ရှိန်ကြောင့်။ ဒေဝိန္ဒရာ။ ညီညာရွက်ဆောင်။
 ရန်တိုင်းအောင်၍။ ရွှေတောင်ကြီးအောင်။ ဘုံကြီးပေါက်သဉ်။ ၊
 အံ့လောက်ပြောပမပြီးတည်း။

၉။ ပူရုဇ္ဈေပြီ။ ကျမ်းအညီတည့်။ ပထဝိပြင်။ ရွှေကြေးမျှင်
 ကို။ ဝန်းကျင်ဥာသာ။ တိတိထုသည်။ တရုရှစ်ဆယ်။ ဟမုည်း
 သွယ်မှ။ အလယ်ဗြဟ္မာ။ ရှစ်မျက်နှာဝယ်။ ခေတ္တာမိဖုတ်။ အစရှိ
 သည့်။ အဘိတေဇဝန်။ နတ်မွန်ရှစ်ကျိပ်။ ရန်မာန်နှိပ်တို့။ ဘုန်းရိပ်
 ထွမ်းမြို့။ သပ္ပာယ်တုံဖြို။ ၊ ဥြိသန္တုတေတလေနာဂါ။ လော
 ကပါလာစကာမဂါ။ ဂေဟေတသ္မိစတိဋ္ဌန္တု။ အာပုပ္ဖထကရာ

သဒါ။ ။ဂါထာဝဇီ။ချနစ်ချိုဖြင့်။သံပြီတွတ်တွတ်။ တောင်းပန်
 ရွတ်သော်။နတ်လည်းမိလား။ဖျားနဂါးမြေယံ။ ပတ်ဝန်းခြံလျက်။
 အောင်သံရင့်ရူ။ခါတမူကား။ဇမ္ဗူပျံ့မွေး။မန္တလေးဝယ်။စည်ရှေး
 ကမ္ဘာ။ကြိုက်ခဲစွာသား။ရတနာပုံ။ဖျက်စုံရောင်ခြည်။နန်းမြို့ပြည်
 ကို။ဇာနည်ဘုန်းခေါင်။တိုက်လုံးအောင်သည်။ ကုန်းဘောင်နတ်
 ဆွေ။ဆယ်ပွင့်နေလျှင်။ကြက်သရေကြီးခုံ။ ပြီးစေအံ့ဟု။ ရဲဝံ့မ
 နစ်။အားတော်သစ်၏။ ဓမ္မရာဇ်မင်းဆုံး။မြတ်နှလုံးကို။ ပိုက်ကြီး
 နှစ်တောင်း။ ရွှင်စေကောင်းဟု။ နတ်ပေါင်းလျှင်မြန်။ ပြည်ကြီး
 ပန်သည်။ ။ဗိမာန်တုမဲ့ဘုံသီးတည်း။ ။

၁၀။ မြေခံရာခြောက်ရာ။လေးမျက်နှာလျှင်။သင်္ချာတိသ်။
 ဥဿဘထက်။ သူရဇ္ဇဓါတ်။ ရွှေပြာသာဒ်နှင့်။ နဝရတ်စီ။ ကွန်
 ကွန်ချိုသည်။ကောထိမြေစုံ။ဇေယျဘုံလည်း။ဝိဇ္ဇာပြကတိ။ လျှပ်
 နှယ်ညို၏။ပန္နိမစက်။ ပါပလွက်ဝယ်။ တွက်ချက်နဂိုရ်။ ဘိတ်
 ဘိတ်ပိုသား။တံသိုကွမ်းပြောက်။ ကြဌန်းပေါက်လျက်။ မြေခံ
 ဥတ္တရာ။စရတ်ညာထက်။ရတနာမြို့တေ။တခဲထွေသည်။ဝင်္ဂေ
 ဝီးကိုင်။ ပြူးပြူးမြိုင်မျှ။ မဏ္ဍိုင် မြင့်သွန်း။ ပုံကြီးထွန်း၏။ ဝန်းခဲ
 စကြာ။တမျက်နှာနှံ။ပရာဝရ်။ဝဲယာခြံသည်။ မြေခံရေနတ်။ လေ
 ဓါတ်မီးရှိန်။ညီးညီးထိန်မျှ။ဝရဇိန်ရောင်ရွန်း။ပြောင်ပြောင်ထွန်း
 သား။နန်းဆွဲနှစ်ဆောင်။မိလားခေါင်ကြားကြား။ ရွှေတံခါးလည်း။
 တရားစောင့်တတ်။ ထိုတော်ညွတ်၍။နတ်ဣဒ္ဓိမန်။ သင့်ကြောင်း
 ရန်သည်။ ။ဝိဂန်ပုံနှင့်ရောစိုးတည်း။ ။

၁၁။ ဓါတုမဏ္ဍ။ ပတ်လည်ချသား။ကွန်းမပြာသာဒ်။ ခွါဒ
 ရသ်လည်း။မျည်းခတ်တသွန်။ စတုကဏ်နှံ။ ဗိမာန်လေးသွယ်။
 ဘဝဂ်ကယ်မျှ။ တနယ် တနယ်။ တလာပယ်မူ။ ရွှေကြယ် ငွေ
 ကြယ်။မျက်မုံချယ်လျက်။တိမ်စွယ်ထဲချောင်။ ရဲရဲပြောင်သည်။
 ရှစ်ဆောင်ရှစ်ဆောင်။ ရစ်မြှောင်ဝန်းလည်။ ရွန်းရွန်းကြည်မျှ။
 ရောင်ခြည်ထွဲ့ထွဲ့။ယိုအံ့ကဲ့သို့။လေးဆွဲရှစ်တန်။ဝေဇယန်လည်း။
 ဘုန်းဝှန်သတိုး။ ရှင့်တန်ခိုးကြောင့်။ ထိုပိုး မျက်မှောက်။ မြေမှ

ပေါက်၏။ ပတ်လျောက် ရစ်မြို့။ ခက်ဆစ်ကြိုလည်း။ မြစ်တုံဇလုတ်။ ရေထိဝတ်လျက်။ ဥဿဘတွန်။ နက်ကျယ်ဝှန်သည်။ ရွှေဖြန့်လွှတ်စွန်း။ မြရည်သန့်နှင့်။ မကန့်လျာဖျား။ တန့်မနားတည့်။ ပတ္တမြားမြဲ။ မျက်ရှင်ထဲနှံ။ သူရဲပုဏ္ဏက။ ထိုတိုင်းပြသည်။ သဗ္ဗကိရိယာ။ ရာဘွယ်ရာသို့။ ရွှေကြာငှက်ခါး။ အပါးပါးလည်း။ ဘုန်းသားဘုန်းကံ။ ဘုန်းစီမံသည်။ ။ ထောက် ခံကုသိုလ်ခိုင်ဖြိုးတည်း။ ။

၁၂။ မင်္ဂလာလျှင်။ အင်္ဂါမချို။ ရွန်းရွန်းပျိုသား။ မြို့၏ချက်ဗွေ။ လယ်မဏ္ဍေနှံ။ သုမေခါမြတ်။ ညာပျော်နတ်ကို။ လက်ထပ်မှုကို။ ဝိသကြိုနှင့်။ ရွှေတုံသဲခင်။ နတ်ရှင်နှင်းဆောက်။ ဆုကြီးမြော်သား။ မြေပေါက်ရတနာ။ နန်းသိင်္ဂါလျှင်။ ယူဇနာမြင့်ဖျား။ နှစ်ဆဲ့ငါးတည့်။ ဘုန်းအားဖန်ဆန်း။ ချက်ခြင်းထွန်းသို့။ မြေနန်းလွှတ်စံ။ ပြာသာန် ပျံလည်း။ တိပ်ယံ သီဝေ။ အထွေထွေလျှင်။ ရွှေတခဲတည်း။ စက်စက်ရည်းမှု။ မြလည်းဣန္ဒနီ။ ဝဇီရောင်ရှိန်။ စိန်လည်းဖြိုးပြက်။ ခိဗ်းချက်ပျံ့။ ပုလဲခြည်လျှပ်။ အထပ်အထပ်။ ချပ်ကာချပ်ကာ။ ဆယ်မျိုးဖြာသည်။ ရတနာမွန်နစ်။ သင့်ရာသစ်လျက်။ မြေဖြစ်ရေဖြစ်။ နတ်ဖြစ်လူ့ဘုံ။ မျက်မြတ်ပုံကို။ ဥဿုဏှိတွင်။ သိကြားယင်ရှင့်။ ကောင်းကင်ဗိမာန်။ ဝေဇယန်ကား။ ဇေနာရချ။ ကြမ္မာရွှေတည့်။ ဘဝသခင်။ ရှင်ပင်စောထီး။ ရွှေနန်းကြီးကား။ အတီးရှေးကျ။ ကုသိုလ်ထူးတွင်။ နတ်မှူးဖြေဟွာ။ ကိုယ်တိုင်လာ၍။ မေတ္တာထပ်ပွား။ ဖန်သောအားဖြင့်။ သိကြားနေတန်။ ဝေဇယန်ထက်။ အပြန်ထောင်ရာ။ လွန်ကဲသာသည်။ ။ သမ္ဘာစုံပြည့်ရင်းနှီးတည်း။ ။

၁၃။ အဆန်းအဆန်း။ ရှုမခန်းတည့်။ ရံနန်းငါးဆောင်။ စံရွှေထောင်လည်း။ မှောင်ကိုထွစ်ခွါ။ ရုဂန်ချာနှံ။ အာဇာနာဓု။ အမဉ်ရံသည်။ သီတတုထိပ်စွန်း။ ရွှေဗိမာန်လျှင်။ အပြန်လေးဆယ်။ ဂါဝုတ်ကျယ်၍။ ငါးသွယ်ချိန်မြင့်။ အာလိန်ဆင့်ထက်။ စွင့်စွင့်ထက်ဝန်း။ ပေါ်မြိုင်ထွန်းသို့။ စီရန်းတုရင်။ ရုပ်ရှင်ပြောက်ပြိန်း။ အကိန်း

ကိန်းလည်း။ဝိတ်ထိန်းခဲကျို။ရွှေစတိဖြင့်။ မျက်စိမူးနောက်။ ဟူး
ဟူးတောက်၏။ တောင်မြောက်ဝဲယာ။ ရံစကာသည်။ ရတနာ
ရောင်စို။ဆောင်တို့ကိုလည်း။ မြင်းမှိုင့်ခွတ်လတ်။ ခါးပန်းသတ်
ဝယ်။နက္ခတ်တင့်ဆိုး။ရောင်မြိုးပွိုးလျှင်။မိဗ်းလုံးပြည့်ဝန်း။ထည့်
၍ထွန်းသို့။ရွှေနန်းပရိကံ။ပတ်သန်းခြံသည်။ ။အလျှိုဘိတ်မျှယို
စီးတည်း။ ။

၁၄။ တဝကိုးရာ။ မန္တမာဟု။ ကမ္ဘာနဂိုင့်၊မြေပဟိုင့်နှင့်။
ထိန်းဗိုင့်သထုံ။ရွှေဘုံခေတ္တ။ရိမဒ္ဓထက်။ ရှေးကကျော်သောင်း။
ဘေးစောလောင်းတို့။ ရိုက်ညောင်းရွှေစည်။ မြို့နန်းတည်သား။
ခိုင်ကြည်ကြီးကျယ်။အံ့စဘွယ်ဟု။ ကျမ်းဝယ်အာဂုံ။ လာထည့်
တုံလည်း။တုမ္မန္တရ။ဒေသဝေါဟာ။ နှီးနှောစာသော်။ ယုဇနာသွေ
နည်း။ အပြည်းပြည်းတိ။ ထည်းတံဖိုးပြန့်။ တာအခန့်ကို။ ရှည်
ခွန်တယု။ဇနာဟူ၍။လူဥပဒည်။များလတ်သည်ကြောင့်။ မကြည့်
မလင်။ဗုဟဝင်ခဲ။မျက်မြင်ကိုယ်ထွေ။ဆိုသရွေ့လည်း။ထုန်းဟေ့
မြတ်စွာ။တို့ထွင့်ချာ၏။ ရတနာပုံ။ အာရုံရှုမြော်။ ရွှေပြည်တော်
နှင့်။စံသော်လက္ခဏာ။ထိကောင်းရာ၏။ထိတာပတ်လည်။ရံကျုံး
သည်လည်း။မျက်ခြည်ရှုမြင်။ဘယ်ပြည်တွင်မျှ။ လေးခွင်ထုတ်
ခတ်။ ရေရဟတ်ဖြင့်။ မပတ်စတောင်း။ အင်းမြစ်ချောင်းကို။ ခ
နောင်းတဘက်။ကျုံးရေထွက်၍။အမျက်ဝဇီ။ဆိုရုဗ္ဗိခဲ။ ပါရုမိအ
ထုံ။ ပြည့်လောက်လုံသည်။ရွှေဘုံဦးကင်။ မန်းပြည်ရှင်၏။ရဇ္ဇင်
မင်္ဂလာ။တပြည်သာသည်။ ။ယထာဝါဒီဂုဏ်ထူးတည်း။ ။

၁၅။ ရတနာပုံ။ အင်္ဂါစုံသည်။ မြေချံနက်သန်။ ရွှေဗိမာန်
ထက်။ ရှစ်တန်ပလ္လင်။ မာရဘင်ဝယ်။ ငွေစင်ပစ္စ။ ။ရှစ်ဆိုင်ထူ
လျက်။မြူမရစ်ဘွဲ့။နစ်နစ်လဲသည်။မြောက်ဆဲ့လေးဦး။ ကျေးဇူး
ပျိုပျို။အင်မချိုတည့်။ မြို့ကြက်သရေ။ မြူတေဝါဝင်း။ လမင်းသ
တိ။ သမဒိတုံ။ သီလဂုဏ်တည်း။ မမှုန်မထင်း။ညစ်ကျေးကင်း
လျက်။မြစ်ရင်းနှစ်ဖြာ။နေကိုက်ညွာဟု။ရိပ်ကြာဝန်းဖြန့်။ရေသွန်း
သန်သည်။ညာနန်ကေသိ။ နတ်ဒေဝီနှင့်။ ရွှေညီလာရုံ။ ဗိုလ်ရှင်

လျက်။ ဆုံပျံဦးကိုင်။ ရွှေမဏ္ဍိုင်ကို။ မိုးပိုင်သိမ်းယူ။ ထိန်းတော်မူ
 ဟု။ လူလည်းလေးမြတ်။ နတ်လည်းမေတ္တာ။ ဗြဟ္မာအဟို။ ကြည်
 ညိုခြီးမြင့်။ ရွှေလက်ပင့်၍။ ရင့်ရင့်ရော်ရော်။ မန္တန်ကျော်နှင့်။ ပင့်
 ခေါ်သွင်းနှံ။ ကြိုင်းသံဖြင့်။ ညင်းညံ့ကြူးရွှင်။ နန်းဦးတင်သည်။ ။
 လူ့ခွင်မကြိုစဘူးတည်း။ ။

၁၅။ ရိပုံဖေယျာ။ မန်းသိင်္ဂါဟု။ အောင်ချာတမ္ပတ်။ ရွှေဘုံ
 ထွင့်ကို။ စက္ကဝတ်သတိုး။ တန်ခိုးကျိုးပြီး။ ကျင့်သုံးရာစခံ။ ဓမ္မကံ
 လည်း။ တရံမကွေ။ တည်လတ်ထွေကြောင့်။ သရေဓမ္မာ။ စောန
 ရာအား။ မုဒ္ဒါနိသင်။ ဘုန်းကျိုးထင်သို့။ ဘုရင်ကေရာဇ်။ သိင်္ဂါစစ်
 တို့။ ထီးသစ်ဘွေးဘွေး။ တည်သန္ဓေသည်။ ကလေးမည်သာ။
 ပြည်အချာမှ။ ရုဇာတန်ခိုး။ ဆန္ဒနိမျိုးကို။ မြတ်နိုးစုံမက်။ နတ်တို့
 ဆက်၍။ ရွှေစက်မဉ္ဇူ။ တင်တော်မူရှင်။ တိမ်ဖြူပန်းဝတ်။ ထွမ်း
 ကာဆွတ်သည်။ အသတရ။ နတ်သယာည်ကျော်။ မိရသော်
 ကား။ ဝေရော်မျက်ရှင်။ ဘူဇင်္ဂါသာ။ ရတနာတင့်မော။ ဓါတ်သ
 ဘောလည်း။ မနောမယိဒ္ဓိ။ ဘုန်းရှိစောထီး။ လိုတော်ပြီး၏။ ညီး
 ညီးလျှံထိန်။ တချက်ချိန်က။ ဝရဇိန်သွား။ ရာထောင်ပွား၍။ ထွား
 ထွားဖြတ်စည်း။ ရန်လုံးညည်းသည်။ ယည်းတယားစကြာ။ ရိန္ဒ
 မာလည်း။ သမ္မာတော်ဟို။ လိုပြည့်စုံသည်။ ။ ရွှေဘုံပြည်ကြီး
 ကျေးဇူးတည်း။ ။

၁၆။ တရံသော်ထုံ။ ဘူပေါ်ဖန်နိ။ အသန္တိန်ကား။ ပညိန္ဒြေ။
 ဖန်စိတ်ဝေ၍။ သပြေမန်းငူ။ ပြည်ကြီးသူတို့။ ငွေကြူပင်လယ်။
 ရစ်သွယ်ခွေဝန်း။ ဦးတင်ကန်း၍။ မြင့်သွန်းယူဖဲနာ။ ပဒေသာမှ။
 လွယ်ကာဆွတ်ရုံး။ လူမှုကိုသို့။ မကြိုမရှား။ ရေစာများ၍။ စီးပွား
 ချမ်းသာ။ ဖြစ်ကြောင်းရှာသော်။ ငှေးခါအရှည်။ မင်းဘုန်းစဉ်တို့။
 မြရည်ရွှေလောင်း။ ရေယည်ချောင်းကို။ ဗိုလ်ပေါင်းဝန်းလျား။
 မင်းဘုန်းအားဖြင့်။ ကြိုးစားကုတ်ကော်။ တက်ထင်္ဂြိုသော်လည်း။
 ဖြော်ဖြော်ရေကြည်။ မစီးသည်ကြောင့်။ ရွှေပြည်ရိက္ခာ။ လုပ်စာ
 ခွန်ထွက်။ ကျိုးမနက်တည့်။ ကျွန်းချက်မြန်ဘောင်။ မန်းရွှေတောင်

ရွှံ့နန်းဆောင်သရိုက်။ ကြဋ္ဌန်းစိုက်၍။ တည်ထိုက်တုံစွာ။ ထိုမင်း
သာလျှင်။ သီတာသွယ်မြောင်း။ ဤရွှေလောင်းကို။ ပြီးကြောင်းမ
ရှည်။ စွမ်းနိုင် မည်ဟု။ ဆန်းစည် ဗျာဒိတ်။ သိုက် နိမိတ် နှင့်။
သန္နိဋ္ဌာန်ကျ။ ညီမောထွသား။ ဒသမစကြာ။ တို့ရှင်သာသည်။ ။
သမ္ဘာကဲအံ့လွန်ကျူးတည်း။ ။

၁၇။ သုံးတောင်ယူစနာ။ ဟေမဝါဝယ်။ စုညာသီထွဋ်။
သားသားညွတ်သည်။ ကျောက်ခါတ်မဟီ။ သေလာဂီလင်း။ တိမ်
သီသွန်းသွန်း။ ခိုက်ဘနန်းမျှ။ အဆန်းအကြယ်။ အံ့ဩဘွယ်ကို။
မြောက်သွယ်စိန်တိုင်း။ တောင်ယွန်းခိုင်းလျက်။ လုံရိုင်းခရိုင်း။ လွန်
ပြီးခိုင်းသည်။ တောင်ပိုင်ပြည်ကြီး။ တစင်းထီးမှ။ စီးခဲ့အမှန်နတ်
ထွတ်ဖြိုန့်လျှင်။ တောင်စွန်ပိုက်ကြော။ ရေမဈောတည်း။ မိုင်း
ငေါမံဝေ။ ပလောင်နေသည်။ တောင်သေလဝန်း။ နံစန်းက။
ဖြန်းဖြန်းထွားကွန်း။ နဂါးလွန်သို့။ တွန်၍ဝဲယာ။ ရေရည်လှီသော်။
ခွံခွါတန်ခိုး။ တောင်တရိုးလည်း။ မလျှိုးမဂုပ်။ မတိမ်မြုပ်တည့်။
ဟင်ချပ်ရွာမြိတ် ။ ပတ်ခဲ့ချိတ်မှ။ မိုးမိတ်နယ်ကုန်။ တွေတွေစုန်
သည်။ ။ အမွှါခွဲရေဦးတည်း။ ။

၁၈။ အထွေအထွေ။ တောင်နှင့်ရေတည့်။ မြိုင်ခြေရဝံ့သာ
မျိုးစုံသည်။ မိုင်းလုံနယ်ပါ ။ နဂါးရွာမှ။ ဒက္ခိဏာယည်။ ညာစဉ်
ပတ်ချုပ်။ စီးခဲ့ဟုပ်သော်။ ဝံပုပ် နာရော။ တကြော နာရောင်။
တောင်အဆုံးရောက်။ ညောင်ထောက်တသီး။ မြောက်ခရီးဖြင့်။
လယ်ကြီးပတ်ကုံး။ ကျောက်တလုံးကို။ ကျူးသို့ရစ်ဝတ်။ လွဲခဲ့
ထုတ်၍။ မိုးကုတ်မြို့နယ်။ ညောင်ကုန်းဝယ်ကား။ ထုသွယ်ခွဲခြား။
မြောက်သို့ပါးလျက်။ စကားကောင်ခြေ။ မြစ်ကြီးရေလျှင်။ လေ
တသုန်သုန်။ လှိုင်းကုန်ကုန်နှင့်။ စုန်ခဲ့ဆောလျှင်။ တောတောနှင့်မှ။
ကျပ်ပြင်နယ်မြေ။ လကျောခွေသော်။ ရေစွန်းကျ။ ပစ္ဆိမသို့။ မြန်ဒီ
ကြော။ ယာယီမျှောပြီး။ မြစ်ယောမြိုင်နှင့်။ ဂနိုင်တစွင်။ ဖျော်ပွဲဖျင်
သည်။ လောင်းစင်ရွာအောက်။ ပြီးပြီးမောက်မျှ။ ကျောက်တခဲ

ထွေ၊ တောင်အခြေဝယ်၊ မြေကိုရုပ်ရုပ်၊ လျှိုးဝင်ရုပ်သည်။ ။
ချုပ်ခဲ့ဘယ်ညာမကူးတည်း။ ။

၁၉။ အာဝဇ္ဇိဂင်္ဂါ၊ ရေထိတာလျှင်၊ ဝေဟာသခါတ်၊ ခိဗ်း
ခွတ်လတ်မှ၊ ရဟတ်ခေါက်တုံ၊ ပြန်ကယ့်၊ မြင့်၊ လျှိုးငုံငုံလျှင်၊ ဖြုံး
ဖြုံးနှင်၍၊ တိယင်္ဂီလ။ ပါသာဏကို၊ ခြခြခြေခွဲ၊ မြေအထဲ၌၊ ရေဝဲ
ရစ်သွန်၊ စိးခွဲထွန်မှ၊ တဖန်ထက်လာ၊ မြေမျက်နှာဝယ်၊ ငါးရာရစ်
ဝန်း၊ မျစ်ကြီးထွန်းထိုး၊ နှုန်းနှုန်းတပြိုင်၊ ကြန့်ကြန့်ခိုင်သည်။ မဏ္ဍိုင်
တည်ဆောက်၊ တောင်ကြီးအောက်သို့၊ လျှိုးထောက် ရေရှင်၊
ကွယ်ရုပ်ဝင်ပြီ၊ ဥမင်္ဂါဦး၊ ကမ်းနဖူးထက်၊ ထန်းလူးအမြင့်၊ ရေ
ပန်းပွင့်လျက်၊ မှုတ်ထွင့် ထွန်ပြွန်၊ သဲသဲဝှန်၍၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော်၊
ကိုင်းကြီးအုတ်ဖို၊ အထွိုထွိုတည့်၊ နဂိုရ်ရပ်သာ၊ မတ်တရာကို၊
ပတ်ကာ ခွေခ၊ ပေမနှင့်၊ တကွ ရောယောင်၊ နှောလာ ပေါင်
သည်။ ။ ပလောင်ရေတက်ဘက်ခူးတည်း။ ။

ရတနာနဒီမြစ်တော်သွင်္ဂမော်ကွန်းပြီး၏။

ဘုန်းတော်သွင်္ဂမော်ကွန်း။

၁။ မြီးလောတိုက်လုံး ။ အောင်သံကြီးပိမ့်၊ ပတ်ကုံးရှုပ။
သောဋ္ဌသတွင်၊ သုဒ္ဓအရိယာ၊ ခိဗ်းမြဟ္တာလျှင်၊ ကမလာဇာတ်။
ဩဘာသတ်သား၊ ကြားမှတ်တိတ်ဗိုလ်၊ နိမိတ်ထိုဖြင့်၊ ပြိုဟ်ဥဏ္ဍ
ဂူ၊ ဆူနွဲ့၊ စက္ကရတ်၊ သံပြာသာန်တို့၊ သမသတ်ရောင် ရွှန်းပေါ်ပြိုင်
ထွန်းသည်။ မော်ကွန်း ပညပ်၊ ဘဒ္ဒကပ်ကား၊ သရ ပ္ပဉာဏ်။
နိဗ္ဗာန်ငါးမည်၊ ကြငှန်းတည်လျက်၊ အောင်စည်ကြူးရိုက်၊ အစဉ်
လိုက်ဖြင့်၊ အမြိုက်သဘင်၊ ယင်လာသေခူအား၊ ကပ်တပါးထက်။
ထွန်ဖျားမိပဟိ၊ ထင်ထိုဘိ၏။ တယိ သဟသိ၊ လောကခါတ်
လည်း၊ ဥဂ္ဂါဋ္ဌမှန်ကူ၊ ဤတိုက်မူလည်း၊ တဆုပြေဌာန်း၊ သပြေကျွန်း
ထက်၊ ဦးစွန်းမကိုင့်၊ မန်းသရိုက်၏။ တိုက်တလောက၊ ဩကာ

သန္တိ၊ ဗြဟ္မာ့ဂိုဏ်းပွား၊ ကမ္ဘာသားတို့၊ မြောက်စားဘိသိက်၊ ရှိဦး
 ညိတ်သည်၊ ဝိသိဋ္ဌလူ၊ ဗုဒ္ဓကံ၊ ကား၊ ဘုမဏ္ဍလိပ်၊ လေးကျွန်းထိပ်
 ကို၊ ထုန်းရိပ်မိုးဖြန့်၊ တန်ခိုးကွန်လျက်၊ အဝန်များစွာ၊ သတ္တဝါအား၊
 ဓမ္မာနဲ့ခံ၊ တွေးတောသံဟု၊ ကျံကျံကြူးမြည်၊ တရားစည်ဖြင့်၊ ပတ်
 လည်ကျော်ဟိန်း၊ ဇမ္ဗူထိန်းသည်။ ။ အောင်ကျိန်းလက်မွန်ပွဲ
 ဦးတည်း။ ။

၂။ မဟာသမ္မတ၊ ခတ္တိယရာဇာ၊ ခရာတံဆိပ်၊ ဘွဲ့ရွှေလိပ်
 နှင့်၊ ဝိပုတိထွဋ်၊ ကမ္ဘာနတ်မှ၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရား၊ နှစ်ပါးခွဲဝေ၊ ဂုဏ်
 နှစ်ထွေဖြင့်၊ နေသတိရှင်၊ သာကီဝင်ဟု၊ နွယ်စင်သတ္တိန်၊ ထွန်ခွဲ
 ထိန်မှ၊ အာလိဂီ၊ စည်၊ သဏ္ဍာန်တည်သည်။ ပတ်လည်ရစ်ဂိုက်၊
 ကိုးရာတိုက်ဝယ်၊ အကိုက်အညွန့်၊ ကွန်ကွန်အလျှံ၊ မင်းပွဲခံ၍၊ မိုးခံ
 နှောင်းလည်း၊ တကောင်းမြစ်ခြေ၊ ဆောင်သရေနှင့်၊ မြေဘူရိ
 ဓါတ်၊ ရိမတ်မြင်ဆိုင်း၊ စစ်ကိုင်းပန်းယ၊ နေဝံသတို့၊ ရွှေဝမဏ္ဍိုင်၊
 ဘုံဦးကိုင်ထက်၊ အပြိုင်အပြိုင်၊ ရွှေဆိုင်ရတနာ၊ သန္တာရိုးလက်၊
 မျက်မြီးပြက်တည့် ။ ကိုးချက်နေဟန်၊ ပစ္စုဖြန့်လျက်၊ သတ္တဘန်
 နောင်၊ တောင်၏တခွန်၊ ဝေဇယန်သို့၊ ဗိမာန်ရွှေဘုံ၊ တရားထုံ
 သည်။ ။ ချက်ကုံလောက်ငံကျေးဇူးတည်း။ ။

၃။ ပူရရတနာ၊ ပြည်အောင်ချာလျှင်၊ သင်္ခါရမျိုး၊ သိုက်
 ဓါတ်ညှိုး၍၊ တန်ခိုးမြိန်သော်၊ သုံးကြိမ်အာတတ်၊ ဘုံအထွဋ်ကို၊
 သံဝန်ညှိုးညှိုး၊ ကမ္ဘာမီးဖြင့်၊ အကြီးမဟု၊ လောင်သကဲ့သို့၊ ပြည်
 တဲ့အားလုံးညှိုးချုံးပျောင်းမျည်း၊ တလှိုင်းညှည်း၍၊ လုံကျည်းပြု
 ငြင်၊ ရှိရာတွင်နှိုး၊ ကောင်းကင်မိတ်လိန်၊ သုဘကံဏ်မှ၊ သိန်ကုဇေ
 တိုက်၊ ပတ်ဂိုက်မြီးမောက်၊ အောက်အစေ့၊ ညီညာတင်းကြမ်း၊
 ရေထိပွမ်းလျက်၊ လျှမ်းလျှမ်းပြည့်၅၅၊ ကပ်ရိမ်းသွန်သို့၊ မန္တန္တ
 ရာဇာ၊ နေမြစ်နွယ်ရင်း၊ အာမိမင်းနှင့်၊ ခံတွင်းကြာမုံ၊ ရွှေပဒုံမှ၊ ဝိဇ္ဇာ
 မာလာ၊ ဝင်းဝင်းဖြာသည်။ ဥဂ္ဂါရက္ခ၊ သာကီယမှ၊ ပေါက်ပြမ
 ထင်၊ မဟာဝင်ဖြင့်၊ သုံးခွင်လူဗိုလ်၊ ဘုန်းရိပ်ခိုသည်၊ ရွှေဗိုလ်ဘု
 ရား၊ လောင်းမြတ်ဖျားလျှင်၊ ဖွားဖွားဖွင့်လွှတ်၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ဟု၊ အာဝဋ်

ဂင်္ဂါ။ ဘုန်းရိပ်စွဲသျှက်။ မဟာရဟ။ သိင်္ခရန်အောင်။ ပြည်ကုန်း
ဘောင်ရွှံ။ တထောင်ရွှေရံ။ ဗြဟ္မာဝံသို့။ အသန္တိန်ဝင်။ ငြိမ်းကြီး
ဆင်၍။ ဘုရင်စိုလ်ပုံ။ စံရိပ်ယုံသည်။ ။ အုပ်ခြံသပြေပိုးမှူး
တည်း။ ။

၄။ ။ နေရလကျား။ သပြေညာထက်။ ရာဘုရင်ချဉ်း။ မကိုဋ်
ထွဉ်း၍။ ယမ်းပဉ်းညွတ်ပျောင်း။ စက်အောက်လျောင်းသည်။ အ
လောင်းမင်းတရား။ မင်းခေါင်ပျား၏။ ပတ္တမြားစတေ။ မြရွက်ပေ
နှင့်။ ရွှေအက္ခရာ။ နေဆက်စာမူ။ ငါးဖြာမာရ်သတ်။ အရိမန်ဝယ်။
နတ်ဝေဇယန်း။ အောင်ဗိမာန်ဖြင့်။ ရန်မာန်နေခြည်။ သပြေလည်
သည်။ စည်သူမင်းစစ်။ ဒိပရာဇ်၏။ မြစ်ရတနာ။ သိဒ္ဓိကာမှ။ အာ
ဒိဂ္ဂဗန်။ သွေမထွန်သည်။ ရွှေသန်လျက်ချံ။ ဇေယျတုံကို။ စက်စုံကွန်
နင်း။ ဘုန်းဖန်ဆင်းသား။ မိုးညှင်းဘုရား။ ယင်းထို့အားဖြင့်။ သား
သားဝှန်တင့်။ တံခွန်ထွင့်သည်။ ဘုရင့်စတေ။ ခုနစ်နေထည့်။ ပရ
မေမှန်ကင်း။ မိုးညှင်းမင်းမှ။ မြစ်ရင်းစင်ကြယ်။ သကျွန်ထံဖြင့်။
နန်းလယ် ရိပ်ဖြူ။ ဆွဲနှစ် ဆူတွင်။ ဗုဒ္ဓကံ။ ကျော်။ ဘေးလောင်း
တော်ကား။ အဟော်ဝတ။ ဤထေကကို။ စောင်မဖန်ဆန်း။ မြိုက်
ရေသွန်းလျက်။ ကြဌန်းရွှေတောင်။ ပြည်ကုန်းဘောင်ရွှံ။ နောင်ရာဇ
ဂုဏ်။ ကမ္ဘာကုန်လည်း။ တမူန်မြို့လွှာ။ မတိပ်သာအောင်။ သမ္ဘာ
ချိန်အုန်း။ တုမဲ့ဘုန်းဖြင့်။ အနှုန်းတော်မြတ်။ တံဆိပ်ခတ်သည်။ ။
နာဂတ်ပြောဘို့ရှည်ကြူးတည်း။ ။

၅။ အလောင်းမင်းမြတ်။ ဗောဓိသတ်၏။ သဉ်းပွတ်တော်
ကြီး။ ဘုန်းမီးလျှံထိန်။ ဘေးနဂိန်ကား။ သိင်္ခရတနာ။ ပြည်အောင်ချာ
နှင့်။ ဇေယျာမူရ။ ဌာနရန်ကြို့။ စစ်ကိုင်းမြို့ကို။ မြင်းပျိုရ်သင်းကျစ်။
မရုရာဇ်လျှင်။ ကသစ်မဟာယိုက်။ နှစ်ပြည်ပိုက်၍။ ထိန်ရိုက်တန်
ခိုး။ နှစ်နန်းပိုးသို့။ ပြီးပြီးဘုန်းလျှံ။ ထီးသစ်စံသော်။ နိုင်ငံငါးရာ။
နယ်ပါဇမ္ပူ။ မြတ်ကမ်းငူထက်။ ရန်သူခပ်သိမ်း။ ဦးခေါင်းကြိမ်း
၍။ မုတိမ်းစဉ်းဝေး။ ပြည်ထဲစွေ။ ရှင့်ဘေးတော်လတ်။ သူရိန်နတ်
လဉ်း။ ထုတ်ခတ်စက္ကဝါ။ ကောင်းခြီးညာလျက်။ သိင်္ခါဇေယျာ။ ရ

တနာပုရ။ သုံးဌာနထက်။ ကမ္မဇတန်ခိုး။ ဘိသိက်ကြီးဖြင့်။ တိမ်
မိဗ်းခွန်ဆွတ်။ သန်သန်လွတ်သည်။ အာစွတ်မုံသောက်။ ဥဘော်
ပေါက်သို့။ စက်အောက်ထားတင်။ ဆင်ဖြူရှင်ဟု။ သောင်းခွင်
ကျော်ချောက်။ ဘုန်းရှိန်တောက်သည်။ ။ ရန်ဉ္ဇောက်ထွင်
ထွင်တူးတူးတည်း။ ။

၆။ ဆင်ဖြူရှင်သား။ တရားပဝရ။ နဂါးနှင့်။ ဘဝသေဌ်နင်း။
ဘောင်းကားမင်းဟု။ ဘေးရင်းမြတ်ခေါင်။ ဇမ္ဗူအောင်၍။ တန်
ဆောင်နှစ်ဆူ။ ထွန်းပြီးမှုကား။ ပိဒူလောက။ မည်ထိုက်ထွသည်။
ဘုရားအလောင်း။ မင်းကောင်းဘုန်းဟေ့။ ဘူပထေ့ကို။ ရေမြေ
အလုံး။ ပတ်ကုံးချီးကြွေး။ အောင်ဆုပေးသော်။ ကမ်းမှေးမြစ်ဆုံ၊
သန်ထျက်ခုံမှ။ ဗိုလ်ပုံအပြီ။ ပြောင်းခဲ့ချီ၍။ မဟိနက်သန်။ မြေကြွန်
မင်္ဂလာ။ ဇေယျာသန။ ထီးပေါင်းခထက်။ အမရဗိမာန်။ ပြည်ကြီး
ဖန်ပြီး။ နိဟန်လက်ဆောင်။ ရွယ်လူးရောင်နှင့်။ မိဗ်းခေါင်လည်
ထည့်။ ထိုတော်ပြည့်၏။ စည့်စည့် ထွန်းထင်။ နေလှင်သို့။ ရုဇွင်
ဓမ္မအနုပ္ပဖြင့်။ ဒီပဇ္ဇိပေါ်။ သောင်းလုံးကျော်သည်။ မြေးတော်
စောထီး။ ရှင်ဘကြီးလည်း။ ရန်မီးသတ်နှိမ်။ ဝဏ္ဏအိမ်ကို။ လေး
ကြိမ်သမိုက်။ နန်းရိုးစိုက်သည်။ ။ ဆော်ရိုက်ပဉ္စင်ရင့်ကြွေး
တည်း။ ။

၇။ စတုတ္ထဘုရင်။ ကပ်လုံးရှင်ဟု။ ချစ်ခင်သက်နှင်း။ ညီ
တော်ရင်းကို။ ခဘင်းလဟူ။ နတ်နှင့်လူတို့။ သျှောင်စူဠာဆင့်။ တင်
ထိုက်သင့်သည်။ ရှင့်ခမည်းမြတ်။ လောင်းမန္တတ်ကား။ ထုံထွန်အ
မရ။ ပြည်ဌာနထက်။ ဒုတိယ ကွန်းပြောက်။ ကြဌန်း ဆောက်
ထျက်။ ထက်အောက်ညာကြေ။ မြေမကြွင်းကျန်။ လောကဌာန်
ကို။ နို့မွန်တင်းကြမ်း။ ဘုန်းရိပ်ထွမ်း၍။ နတ်ငြိမ်းစိုက်ထူ။ တရား
ယူသည်။ ဇမ္ဗူဇွံကျော်။ ရှင့်နောင်တော်လည်း။ နှုဘော်စက်
ရောင်။ ထိန်ထိန်ပြောင်မျှ။ လောင်လလိလိ။ အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ ဇာတိ
တော်ရိုက်။ မိုးထိုက်မင်းလာ။ ထိုအခါကား။ သာသနာစောင့်။ နှစ်
ထောင့်သုံးရာ။ သင်္ချာတိုးပွား။ ကိုးဆဲ့ငါးတည့်။ ဓါတ်သွားဂတိ။ ပိမိ

အဆု၊ ဂုဇ္ဈသဟု။ ဗြိတ္တကိန်းဝင်၊ ဆန်းဆဲတွင်၌။ ပလ္လင်ကဒဏ်။
 ဗိမာန်ခိုးညှံ၊ ညှိုးလတံဟု။ မိဗန်းပျံစတေ။ ရနေသရာ။ ပညဝါတို့။
 အခါပရိစ္ဆိန်။ သိုက်နှင့်ချိန်၍။ ဣန္ဒြိယ။ ရေတိုင်းရပ်။ မိရိုင်းကွပ်
 သည်။ ဝိလပ်သူရှင်။ ဗိုလ်ထုအင်နှင့်။ သေနှင့်ဖြူဟာ။ မြိုင်ဆိုလာ၍။
 ဟံသာဝတေ။ ရာမညကို။ စွန်းစထိပါး။ အရေးများသည်။ ။ တိုင်း
 ကားပူပင်ညစ်ညူးတည်း။ ။

၈။ သိုက်လာခါတ်လာ။ ကပ်တံထွာနှင့်။ နတ်စာနိမိတ်။
 ဟိတ်အတိုင်းလျှင်။ ထုံးပိုင်းတညီ။ ထိုခါပြီကား။ လောကီသိမ်း
 ပိုက်။ တတိုက်သေဌ်နှင့်။ မင်းနှင့်မူးမတ်။ မညွတ်မညီ။ ဝါဒီယို
 ယုတ်။ နှုတ်လက်မစောင့်။ တရားထောင့်၍။ မခေါင့်မအား။ ပြည်
 ရိပါးသော်။ ပြည်သားအထု။ မကြည်မှုကြောင့်။ ထိုဆုမထောင်း။
 ထိုအကြောင်းကြောင့်။ နတ်ကောင်းမမ။ ထိုကိစ္စကြောင့်။ တန္တ
 မိစ္ဆာ။ အခွင့်သာ၍။ ရောဂါနှိပ်စက်။ စစ်မက်မဆိတ်။ ဒုက်ဘိက်
 ညည်းဆိုး။ ပြည်တန်ခိုးလည်း။ သမ်းညှိုးသိမ်းဖျင်း။ ပြည်ဦးကင်း
 လည်း။ အတွင်းထိုပိုး။ သစ်ဆွေးကျိုးသို့။ ကိုးရာမဲ့ကြီး။ အချဉ်းနှိုး
 တွင်။ ပျက်စီးတစွည့်။ သို့ဖြစ်သည့်ကြောင့်။ လူ၏အကွပ်။ ဟိ
 ရောတ္တပ်ကို။ ထက်ချပ်မြဲမြဲ။ အသက်နှံလျက်။ ရှေ့ဒဏ်တော်။
 ဝတ်ညီလျော်အောင်။ ပယော်ဂမူ။ သူမပြုလည်း။ ပွင့်ဆုတိသိက်။
 ရှစ်ပါးဟိတ်နှင့်။ ဗျာဒိတ်လက်ရှိ။ ဖြစ်ဘိရကား။ ကိုယ်တော်အား
 ကို။ ကိုယ်ပွားမကျ။ သယန္တူဖြင့်။ ဓမ္မပဒေသ။ တင်ထိုက်ထွ၏။
 ရာဇဓမ္မစာရထိန်းစောင့်။ မင်းလမ်းဖြောင့်က။ ပြည်ထောင့်မျက်
 နှာ။ လမြော်ကြာသို့။ ချမ်းသာပြည့်လင်း။ ရန်မျိုးကင်းသည်။ ။
 မင်းလည်းသုန်းရောင်ကွန်မြူးတည်း။ ။

၉။ အပရန္တမြန်ဒေသလျှင်။ တန္တပူအိုက်။ စစ်မက်ဆိုက်၍။
 အရိုက်အရာ။ သာသနာလည်း။ အဝါနွမ်းညှိုး။ မင်းသတိုးလည်း။
 တနိုခိုးလှိုကြို့။ လူဗိုလ်ပုံလည်း။ မလုံကိုယ်စိတ်။ ဝိပရိတ်ဖြင့်။ လန့်
 ထိတ်ဗျာပါ။ ရှိကြာခါသော်။ မြတ်စွာအုန်းဝှန်း။ ခန္ဓမာန်ကို။ ပယ်ထွန်
 ချိုးပျက်။ အောင်မဉ်ရက်၌။ ရွှေစက်ထော်ပါး။ မိဗန်းသိကြားအား။

ရှစ်ပါးသံအိန်၊ ဗျာဒိတ်မိန်ကြောင့်။ ဝတ်နိဗ္ဗိပတိ။ ထောင်မျက်စိ
 ဖြင့်။ ဇာတိလူ့ပြည်။ ရှုလတ်သဉ်တွင်။ သုံးမဉ်သာသနာ။ ဝန်ကြီးစွာ
 ကို။ သမ္ဘာခိုင်ခံ့။ ဘုန်းတော်ပုံ၍။ အောင်အံ့သန်ကျန်း။ ပြည်ရေး
 ငန်းလည်း။ တကန်းမျှသာ။ မဟူရာတိ။ စကြာပိုက်ခွေ။ တတိုက်
 မြေနှင့်။ ခေဝါလယ။ နှစ်ဌာနသို့။ ကာသစာရီ။ ရွှေစက်ချိ၍။ လော
 ကီပတ်ဝတ်။ ဗိုလ်အစုတ်ကို။ ပိမုတ်မြိုက်ဆေး။ ပေးအံ့သကား။
 တို့ဘုရားကို။ ထင်ရှားမျက်ခြေ။ မြင်တုံလေသော်။ ဘယ်ခွညာ
 ကန်။ မလန်းဟန်ဖြင့်။ တိဝန်ထစ်ထစ်။ ဥဒါန်းဟစ်လျက်။ ကသစ်
 သခင်။ ဝမ်းတော်ရွှင်သည်။ အပျိုစင်မဖြစ်စဘူးတည်း။ ။

၁၀။ အသက်သခင်။ စိတ်ဝမ်းရွှင်သာ။ သောင်းခွင်မျက်
 နှာ။ ဗြဟ္မာနတ်ကောင်း။ ဘော်ညီဖပါင်း၍။ ဆယ်ချောင်းဦးညွတ်။
 ဗောဓိသတ်ကို။ နတ်တုသိတာ။ ဘုံမိမာမာ။ လူ့ရွာသက်ခွင့်။
 သင့်ပြီထြမ္ဗန်။ သျှောက်ထောင်းပန်သို့။ စက္ကန္တရ။ လောကတလွှား။
 လူနတ်အားလျှင်။ ဘုရားဘုန်းကြီး။ တို့စောထီးကို။ မြောက်ချိုးရှိ
 ဝန်။ ခွင့်ထောင်းဟန်အား။ နောင်ဖန်သာသနာ။ နှစ်ထောင်သာ၍။
 လေးရာတိုင်းရှည်။ အလှိုင်းပြည့်သော်။ ငါ၏ဓမ္မကံ။ မြိုက်နက်တံ
 ကို။ နိုင်ငံဘက်ကန်း။ တုမဲ့ထွန်းသာ။ မန္တလေးတောင်။ သာခေါင်
 မင်္ဂလာ။ မြေအခြာထက်။ ရတနာပုံမည်။ ပြည်ကြီးတည်သည်။
 မြန်ပြည်အုပ်စိုး။ နေနတ်မျိုးလျှင်။ မြတ်နိုးချီးပုံ။ ဆောင်လတုံဟု။
 ချိုပျံ့တန်ချေ။ ဗျာဒိတ်ထွေကြောင့်။ ရက်ရေမြင့်ကာ။ လင့်လျက်
 ကြာ၏။ အခါလျော်ညီ။ တော်ပြီဘုရား။ လူသုံးပါးကို။ သနားထေခံ
 ကူ။ ကယ်တော်မူဟု။ ဇမ္ဗူစိုးရန်။ ခွင့်ထောင်းပန်သဉ်။ ။ မုဋ္ဌာန်
 သာယာညွှန်းတည်း။ ။

၁၁။ ထိုရောအခါ။ တို့မြတ်စွာကား။ မင်္ဂလာရွှေအိမ်။ ရိပ်
 ငြိမ်ဝှဲဝှဲ။ သပ္ပာယ်ဆဲတည့်။ သဲသဲကျော်လှိုက်။ ကပ်လုံးမြိုက်မျှ။
 သိုက်တပေါင်တော်။ ကောင်းကျော်စနည်း။ ဓါတ်လည်းဇုန်
 ယက်။ နှုတ်ထြဘာမြွက်။ အိမ်မက်တော်ရိပ်။ နတ်တံဆိပ်ကို။ နိဗ္ဗေ
 ဝိညာဉ်။ သမ္မတပြုဖြင့်။ ခိုင်မည်မရှိ။ လုံးထွန်းသိ၍။ စရိယသုံးပါး။

ထုရားဖြစ်စာ။ ကျင့်တံထွာကို။ ငါတည်းသင့်လျော်။ ဖြည့်ခွင့်
 တော်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါဗောဓေယျံ။ ရက္ခောမောစေယျံ။ တိဏ္ဍောတာ
 ရေယျံ။ ကြီးသံတွတ်တွတ်။ ရွှေခွန်းလွတ်ပြီ။ သိဒ္ဓတ္တဘုန်းစည်။
 ကပိပြည်မှ။ ရွယ်ရည်အာဂုံ။ ဗောဓိဘုံသို့။ ကိုယ်ယုံညဉ့်ဝယ်။
 ထွက်စမွာယ်သို့။ ငြိတွယ်ထွေးမွား။ မာန်ကိုတားလျက်။ မြေသား
 ခိုဗမ်းသူ။ ဝိက်ထူညှိထောင်။ မီးရှူးရောင်ဖြင့်။ ရွှေတောင်အမရ။
 နန်းဌာနမှ။ သတ္တသတာ။ အဝါဦးဦး။ စက်ယဉ်စီး၍။ ထီးထိုမင်း
 ထို။ ယာယီကြိုသည်။ ၊ ရွှေဗိုလ်ဗောဓိရည်စူးတည်း။ ။

၁၂။ နေမြစ်ပဌမ၊ နန်းသိင်္ခံ၊ ဘဝအခေါင်၊ ပြည်ထဲအောင်
 သော်။ နောင်တော်ဘုရင်၊ လက်ထက်တွင်က။ အရှင်သေဌ်နင်း။
 ဝိလပ်မင်းလည်း။ ဝင်းဝင်းလျှိုမောင်း။ နေရှိန်တောင်းသော်။ ဘ
 ယောင်းခဲဆိုင်။ ကြေကွဲယိုင်သို့။ လက်ပြိုင်ချခံ။ မလုပ်ကြံဘဲ။ ကြီးနွံ
 ကြောက်ရုပ်၊ စက်အောက်ထုပ်၍။ ထည်အုပ်ထူးလွန်။ အမွန်ရတ
 နာ။ စကြာသဘော။ ဆင်ရောမြင်းပုံ။ လက်နက်စုံဖြင့်။ ကြည်ယုံ
 ဆက်နွံ။ အညွှံခံလျက်။ သံလည်းစေလွှတ်။ မာန်စွယ်ကျွတ်၏။
 မညွတ်သည်တိ။ မရှိရာလေ။ ခိုဗမ်းနှင့်မြေကို။ ပရမေဘုန်းစည်။
 မျက်နှာရည်က။ မတည်တီနန်း၊ ဖြန်းဖြန်းလန်၍။ လေးကျွန်အလုံး။
 ရွှေစက်အုံးသည်။ ။ ပတ်ကုံးရန်ညှာဆွတ်စူးတည်း။ ။

၁၃။ မြေပြင် ခပ်ထိမ်း။ ရန်မီး ငြိမ်းသော်။ ချောက်ချိမ်း
 စကြာ။ အသူရာကို။ အောင်ကာ ရွှင်ကြည်။ ဝတီန်ပြည်သို့။ ရွှေစည်
 ငြိမ့်ငြောင်း။ နတ်ဗိုလ်ပေါင်းနှင့်။ တင့်ကြောင်းကဲလွန်။ သိကြား
 ပြန်သို့။ အောင်ပင် လယ်အောက်။ ကွန်ထောက် ဗိမာန်။ ဘေး
 တော်ဖန်သည်။ ထောင်သမန်ညှာ။ နန်းသိင်္ဂါသို့။ အာကာခိုဗမ်း
 ဗွေ။ နတ်ဗိုလ်ခြေသို့။ မြေတကြောထုံ။ အခေါဘဏီ။ ဆဲရှစ်ထိ
 တည့်။ ယုံညှိဗိုလ်လူ။ ထီးရာဆူလည်း။ ကြည်တူရုံပတ်။ ဓမ္မရဌ
 နှင့်။ နတ်ရေခနီ။ ဘာတုဂီသို့။ ကိုယ်စီခြံရံ။ ကိုယ်ဘုန်းကံဖြင့်။
 စက်ထံဦးခိုက်။ နောက်တော်ထိုက်လျက်။ မကိုဋ်မုံရင့်။ ဝှင့်အုံ

ကျားကျား။ တို့ထုရားလျှင်။ ဘဝါး ဦးတည်။ ပြန်တော် လည်
သည်။ ။ရန်နည်စက်ရှိန်ထူးထူးတည်း။ ။

၁၄။ ။အမရရွှေနန်း။ မြန်ဦးစွန်း၌။ တောက်ထွန်း နှိုင်းချိန်။
ဂေါဝိန်ဂေါဇာ။ ပြုတ်လာပြုတ်သွား။ ဆယ်ပါးဂတိ။ ပရိမတ္ထလ။
နိုင်ငံဌသား။ ငြဟရာသီ။ သုံးလီထြင်း။ နဝင်းကိုးချက်။ အပျက်အ
ဆန်း။ ခါတ်ပန်းဇုန်ယုဂ်။ အဆုတ်အရပ်။ ကပ်ခရာပုံ။ ဒိဋ္ဌါနိမိတ်။
အစိတ်အဖန်။ ဤရွှေဥာဏ်လည်း။ မကန်လေစွ။ ဆဠင်္ဂတိ။ ဝေဒ
သုတ္တမ်း။ သုတိကျမ်းကို။ ဘက်ကမ်း ထုတ်ချောက်။ ရွှေဥာဏ်
ပေါက်သည်။ မြောက်ဦးတင်သူ။ ယူစခေါက်ရက်။ မာန်မဘက်
တဋ္ဌ။ စကြာသေဌ်နင်း။ မင်း၏ရတနာ။ ညာမဟေသီ။ နတ်ဇေဗိဒ္ဓ
လေးဒီပရှင်။ ဘိညာဉ်မြင်ကို။ ဆန့်ကျင် မရှိ။ နှစ်ပါး ညှိ၍။ ဝိရိ
မတ္တျိုင်။ နန်းဦးကိုင်ထက်။ နေပြိုင်လဝါ။ မန္တန်းသဝါသား။ ရတနာပုံ။
ပြည်ရန်လုံကို။ အာရုံဆောက်တည်။ ဖန်အုံရည်သည်။ ။
နည်နရရန်ဌူးတည်း။ ။

၁၅။ ။ ခေတ္တပြည်ထောင်။ ခုတ္တပေါင်နှင့်။ ကျော်ခေါင်နွဲ့ထိ။
ပါဠိလိဝယ်။ သီရိဓမ္မာ။ ရာဇာသေဝက။ သီဟဠေ၌။ ဗုဒ္ဓဂါမဏိ။ အ
ရိမာဒ်စိုး။ နေမျိုးမင်းကြီး။ စောထီးရာဇာ။ နော်ရုထာတို့။ သာသ
နာရှင်။ ဘုရင်မင်းကောင်း။ ဟူထုံရှောင်းလည်း။ ဆူးစောင်းတ
စက်။ ပျားတခွက်သို့။ သက်သက်မြို့မဲ့။ မကင်းခဲ့တည့်။ ချိုတဲ့
အင်္ဂါ။ အကြောင်းမှာကား။ ပါဏာတိပါတ်။ မလွတ်ငြိစွန်း။ တက္က
ထွန်းကို။ ရဟန်းအရိယာ။ ထင်စပါ၍။ သရဏာဂုံ။ ယုံစဘူးမိ။ ဇဲ
ဘူယံရှိ၏။ ဟာရိတနတ်။ ဗြဟ္မာမြတ်တို့။ အထွဋ်မာရဇိန်။ ဘုန်းရှိန်
လျှံတောက်။ တို့ရွှေမှောက်ကား။ မြို့လောက်ပစ္စာ။ မရှိစွာ၍။ သာ
သနာရှင်။ ဗျာဒိတ်ဝင်နှင့်။ သိုက်ဝင်မင်းဆုံး။ ထက်မဲ့ကြီး၏။ သုံး
လေးငါးခြောက်။ မြောက်တုံချနစ်။ ရှစ်နှင့်ကိုးသွယ်။ ဆယ်ဆံ့နှစ်
မည်။ စွမ်းရည်သည့်တိုင်း။ ဗိုလ်ဂိုဏ်းရဇွင်။ မင်းတွင်ကျေးဇူး။
ရောင်မြူးနဝရတ်။ မြတ်ရာဇဝံ။ စက်ပျံ့ယာည်စီး။ မင်းကြီးကျင့်

တမ်း၊ဘွယ်ရာငြမ်းလည်း၊ ညွှန်လမ်းမရှိ၊လုံးစုံသိ၍၊ဝိနာယက၊
မည်ထင်စွာသည်။ ။စကြာသခင်ရွယ်လူးတည်း။ ။

၁၆။ နဝဓိဝ၊ဘူပါလနှင့်၊မိရတွက်ကြီး၊ပုဂ္ဂိုလ်သုံးတို့၊နှလုံး
နှိုးနှိုး၊ဘေးကိုလှန်၍၊ ထိုလွန်စိတ်ချ၊မအိပ်ရဟု၊ ဂှေးကဥပဒေ၊
ရှိပလေလည်း၊ကြက်သရေမရွှန်း၊ မင်းဖြစ်ဆန်းတို့၊ မာန်ကျန်း
စွမ်းခက်၊ကိုယ်ထက်အားခွန်၊ဂုဏ်လွန်သသူ၊လူရှိသေး၍၊ဘေး
ကိုဦးမြော်၊စက်မပျော်တဉ်၊သဗ္ဗောဘူမ၊စကြာရသည်၊လောက
လုံးမှန်း၊ဘဝဝန်ကား၊တသန်လူနတ်၊ ပရိသတ်တို့၊ စရိယတ္တယ၊
ဂုဏ်သေဋ္ဌကြောင့်၊ ချသားဦးခေါင်း၊ မာန်စောင်းမထော်၊ ရွှေ
ကိုယ်တော်ထက်၊လွန်ကျော်သသူ၊လူမဟဲ့၍၊မဇ္ဇစပါ၊နန်းသိင်္ဂီ
ထက်၊ ချမ်းသာ ရွှင်ဘိန်း၊ စက်တော်ကျိန်း၏၊ အက်န်း အခန်း၊
ဂဏန်းမရာ၊စက္ကဝါကို၊ ငယ်စွာသိမ်မွေ့၊ မုံညင်းစေ့ဖြင့်၊ဤ၍အ
စ၊ဤမျှအဆုံး၊ခန့်တွက်ကြီး၍၊တလုံးတတိုက်၊ စည်လိုက်ချထွေ၊
ဖြဟွာရေလည်း၊ရေနိုင်မည်သာ၊ ရှင့်သမ္ဘာကား၊ သင်္ချာသက်
သက်၊ကိန်းမထွက်သည်။ ။အနုတ္တန္တိဂုဏ်ထူးတည်း။ ။

၁၇။ သဝအထွဋ်၊ရှင်သိဒ္ဓတ်အား၊ ဒုက္ကဋ်ခြောက်နှစ်၊ ဘု
ရားဖြစ်၍၊ သံဝစ်အထွင်း၊ မာရ်နတ် မင်းလျှင်၊ ညီးလင်း တိမ်း
စောင်း၊မကောင်းကျင့်နိုး၊လင့်ကိုးမပြတ်၊ ကြည့်ရှုလတ်လည်း၊
နိရတ္တက၊အာစာရကို၊ မြူမျှမမြင်၊ သန်ရှင်းစင်၏၊ လင်ဥတ္တရ၊
မာဏဝလည်း၊ချနစ်လစင်၊ထံတော်ဝင်၍၊ ရှင်ပင်အဖြစ်၊ လစ်မ
လစ်ကို၊ကုတ်ကျစ်တသံ၊ခွင့်ရှာကြံလည်း၊ဆံတမျှင်ရှိ၊ ပြစ်မသိ
၍၊ငြီးဘိသော့အား၊ ခွါထွက်သွား၏၊ နှစ်ပါးခြင်းရာ၊ ထိုပမာ
တဉ်၊နာနာဆေဒက၊ဝိဒဏ္ဍတို့၊ရာဇလက္ခဏာ၊ဓမ္မစာရီ၊ ညီမညီ
ကို၊နှစ်သိကြာမြင့်၊စီးစောင်းချင့်၍၊နုရင့်ဒေါသ၊ ရှာကြံကြလည်း၊
သူရိယမိတ်၊တိဟိတ်ဘုရား၊နရဖျား၏၊လေးပါးပေါင်းညှိ၊ဘိသံ
မဗို၊တရားကိုယ်ကား၊ မယိုမယွင်း၊ တမုံညှင်းမျှ၊ လစ်ဟင်းမ
မြော်၊၊ကျေးဇူးတော်သည်။ ။ဇမ္ဗောနိတုံထွေဘိးတည်း။ ။

၁၈။ အဓိပတိ၊တိုင်းမသိသာ၊ပါရမီ၊သခင်၊စကြာရှင်ကို။

သောင်းခွင်ပြောထူနတ်နှင့်လူတို့၊ ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ။ လက်မုံကြာ
 ဖြင့်၊ အာဏာတန်ခိုး၊ ပြီးထက်မြီး၍၊ တိုးပစိမ့်ဌာ၊ သာသနာလျှင်။
 သုံးရာညွန့်သွယ်၊ ကိုးဆယ်နှင့်ရှစ်၊ နှစ်ထောင်နှစ်၌၊ ဘုန်းသစ်နှ
 တော်။ အောင်မြို့တော်ကို၊ ခေါ်လောပရမေ၊ တောင်းပန်ထွေ
 ကြောင့်။ ရေမြေတောင်ထွတ်၊ ဥပပါတ်သဉ်၊ နတ်နာဂရာဇ်။
 တထွတ်မိဃ်းဗျား၊ သိကြားသူရုံ၊ သနံကုမာ၊ သုဒ္ဓါတုံသူ။ သယန္တ
 တို့၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပူဇော်လင့်လျက်၊ လိုက်သင့်ညီညာ။ ရှိစကာ
 တည့်၊ စုဏ္ဏာသိတိ၊ တောင်ရှိခရိုင်၊ ထီးနန်းပိုင်လည်း။ အပြိုင်လက်
 အုပ်၊ ကြာသို့ရုပ်လျက်၊ ပတ်ချုပ်ဗိုလ်ဘွဲ့၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ယူစနာ။
 ဗြဟ္မာနိကာယ်၊ သဘင်လယ်၌၊ စွယ်ဥန္တဒါနံ၊ ခွန်စဟန်၌၊ ကုမ္ဘဏ်
 ရောင့်ရောင့်၊ ခြင်္သေ့စောင့်သဉ်၊ အမြောင့်စားစား၊ ပတ္တမြားရောင်
 ရိပ်၊ ပလ္လင်ထိပ်ထက်၊ မာန်နှိပ်နင်းခွံ၊ တင်းတင်းခံလျက်၊ အောင်သံ
 ဩဘာ၊ မင်္ဂလာဖြင့်၊ သုဒ္ဓါရေစင်၊ သိဒ္ဓိတင်သည်။ ။ ကောင်း
 ကင်ဘဝဂ်ထိမူးတည်း။ ။

၁၉။ ။ မုဒ္ဓါ တိသေ၊ ကြက်သရေ မျိုးခေါ်၊ အာနု သော်
 ကြောင့်၊ မနော်ရတနာ၊ သုံးထွာလုံးဝန်း၊ သွန်းသွန်းအလျား။ လေး
 တောင်အားတည့်၊ သားသားကွန်မြီး၊ ကြီးငါးဆဲ့ခြေခံ၊ ရာလေခံ
 ထိန်ညို၊ ဝေဠုရိနှင့်၊ ဇာတိမန္တ၊ ကာသစာရီ၊ မူးချိန်မိသည်။ တိမ်ဆီ
 ကွန်၌၊ ပုလဲမျက်နှစ်၊ တကြိမ်ပစ်က၊ ခြစ်ခြစ်သံဝါ၊ လောင်မီးပါ
 မှု၊ တရာအသွား၊ ဖွားဖွားတွက်စည်၊ ဖြတ်ပိုင်းရည်လျက်၊ ဝိညာဉ်
 ရှိသူ၊ ရွယ်ရာဟူသည်။ ဝှန်ဆူကျိုက်ပွက်၊ နတ်လက်နက်က၊ စက်
 နရိန်ထိပ်၊ လျှပ်တရိပ်ဝယ်၊ ခွါနှိပ်ချန်ဆွတ်၊ သုန်သုန် ပတ်သား။
 အာသဇာနည်၊ ငွေရည်ကိုယ်သွေး၊ ကိုယ်မွေးမှင်ဆံ၊ မြတ်လျှို
 ရွဲရွဲ၊ ပုလဲရတနာ၊ လျှာအာခြေသည်း။ သန္တာချည်းတည့်၊ ထည်း
 ရထားသန်၊ ဤသဗ္ဗာန်လည်း။ ဆဗ္ဗဏ္ဍာရောင်၊ ဝင့်တိုင်းပြောင်
 လျက်၊ မိဃ်းခေါင်လည်ပတ်၊ ရွှေဂူနတ်ကို၊ မင်းမြတ်ဘုန်းသန်။
 သုံးတော်ရန်ဟု၊ တုတ်ခွန်နတ်တို့၊ ဆက်လာပို့သည်။ ။ ပျိုပျို
 သန္တာငုံဖူးတည်း။ ။

၂၀။ စတုရသီတိ။ သဟသိဖြင့်။ ပရိမဏ္ဍိုင်။ သောင်းဦး
 ကိုင်ထက်။ ခရိုင်သီးသီး။ ရိပ်မြို့ထီးနှင့်။ ပြည်ကြီး စိုးချုပ်။ တ
 ရိုဏ်းအုပ်သည်။ တရုပ် သင်းထွဲ။ ထွဲခဲ့သီခေါင်။ သံတောင်တံ
 ခါး။ ဘုရားငှက်ကြီး။ ငထီးရေရည်။ ညာစည်ထွည့်သွား။ ဥဒါန်း
 လားသော်။ နားကားတဘက်။ စာနက် ထင်ပြီ။ မွဲနဘူးစည်း။
 ကျော်ကသည်းနှင့်။ ယမ်းပည်းဥသယုံ။ ခုံလည်းပတ်ပိုက်။ သမန်
 ခိုက်လျက်။ စရိုက်တထူး။ ဗသျှ။ ဘုမ္မိ။ နာပိမဟိလ။ သရစိတ္တရာ။
 ပံထွာပဋိက္ကယား။ ကုလားရှက်ကူး။ ကတူးတသီး။ ငနောကြီးနှင့်။
 ရေမီး ထိန်ထိန်။ ထက်စိန် ထက်ခေါင်။ ဂေါရဂေါင် ရွာဟတ်။
 အက္ကပတ်အာသံ။ ပတ်ခြံရံသည်။ တမ္ပဒေသ။ ပရန္တဟု။ တိုင်းမနိ
 မိတ်။ ခရိုင်စိတ်နှင့်။ အမြိတ်အစွန်း။ ပင်လယ်ရန်းသား။ ကျွန်းအ
 တည်တည်။ မင်းတို့သည်လည်း။ ဗြီးစည်များစွာ။ ရတနာနှင့်။
 ကညာတင်စံ။ ပန္နာနံလျက်။ စက်ထံလျောင်းလျောင်း။ မာန်ညံ့
 ပျောင်းသည်။ ဦးခေါင်းမြထေရ်နဘူးတည်း။ ။

၂၁။ ဤ၍လာသည်။ ကသာမဂ္ဂ။ ဝစနကား။ ဒသမဘုရား။
 မင်းခေါင်ဖျား၏။ ဆက်ပွား စီးလျည်။ နွယ်တော် စဉ်နှင့်။ ဧည
 ပုည။ ပဝရလက္ခဏာ။ တုဘက်ကွာသည်။ အသာခါရှုဏ်။ ရာဇ
 ဂုဏ်မူ။ ဝသန်ဘဝင်။ ခုန်ထက်လည်ထိုမ့်။ တခြံမ့်ခြံမ့်တည့်။ ရွှေ
 အိမ်အသည်။ တမှတ်ရည်လျက်။ ဥဒည်မင်္ဂလာ။ စံခြင်းရာကား။
 သန္တာတော်ရင့်။ ပွင့်သည်တိုင်တိုင်။ အနိုင်မကန်။ မရေရန်ကို။ ရွှေ
 မန္တာပြန်။ နတ်ဖြစ်သွန်သို့။ ဖန်ဖန်ငြိမ့်ရွှန်း။ ထိတာသွန်းသည်။ ။
 ဇိမင်ကွန်းတင်ထပဋ္ဌမတည်း။ ။

ဇင်းမယ်နိုင်မော်ကွန်း။

၂၂။ အထူးအထူး။ မြတ်ကျေးဇူးကို။ ကျမ်းဦးပဋ္ဌမ။ ဂါထာပြ
 ဖြင့်။ သာတဂုမ္ဘ။ ဒေဝသုဝဏ်။ ရွှေစံလွန်ကို။ အမွန်ဘိုးနက်။ ဝေဠု
 မျက်နှင့်။ မိတ်ဘက်ခတ်နွယ်။ တင့်ကြောင်းချယ်သို့။ သုံးသွယ်

လင်္ကာ။ ဩဇာချိုနှစ်။ မြိုက်ဆီညှစ်ပြီး။ ဘုန်းသစ်ရွန်းရွန်း။ ရွှေ
 စောင်းတန်းကို။ သွန်းသွန်းညွန့်လူ။ တခန်းထူပိဋ်။ တဆူဓမ္မရတ်။
 နောင်တော်မြတ်၏။ ထိန်းမှတ်သာသနာ။ ဗျာဒိတ်မှာလျှင်။ လေး
 ရာပြည့်ရန်။ လေးနှစ်ကျန်နှင့်။ သာလွန် ပြီးမောက်။ နှစ်ထောင်
 မြောက်တိ။ ရွှေမှောက်ရာဇာ။ မုဒ္ဒါသတင်။ မယင်လမီ။ နှစ်နှစ်ဆီ
 က။ မဟိတလ။ ယောနုကဟု။ ရဋ္ဌဂိုဏ်းသီး။ တိုင်းရပ်ကြီးထက်။
 နန်းထီးသမုတ်။ တိုင်းစိတ်ထုတ်သည်။ အယုတ္တရဋ္ဌ။ ဝန်းပတ်ရံ
 ကာ။ ရှိရာဝတီ။ ပူရီနန်းရိုး။ ကြငှန်းပိုးသည်။ ယိုးဒယားမင်း။ ယွန်း
 သေဋ္ဌနင်းလျှင်။ ရွှေအင်းဝပြည်။ လေးကြိမ်တည်နှင့်။ ဘုန်းစည်
 တမြတ်။ နောင်စောထွဋ်တို့။ တပွတ်တင်ထ။ လက်ထက်ကပင်။
 မြန်မာ့နိုင်ငံ။ အရံထီးနန်း။ ရှမ်းနှင့်ယွန်းကို။ တစွန်းတစ။ နှောင့်
 ရှက်ရ၍။ မာနကိုးစား။ ထင်ပိုးဝါးနှင့်။ ဘုရားဘုန်းတက်။ ရွှေလက်
 ထက်လည်း။ အတက်မရာ။ ကြံစကာသည်။ ။ အာဏာကြီး
 ကြီးဝါးဝါးတည်း။ ။

၂၃။ တဆဲ့နှစ်ခရိုင်။ နယ်ဆိုင်ယွက်ကျူး။ ပြည်ထောင်လူး
 တို့။ ကွပ်မှုးပတ်ချုံး။ တုတ်ခွန်ကျူးသား။ ကျိုင်းရုံးကြီးစား။ သို
 ဟန်ဘွားနှင့်။ မပြားတဝမ်း။ ချစ်ကြည်ချမ်းသည်။ နန်းငြမ်းဟူစွ။
 ဥပရာတွင်။ ကြမ္မာထိတ်မှု။ အနိဋ္ဌဖြင့်။ မိတ္တဝိဒ္ဓက။ တလ္လအသား။
 ယိုးဒယားသို့။ ဝင်စားနီးကပ်။ နှလုံးလျှပ်နှင့်။ မအပ်မလျော်။ အကြံ
 တော်တို့။ ဝက်ကော်စားကျင်း။ နားပါးသွင်းသော်။ ယွန်းမင်းဝမ်း
 ထဲ။ ကြံရင်းခဲသည့်။ သဟံကံပြု။ သုံးပုဂ္ဂိုလ်၏။ အထိုငြိမ်းခါ။ အ
 ဘိဏ္ဏာဖြင့်။ မဟာဝမ်းပေါက်။ ဂုဏ်လွေ့။ လေဝံသား။ ကျေဝံသီဝ
 ရာ၏။ ညီတော်ချစ်ကို။ စစ်အမှုးကြီး။ ဗိုလ်များထီးဟု။ မြောက်မြီး
 ဘုရင်။ သိဒ္ဓိတင်မှ။ အမှင်ရဲရဲ။ မာန်ခက်ခဲသည်။ စစ်ကဲဝန်းရံ။ နားခံ
 နားလုံ။ ရန်ဗိုလ်ပုံထဲ။ ငှက်နှုယိဝဲသည်။ တောက်ခဲမည်ရှိ။ ထောင်
 သိဒ္ဓိတို့။ ဝိရိကျောက်ပိုင်။ တောင်မဏ္ဍိုင်ကို။ အနိုင်ရန်ထို။ ငါတို့
 ပြိုက။ ပြို၏အပြီး။ နှလုံးကြီးနှင့်။ ခတ်တီးကြော်ငြာ။ စည်ခရာလည်း။
 ကြာကြာမည်ရှုန်း။ ခြံ့ခြံ့အုန်းမျှ။ ခြကုန်းနှိုင်းပုံ။ ဗိုလ်ပေါင်းရုံ

လျက်။ ကျိုင်းတုံမြို့ရောက်။ ချီလာပေါက်၍။ တပ်ထောက်ဖွေ။
ဖွေး။ နှစ်ဆဲ့လေးကို။ စည်းဝေးခင်းကျင်း။ မာန်ရည်သွင်းသည်။ ။
ရန်တင်းလိုလိုလားလားတည်း။

၂၄။ မူလဒွါရာ။ ပြည်အောင်ချာမှ။ ယတြာ ရည်ဆောင်။
ပြောင်းတည်ထောင်သည်။ ဗန်ကောင်ပြဋ္ဌာန်း။ တိုင်းနယ်ယွန်း
က။ အနန်းမြို့စား။ မိုင်းပုံသားတို့။ လူငါးထောင်ကျော်။ ဗိုလ်ရဲဘော်
နှင့်။ ဆော်ဆော်ဘန်ဘန်။ မာန်တရို့ရို့။ မိုင်းဟံမြို့က။ ဆီးဆို့နေခံ
ဆုတ်။ တပ်ခြေလုပ်၍။ ပြုပ္ပာတကြော။ ကိုးပြည်မောက်။ တိုက်
လောကရှင်။ ရွှေဥာဏ်မြင်၍။ ဘုရင်အသီး။ တင်မြှောက်ခြီးသည်
မင်းကြီးမဟာ။ မင်းထွမင်းထင်ကျော်။ ဇမ္ဗေဒိတုံ။ ဘုန်းဟုံတ
ပွတ်။ မာန်စိန်ထွဋ်လျှင်။ နတ်စစ်သည်မှူး။ သားစားကြူးသည်။ ဘိ
လူးပမာ။ ရဲရုပ်ဝါနှင့်။ မဟာဒေဝ။ တိမ်ကြားမင်းခေါင်။ သံတောင်
ကျောက်တိုင်။ တခဲပိုင်သို့။ နောက်ယိုင်မယို။ တပ်ဦးဗိုလ်ကို။ ဆီး
ကြိုသတ်ဖြတ်။ ဘမ်းစိမ်းလတ်သော်။ ရေးတတ်မျှော်တင်း။ တပ်
ဦးမင်းလည်း။ တစင်းထီးခြား။ ကျိုင်းရုံးစားနှင့်။ ထံပါးနေည။ မြဲစွ
ရသည်။ ဗလဇေယျကျော်။ တေဇော်စက်မီး။ သူရဲကြီးကို။ ဦးစီး
ကဲကွပ်။ အရေးအပ်၍။ ရာတပ်သုံးသွယ်။ ကျိုင်းရုံးနယ်က။ ညာ
ဘယ်ဖြန့်ချိ။ ချီစေဘိသည်။ ။ တောင်ကြီးသဏ္ဍာန်ငှါးငှါး
တည်း။

၂၅။ မြအရည်ရှင်။ ကြည့်သွင်သွင်တည့်။ သံလွင်ရစ်ရုံ။ ရွှေ
ကမ်းခုံတွင်။ ကျိုင်းတုံစော်ဘွား။ မိုင်းလိပ်စားနှင့်။ ဘယားခံဝင်း။
တင်းတင်းသံကြား။ လွန်ဆန်းပြားသည်။ တယားဖွက်မာ။ အာဏာ
၅၀၀ချောင်း။ ရှမ်းမတ်ပေါင်းကို။ လူကောင်းလက်ရွေး။ သုံးထောင်
ပေး၍။ စစ်တလေးကွန်း။ တကြောင်းခန့်မှ။ သည်းညွန့်ခူးဆွပ်။ အ
ထူးညွပ်သည်။ မြန်ရပ်ထင်ပေါ်။ မင်းကျော်တန်ဆောင်။ ခေါင်
ခေါင်မာကျန်း။ သံကိုသွန်းသို့။ ထုတ်တွန်းတိုက်နှင့်။ လေနှယ်လျှင်
သည်။ မင်းထင်ဇေယျကျော်ခေါင်။ လက်စောင်ယာဝဲ။ တပ်စစ်ကဲ
နှင့်။ စိတ်ရဲမန်ကိုး။ ရွပ်ရွပ်ချိုးသည်။ နေမျိုးသမန္တကျော်သူ။ ဇမ္ဗူ။ တ

ရိုး။လွန်ကျော်ဟိုးသည်။နေမျိုးသူရ နော်ရထာ။ကေသရာယုံ။ရင်
ဆိုင်ခံလည်း။မ ရွံမငြင်း။တန့်တန့်နင်းသည်။မင်းကျော်သီဟမင်း
ထင်။ရန်မြင်လွင့်မောင်း။လင့်မညောင်းသား။တီးကောင်းမိုးတီး
ဇော်ငါးဆုတ်ဖြတ်။ဝါးမတတ်မျှ။ သည်းပွတ်ကြီးကျယ်။ စိတ်မ
ငယ်သည်။စမွယ်နဂိုရ်။တပ်မှူးဗိုလ်တို့။ အထိုညီတူ။တထောင်လူ
နှင့်။စိုက်ထူဝင့်ဝင့်။ အောင်သံလွင့်လျက်။ အသင့်ပြင်ဆင်။တိုက်
အံ့ယင်သည်။ ။ခိုင်မြင်မခံမညားတည်း။ ။

၂၆။ အခိုင်အကြည်။ တောင်ကြီးတည်သို့။ မုန်ရည်သွင်
သွင်းပြောင်မာတင်ကို။ ဖြုတ်ခြင်မျှလောက်။ လက်တွင်းပျောက်
အောင်။ဆွေးပေါက်စိုစွတ်။ ဆုတ်ဖြစ်သတ်သည်။ ကြီးမြတ်ရှိန်
ထန်းခါဌာသန်နှင့်။ တကြန်တိုင်းထွာ။ နှိုင်းလောက်စာသည်။ မ
ဟာဒေဝ။တိမ်ကြားမင်းခေါင်။စစ်ဆောင်ထိန်းအုပ်။တပ်ဦးချုပ်
သား။ဗာဟုဗ္ဗလ။သူရဗိုလ်ပါ။ လူငါးရာနှင့်။ သုံးဖြာသုံးကြောင်း။
တပ်ချုပ်ပေါင်းကို။ အုပ်ဆောင်းမြို့လျက်။ ကျိုင်းတုံ မြို့တောင်။
တာတထောင်တွင်။ သာခေါင်ပညပ်။ ပြန်းဆံရပ်နှံ။ တပ်နှစ်ဆဲ့
လေး။ ယွန်းရန်ထွေးကို။ ဟစ်ကြွေးချန်ကျော်။ စဉ်မောင်းဆော်
လျက်။ ဖျော်ဖျော်ပစ်ကြဲတိုက်သတ်မဲသော်။ နွားကျွကျားဖမ်း။
ယွန်းမျိုးကြမ်းတို့။ဘရမ်းဘတာ။ရှုံးချက်နာ၍။စွဲရာမူလ။ ပြန်းဆံ
ကလျှင်။ခိုပဟိုသို့။ထည့်ပိုက်ကြွေလျက်။ မြို့အနောက်ဆီ။ စွန်စလီ
ကို။မြီအံ့လျင်ချပ်။ တပ်ခြေလုပ်တွင်။ပတ်ချုပ်ညီညာ။ ရှမ်းမြန်မာ
တို့။ပြာ၍အားသစ်။လိုက်ထိုးပစ်က။ ယွန်းသစ်ယောကျား။ ဇင်း
မယ်စား၏။ညီဘွားမင်းလျာ။ စောဝမ်နာနှင့်။ ကြေဖြာထင်ရှား။
လတွန်းစား၏။နောင်ဘွားတပ်မှူး။မင်းနှစ်ဦးကို။ဟူးဟူးပြင်းထန်။
ထုံချက်မှန်၍။ ဝိညာဏ်ပျောက်ဟု။ အသေရ၏။ ရဲကတင်တင်။
အာဝင် မှ်အိုက်။ အလံ့စိုက်သား။ မိုးထိုက်မင်းစီး။ စစ်ဆင်ကြီး
လည်း။ဘမ်းဆီးလက်ရ။ အရေးထွသည်။ ။ရွှင်ပပျော်ပျော်
ပါးပါးတည်း။ ။

၂၇။ ဇမ္ဗူဒိညာ။ထီးထရာတွင်။ ငါလည်းတဆူ။ဟူ၍ကြီး

ခြင်း။ဘန်ကောက်မင်း၏။ညှီရင်းဘုန်းတောက်။ကျော်သည့်ဝိရာ
 ဇာ။ဘွဲ့သညာနှင့်။သေနာဒိပ။စောသူရကျား။ဘဝဗိုးတန်။တို့ထိပ်
 ပန်၏။ကျွန်သာမည။မတ်ငယ်မျှကို။ပွဲရဆိုင်ပြိုင်။မယူနိုင်လျက်။
 ကြန့်နိုင်စိတ်မာန်။အားအန်မလျော့။မကန်တော့ဘဲ။ဟော့ဟော့
 ရမ်းရမ်း။နှလုံးသွမ်းနှင့်။အဟမ်းမမ။ကြီးသံပ၍။အဋ္ဌဝီသတိ။ရုံး
 ညှိထိုထို။တပ်ပေါင်းဗိုလ်နှင့်။ခိုပဟိုဆီ။စွန်စလီတို့။ထက်ချိုပိုက်
 ဝန်း။မြို့ကိုပန်းလျက်။ဖြန်းဖြန်းတိုက်နှိမ်။သုံးလေးကြပ်လျှင်။တိမ်
 အလိပ်လိပ်။ရိမ်းထိုရိပ်မျှ။ကွက်စိပ်ရာဇမုတ်။ခရုပတ်တည့် ။
 သေနတ်ဖြောက်ဖြောက်။အမြောက်စိန်ကြီးဆင်းရဲတိုက်ခွံ။ကြီး
 လုပ်ကြံလည်း။မြို့ခံမှုထမ်း။မြန်မာရှမ်းတို့။နှင်းကိုပတ်ပတ်။ဆုံ
 ပွတ်သော့လား။ညက်ညက်ထွားမျှ။ဘုန်းအေးကိုးကိုး။ထိုးပစ်
 ခုတ်သော်။ဆုတ်လည်းအခက်။ထက်လည်းဗိုလ်ခြေ။ထက်တိုင်း
 သေ၍။ဆားငွေရေနစ်။ဘေးကြီးဖြစ်၏။ယွန်းစစ်သူကြီး။ဗိုလ်
 များထီးလည်။သေနိုးမိန်းမူး။ဖြတ်ဖြတ်လူးသည်။ သွေးရှူး
 ကြောက်နာကြောက်ဖျားတည့်။ ။

၂၀။ ဇယျသေန။အမည်ရသည်။ဟက္ခစွယ်ဖြူး။ဘုတ်ဘီ
 လူးနှင့်။ပွဲဦးလယ်ချက်။လက်ပန်းရှက်သော်။ချန်ထက်လျှင်ထွေ။
 လက်ဝဲခြေဖြင့်။လေသင်တုံးဖြတ်။ဆန့်ထိုက်ခတ်က။ဘုတ်နတ်
 ဦးခေါင်း။တိတိတောင်း၍။ချောင်းချောင်းသွေးစိမ်း။မြေဝယ်
 လိမ်းသည်။ကောဓူရိုင်းလား။ယောကျားပိစွာ။ဟန်သည်ဝါနှင့်။
 မဟာဇေဝ။တိမ်ကြားမင်းခေါင်။မတ်တန်ဆောင်လျှင်။တောင်
 စွန်စလီ။ခိုမြိကန်စား။ယိုးဒယားကို။လျှင်လျားမကြာ။သည်ထခါ
 နွဲ့။အာဠာဝက။ဒုက္ခလကို။ဒေါသမာန်ရစ်။မြေဝယ်ပစ်က။ဆဲ့နှစ်
 နှစ်စင်။မြက်တပင်မျှ။မြေပြင်ပယ်လင်း။မပေါက်ကင်းသို့။ထျင်း
 ထျင်းနဲ့မကျန်။မြစ်ရင်းလှန်အံ့။အားအံ့ထောင်ထား။သံကြိုးဝါး
 လျက်။ဘယားကျော်သောင်း။ရှမ်းမတ်ပေါင်းနှင့်။သူကောင်းမှု
 ထမ်း။မြန်မာရှမ်းတို့။သုံးလမ်းစည်းကြပ်။ဘိတိုင်းညှပ်က။တပ်

နှစ်ဆဲရှစ်။ ယွန်းမင်းစစ်လျှင်။ ပြစ်ပြစ် ပျက်သုန်။ ချက်ချင်းကုန်
သည်။ ။ သူပုန်ပြည်ထွေးပြည်မှားတည်း။ ။

၂၉။ ထွတ်ဆုံးခန့်ငှါ။ ဘုန်းသန္တာကြောင့်။ အရာထူးလည်း။
ကြိုက်လတ် သည်ကား။ သူပြည် ယွန်းသား။ မိုင်းလွန် စားဟု။
ထောင့်ငါး ရာအုပ်။ တပ်ချုပ်ပါ မောက်။ အပြီး မြောက်သည်။
တေဝံသည်ဝိစံ။ မတ်သူရဲကို။ ပွဲကြီးတဆစ်။ ဖြစ်စေမိမ့်ငှာ။ နတ်
ဣန္ဒာကို။ မာယာသန်းငြိ။ ကျိုင်းတုံမြို့သို့။ မရှိမဝှက်။ ပြက်ပြက်
ထင်စွာ။ ရံဗိုလ်ပါနှင့်။ ရံ့ရှာကင်းကင်း။ ဝင်စေလျှင်းသော်။ ခံတွင်း
အပါး။ စွဲသည့်ပျားကို။ စားငှါမြိန်ချို။ မခဲငြိသို့။ ဗိုလ်ပါနှင့်ကွ။ အ
သာရဏ်။ အနန္တဂုဏ်။ ကြူးဟုန်ဗွေထွတ်။ ဘုန်းသနစ်ကို။ ယာဝေတ္ထ
ကံ။ ပိုင်းခြားခံ၍။ မကြံကောင်းစွာ။ ရှင်တော်သာလျှင်။ အနာဝ
ရုဏ်။ ရွှေဥာဏ်ဟုန်ဖြင့်။ အကုန်အစင်။ ကြွင်းမဲ့မြင်လိမ့်။ သတင်ချိမ့်
သဲ။ ဤအောင်ပွဲကား။ မှတ်စွဲဂေါဇာ။ ထောင့်နှစ်ရာနှင့်။ သန္ဓိာ
တွက်ဆ။ စုဒ္ဒသတည့်။ ဘဂ္ဂုဏ်နှစ်။ သယပ်ညွန့်ညွန့်။ သာပေါင်း
ကွန်သည်။ သကြိန်ယတယာ။ မင်္ဂလာဟု။ အတာသတင်။ နွေသစ်
ယင်သော်။ အောင်မြင်ဥသို။ အရေးကံ၍။ စုပုံရတနာ။ မင်းလျှာစိုး
တန်။ ဘဏ္ဍာမွန်လည်း။ တိုင်ကန်ခြင်းငှါ။ မတတ်ရာတည့်။ စကြာ
တော်အောက်။ ဖြိုးမောက်လွန်ကဲ။ ဆက်မစဲသည်။ ။ အောင်ပွဲ
လက်မွန်ခန်းနားတည်း။ ။

၃၀။ ဇမ္ဗူဒိပ်မြေ။ သောင်းချက်ဗွေတွင်။ ဧကဒေသ။ တဌာ
နထက်။ ယောနကမျိုး။ သိမ်းပိုက်စိုးသည်။ ယိုးဒယားမင်း။ ထီးတ
စင်းကား။ ဘုန်းချင်းနှိုင်းချင့်။ မခိုင်းသင့်လျက်။ တဖြင့်တပါး။ ကြံ
မှောက်မှား၍။ အများပျက်စီး။ အချည်း နှီးလျှင်။ ဒေသကြီးထွေ
လျှင်း။ ပြည်ထောင်ချင်းမှ။ သတင်းမထွေ။ အရှက်ရလည်း။ မချစ်တ်
လက်။ ညွန့်လူးဝက်လျှင်။ ပြာထက်တဘန်။ အိပ်တုံပြန်သို့။ မာန်တ
ဘိဘိ။ လက်ရုံးချိုလျက်။ ဇမ္ဗူဒိလုံး။ ကြီးအံ့ရည်ချိန်။ ငါနရိန်ကို။ ဝရ
ဇိန်ကွန်ကွန်။ သိကြားဟန်လည်း။ မလန်လိပ်ပြာ။ သယပ်တောင်
တာအံ့။ အရာမလျော်။ မါမတော်က။ ချွတ်ချော်စမြဲ။ သည်တပွဲမှ။

အခဲမကြေ၊ ရှိနှင့်စေဟု။ ရွှေညီလါရုံ၊ ဗိုလ်ရှင်ခံတွင်၊ သံယံပိုင်းပြင်း။
 အရေးခင်းလျက်၊ ခဘင်းဝန်းလည်။ ရှမ်းကိုးပြည်ကို၊ နှစ်မျှမကျန်။
 မှောက်ထွန်တိုက်သိမ်း၊ ငြိမ်းငြိမ်းခါသော်။ သာသနာတည်ထွန်း။
 မြန်ဦးစွန်းထက်၊ ကြဌန်းတဆူ၊ ထူအံ့ရည်သန်။ ကိုယ်အားအန်
 နှင့်၊ မတန်လေစွ၊ ဟိမာနဟု။ ဒုက္ခလောလော။ ပရာဘောကို။ မ
 နောပိုက်ကျုံး၊ အဓိကံဖုံးသည်။ ။ လက်ရုံးထောင်ထောင်ထား
 ထားတည်း။ ။

၃၁။ အရုဏ္ဏသခင်၊ ယွန်းသူရှင်လျှင်၊ မာန်ဝင်ဟိုးစုံး၊ သံပကြီး
 လျက်။ ကျိုင်းရုံးနန်းလျှာ။ ဥပရာနှင့်၊ မိစ္ဆာရန်ထွေး။ စင်ကြောင်း
 ဆေးသည်။ ဘထွေးတော်ချစ်၊ နန်းနွယ်စစ်တည့်။ စုံတစ်ကွံပုံ။ ဝံ
 စာဒီရသနစ်။ ရွှေရလစ်နှင့်၊ သင်းကျစ်သားသား။ ယွန်းယောကျား
 ကို၊ ကိုယ်စားဖန်ဖန်၊ ကြီးမှူးရန်၍။ ဥာဏ်လက်ရုံးအား။ အခေါင်
 ထားသည်။ ဘယားဘယိန္တို။ နှံ့သိကြော်ကြား။ နတ်ယောကျား
 သို့၊ ဘယားဂရုံဗာဟု၊ ဗိုလ်စုကွပ်ကဲ။ မတ်သူရဲလည်း။ ယာဝတ
 သွန်းသဲသဲလွန်မျှ၊ ကျိုင်းလွန်မြို့စား။ ထီးစဉ်ခြားသည်။ စော်ဘွား
 တရိဂုန်သား၊ ငါးတခံခံ၊ ရာဇသံနှင့်၊ မိုင်းနံစားသား။ ဗျညားရရန်။
 ဗိုလ်ပုံပတ်ခြံ၊ ထပ်ထပ်ရံလျက်။ ဝန်ခံနှစ်သောင်း။ သူရဲကောင်း
 တွင်၊ လက်စောင်းလက်ကူ၊ စွမ်းသန်သူလည်း။ လူအပြည်းပြည်း။
 ချပ်ဝတ်ချည်းတည့်။ ရိုက်ဟည်းမုံသွင်။ ရန်လုံးစင်တည့်။ ဆင်
 တထောင်ကျော်၊ မြေပေါ်ကြွားကြွား။ ခါမနားမျှ၊ ဗိုလ်ကြားဘေခံ
 ထွင်း။ ငေါက်တိုင်းနင်းသည်။ မြင်းနှင့်ရထား။ ရေမအားတည့်။
 လေမြားမီးပေါက်။ အမြောက်စိန်သံ၊ မြေကြီးရွံ့မျှ။ အောင်လံညီး
 ညီး။ စဉ်မောင်းဟီးလျက်။ စစ်ကြီးအုပ်အား။ ချီတက်လာသည်။ ။
 မြေချာပိတ်မျှဝန်းလျားတည်း။ ။

၃၂။ ခေမာဝရ၊ သာထွတ်တိုင်းစည်၊ ကျိုင်းတုံပြည်က၊ ဥဒည်
 ပြုပ္ပါ။ ယူဇနာလျှင်၊ သင်္ချာဆီထောက်။ ငါးပြန်လောက်နှံ့၊ မြေကျော်
 ထောင်ရေ၊ ပိုက်ခွေညွတ်ကြို့။ မိုင်းညောင်မြို့သို့၊ လူတို့စစ်အင်။
 ချင်းနင်းဝင်၍၊ မြေပြင်မလပ်၊ တကြောင်းရပ်၏။ ထပ်တသွယ်တုံ။

များစိုထ်ပုံနှင့်။ ကျိုင်းတုံတောင်လက်။ ဘယက်ရိုင်းဟဲ။ လွန်ခက်ခဲ
 ရှိ။ ရဲရဲတင်းတင်း။ ဟိုရိုးကွင်းက။ ဝင်းဝင်းအောင်လံ။ စွဲရပ်ခံ၏။ သံ
 ဟံသည်ကား။ ရေကြည်စီးရစ်။ သံလွင်မြစ်ကို။ အဆစ်အပိုင်း။ ပ
 ရိုင်းတားထျက်။ အရှေ့ဘက်က။ ပြည့်နှက်ကြေးသီး။ ကျိုင်းရုံးကြီး
 ဟု။ ထီးတပွင့်မှူး။ ဟော်ကွံဘူးနှင့်။ လူးဆဲနှစ်ခရိုင်။ ပန္နာပိုင်ကို။
 လက်နိုင်အုပ်ခြုံ။ ကြာနှယ်ငုံသည်။ ကျိုင်းတုံစသား။ များပြားထ
 ပြိုင်း။ ကိုးပြည်ကျိုင်းနှင့်။ ပိုင်းလည်ကိုးဝမ်း။ အရှေ့ရှမ်းကို။ ပြွမ်း
 ပြွမ်းပြိုက်ပြိုက်။ အကုန်တိုက်မှ။ နန်းကိုက်ဟူစွာ။ ဥပရာကို။ ဇေ
 ယျာသတင်။ မင်းခမ်းယင်၍။ နန်းတင်ပြီးမြောက်။ မြစ်အနောက်
 ကို။ လက်ဖျောက်တီးကာ။ ပြီးလွယ်စွာဟု။ ခွါရာဝတီ။ ပူရီစစ်ရှင်။
 စိတ်ကြီးဝင်သည်။ ။ ကျားသွင်မျက်မှောင်ဘားဘားတည်း။

၃၃။

မင်္ဂလာရွှေစိုထ်။ ရန်ပြုပဋ္ဌမ။ အောင်ဦးစန္ဒီ။ ဥတ္တရဟိမ
 ဝန်။ တောစွန်ထောင်တည်။ တိဘက်ပြည်မှ။ ညာလည်ရစ်သွန်။
 စီးသာဌန်သည်။ သံလွန်ကမ်းခြေ။ ဤဘက်မြေနှံ။ ပဒေသရာဇ်။
 မင်းစစ်သဉ်းချား။ ထီးကိုးပါးနှင့်။ စော်ဘွားတပ်ပေါင်း။ အသောင်း
 သောင်းတည့်။ နောင်းရစ်ခွေကွေ့။ မြစ်အရှေ့က။ ဓလေ့အထူး။
 ယွန်းလူးရုန်းမျိုး။ လူတရိုးကို။ တန်ခိုးထော်အုပ်။ ရွှေလက်ဆုပ်၍။
 ပိုင်ချုပ်ခွဲဝေ။ စီရင်လေဟု။ မြေသမုန်ဆုံး။ ပတ်ကုံးကွပ်နှိပ်။ ကိုး
 ထောင်ထိပ်ကို။ တုန်းရိပ်ခြုံပတ်။ မင်းမင်းနတ်က။ လေးမြတ်တင့်
 ကဲ။ ရာထော်ထွဲသည်။ ။ စောရဲမတ်ခေါင်ယောကျ်ားတည်း။

၃၄။

ရိုးနဲရွှေပြည်။ ရာထော်တည်သည်။ အရှည်ရေးမြင်။
 မတ်ကျော်ထင်လျှင်။ သူရှင်ယွန်းသား။ ယိုဒယားတို့။ စစ်အားအင်
 ကောင်း။ ချီလာကြောင်းကို။ ဦးခေါင်းကြာသွင်။ သံထော်တင်
 သော်။ ထုရင်မျှူးထွန်။ လွှတ်သော်နက်တံ။ ထွေသောသံကား။ အ
 ကမ္ဘာဘာ။ သုံးလူးချာတို့။ သစ္စာပွင့်အံ့။ နှုတ်ယန့်ကို။ တုံတုံစားစား။
 ခံပြီးငြားလျက်။ သူ့အားသွေးပေါက်။ ယင်တသောက်မှု။ ရောက်
 စေသဖြင့်။ ငါမသင့်ဟု။ ခွင့်မမြော်စွာ။ မသကာသား။ ခွါရာသေဌ
 နင်း။ ထီးတစင်းနှင့်။ ယွန်းမင်းသူပုန်။ ကြမ္မာကုန်ကို။ ကါရုညဟိတ်။

မြတ်ဘောဓိတ်ဖြင့်။ ထိတ်ရုံလန်ရုံ။ ယွန်းဗိုလ်ပုံကို။ တောအုံဝေး
မြေနှင်ထုတ်လေဟု။ ရွှေဗျာဒိတ်ဥာဏ်။ သရက္ခန်သည်။ ။ လေ
သွန်ပျံ့ပျံ့ရှားရှားတည့်။ ။

၃၅။ ဤအရာတွင်။ စကြာရိပ်းမြင့်။ တို့ဘုန်းပွင့်၏။ အသင့်
ယုတ္တိ။ အရှိအမြင်။ မှန်ရာတွင်ကို။ မတင်နှုတ်လျှပ်။ ကမ္မည်းထပ်အုံ။
စေ့စပ်ကွဲပြား။ စစ်သွားစစ်နေ။ နှစ်ထွေကြိနက်။ ကာကကိနည်း။
အားဆည်းကြီးနွဲ့။ အညံ့ခံဟု။ ထုံးစံဧကရာဇ်။ ဂုဏ်မြောက်ဆစ်
တွင်။ ဝေသာဝတီ။ လောကီရိုးခြုံ။ မာရ်မင်းတုံလည်း။ ဗာဟုသ
ဟသ်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ဖြင့်။ စက်လွတ်ပစ်ချိုင်း။ စစ်ကြီးဆိုင်၍။ ပြိုင်ပစေ
ကာ။ မြူဆံထွာမှ။ မညာမကြို့။ မတွန့်တို့တည့်။ မြင်းရိရ်။ တချိန်။ သ
မာမိန်နွင့်။ ဝရဇိန်ညာဉ်။ သမ္ပဇဉ်ဖြင့်။ ဖြတ်ယည် တျင်းတျင်း။
ထုန်းတော်ခွင်းက။ မာရ်မင်းလျက်ကဲ့။ တန်ခိုးမဲ့လိမ့်။ အံ့ဘွဲ့အတိ။
ရဲရဲညီသား။ ဣဒ္ဓိဝိဓ။ ထုန်းတေဇကြောင့်။ အာသဘဟူ။ ဂုဏ်တ
ဆုကို။ တူပထဗျာ။ တည်ကြာသရွှေ။ မဆုံးလေ့တည့်။ မြေထက်
ဝန်းကျင်။ ကမ်းလေးခွင်နှံ့။ လူစင်စစ်သါ။ မင်းချင်းမျှသော်။ ဘဇာ
တစ်။ ကြို့ဘွယ်ရှိလိမ့်။ သမ္မောမိငြမ်း။ တဘက်ကမ်းကို။ လက်
ထွမ်းမိသူ။ ဖြစ်တော်မူ၍။ လူဖြင်ပည်းအား။ ရင်တော်သားသို့။ သ
နားချစ်ခင်။ ဆယ်ကယ်တင်သည်။ သို့စင်ပိုက်ပိုက်ဖြားဖြား
တည်း။ ။

၃၆။ မင်းကြီးမဟာ။ နော်ရထာလျှင်။ ရွှေဗျာဒိတ်သံ။ ဦး
ဖြင့်ခံပြီး။ သံလွင်ပြည့်လျှမ်း။ အနောက်ကမ်းတက်။ မောရှမ်းဖြင်
ပဲ။ မိုးနဲ့ကျော်ထိတ်။ မိုင်းစိတ်မိုင်းပွန်။ နောင်မွန်လဲချား။ သီးခြားခ
ရိုင်း။ မိုင်းကိုင်မိုင်းပုံ။ ခြုံရုံပတ်ဝန်း။ ကျိုင်းခန်းတထိ။ သိန်းနိဟဲလုံ။
နယ်ကုံမလွတ်။ သင်ညွတ်သင်မောင်။ သောင်းထောင်များစွာ။
ငွေခွန်ရွာက။ စသည်ပြောဟို။ သံကိုယ်စွမ်းရဲ။ ဗိုလ်ခပဲနှင့်။ မိုးနဲ့
ရှိဟောင်း။ ငါးကြောင်းငါးတပ်။ မလပ်မြမြို့။ ကိုယ်ရံပြွမ်းပြွမ်း။ လူ
သောင်းသမ်းလည်း။ ရှမ်းနှင့်မြန်မာ။ ရှက်ရောစွာသည်။ တူတာ
ယက္ခ။ ဝါနဝသို့။ ဖြဖြဗိုလ်ညီ။ ခေါဘဏီတွင်။ ရဲဆီဝင်းဝင်း။ ကြောခံ

ရွံ့ကင်းသား။မင်းထွမင်းခေါင်ကျော်။ငြာကြော်ဟိုးဟိုး။လက်ရုံး
ကိုးသာ။ နေမျိုးမင်းထင် သိဟသူ။ ခံယူဘွဲ့ထူး။ မတ်နှစ် ဦးကို
တွပ်မှူးစီရင်။စစ်ကဲတင်၍။ မင်္ဂလာရက်။ စည်းလက်ကြိုက်ညီ။
အောင်တပ်ချီသည်။ ။မဟီသိမ့်သိမ့်ချောက်ချားတည်း။ ။

၃၇။ တိုင်းကမ္ဘောဇ။မိုးနဲကလျှင်။ကလိလကောဇာ။ထေရ်
နှစ်ရာနှင့်။သင်္ချာအမြတ်။ပန္နာရည်တည့်။မိလင်းနတ်ရာသီ။ တိထီ
ဆန်းတက်။ဆွဲလေးရက်ဝယ်။ကောင်းဘက်ညွတ်ရုံ။ စည်းလက်
စုံဖြင့် ။ချီထုံဖြောင့်တန်း။ တစခန်း၌။ ရေးငန်းချင့်နှိုင်း။ ရပ်ထင့်
ဆိုင်းလျက် ။ကျိုင်းခန်းနဂိုရ်။ ရင်းခဲဗိုလ်ဟု။ရန်ထိုပေါက်ပြောင်။
ကျော်အခေါင်ကို။ထွတောင်ထလွတ်။သေနတ်လင်း။ ဝန်းကျင်ရံ
က။ဗိုလ်ထရာနှင့်။ညီညါဆီးဆို့။ကျိုင်းထုံမြို့က။မကြွိမ ရွံ့။ခြင်သို့
စံသို့။မြဲမြဲစစ်ခြေ။စွဲရပ်စေ၍။ယွန်းမြေလှုပ်။နယ်အကုံကို။ ထုံးစုံ
စေ့ငှ။မလစ်ရအောင်။ကြပ်မမိမ့်ထွေ။ချီတက်စေပြီး။ဝေဝေခွဲခွဲ။
ကြောင်းထကွဲထုံ။မိုးမြဲမိုးကောင်း။ သာပေါင်းတမ္မတ်။လမ်းသို့
လွတ်၍။ ပဗ္ဗတသိဟရာဇ်။ ခြစ်ခြစ်သံငေါ်။ တောင်ထုံး ကျော်
သည်။ ဘသော် မည်သီး။ ကရင် ကြီးနှင့်။ ပေါက်ထီး ကဲစိုး။
ချွဲအားကိုးသို့။ကြက်ဘိုးကြီးငယ်။ မြိုင်ရိပ်ကွယ်လျက်။ နယ်တ
သီးခြား။တောင်ကြီးစားသည်။စော်ဘွားကဲ့သို့။ကရင်တို့လည်း။
ဆီးသို့တင်းကြမ်း။ဇင်းမယ်လမ်းက။ ဘိုးလွမ်းသေ့ထွေ။ စွဲရပ်
စေ၏။အနေအချ်။စီရင်ပုံကို။အစုံအစေ့။ပြီးကုန်ရွေလျှင်။ အရှေ့
ဘုရင်။ ဗိုလ်စစ် အင်နှင့် ။သံလွင်ကမ်းပိုက်။ အောင်တပ် ဆိုက်
သည်။ ။ဆူလှိုက်ရေမြေမိလင်းပျားတည်း။ ။

၃၈။ မြေကြီးရေအုန်း။သိမ့်သိမ့်ထုန်မျှ။ ကုန္ဒဒီဗေ။ သံလွင်
ရေကို။ဗိုလ်ခြေခဲပျည်။ကူးအံ့စည်၌။ မိန့်ချည်မျက်မာန်။မုန်ရည်
ပွန်၍။ရန်မညခေါ်။ ဇမ္ဗူကျော်သည်။ ဆင်တော်ပေါက်ပြောင်။
မျက်စည်း တောင်လျှင်။ ခေါင်ခေါင်ထစ်ထစ်။ ခြစ်ခြစ် ကျိုက်
ပွက်။တောင်ကမ်းအက်မျှ။လေးဘက်မြေရောက်။ တောက်၏မ
ထင်။စွယ်ရှင်ဝဇီ။ဦးနားချီလျက်။အသိမခံ။ထုံလည်းမစွန်း။ ညွန်း

လည်းဖြောင့်စင်း။ မြစ်ကိုငြင်းသော်။ ရှင်ရင်းသတိုး။ တို့ဘုန်းမြီး
 ၏။ တန်ခိုးကဲလွန်။ ဂုဏ်တံခွန်ကို။ ခိမ်းစွန်မောက်မောက်။ မြေခံ
 ချိန်အဆီးခါတန်ပြီဟု။ သိင်္ဂီ^၁ရတနာ။ ရွှေပေဗ္ဗာထက်။ ဩဘာ
 ထော်လျှံ။ ဗျာဒိတ်သံကို။ ခိမ်းယံငြိမ့်ငြိမ့်။ ကြက်သီးစိမ့်မှု။ ဦးနှိမ့်
 ရှိဝန်။ ဘတ်ကြားပြန်သော်။ ဆဒ္ဒန်သခင်။ ရန်နိုင်ဆင်လည်း။ ရွှေ
 ခြင်္သေ့သံ။ ဟောက်ကြိမ်းနွံက။ မြိုင်ယံသာမျိုး။ ဦးဆက်ကျိုး၍။
 ခေါက်ချိုးဝပ်ထုပ်။ မထုပ်ရှားဝံ့။ ညံ့သားမာန်စောင်။ ဘုန်းထော်
 အောင်က။ မှာသောင်ထက်ကျွန်း။ ပြောင်ပြောင်ထွန်းသည်။ ။
 ရေပန်းရက်သံဖါးဖါးတည်း။ ။

၃၉။ မြမြစ်သံလွင်။ ထိုဘက်တွင်၌။ ဝေဟင်သောင်ပြန်။ ပု
 လဲညွန့်ထက်။ အဝှန်ဗိုလ်သင်း။ အောင်မြေခင်းစဉ်။ ဝင်းဝင်းထောင့်
 ပြောင်။ ခိမ်းလုံးလောင်မှု။ လျှပ်ရောင်ဘိတ်ဘိတ်။ ကိုးရပ်ပိတ်
 လျက်။ ကြိတ်လည်းရဲရဲ။ ချိမ်းမဲ ရိုက်သည်။ တဟည်းဟည်း
 တညွှံ့။ ရှည်းရှည်းရှုန်းရှုန်း။ ထစ်အုန်းသံရှိန်။ ဝရဇိန်လည်း။ ထိန်
 ထိန်ပစ်ချိုင်း။ မြေခဲယိုင်မှု။ ဖြိုင်ဖြိုင်ဖြိုးဝေ။ ခိမ်းကြီးစွေ၍။ နတ်
 ရေထီတာ။ စဲသောခါ၌။ သဲသာသောင်ထိပ်။ ချစ်ရိပ်ဝယ်။ ချိပ်ချိပ်
 ရောင်မောင်း။ မရှုထောင်းတညွှံ့။ ခြောင်းခြောင်းဝှန်ပတ်။ အလျှံ
 လွတ်လျက်။ ခိမ်းနတ်ဣန္ဒာ။ ဆက်သဗ္ဗာသည်။ ဝဇီရာဂုတ်။ စက်
 ခုတ်ဖြတ်လွှား။ ခိမ်းကြိုးသွားကို။ မျက်ဝါးထင်ထင်။ ဗိုလ်ပေါင်း
 မြင်သော်။ ဝမ်းရွှင်ပိတ်။ တို့ဘုန်းရှိကို။ သုဇိတမောင်။ မြိုက်လက်
 ဆောင်ဖြင့်။ အောင်ပစိမ့်ရန်။ ဆက်လာပြန်သည်။ မှန်၏မချ။ ရွှင်
 အားရလျက်။ သထကောဋီ။ လျှံညိုထိန်လက်။ ခိမ်းကြိုးစက်သို့။
 ဘုံထက်ဘုံဖျား။ စောဘုရား၏။ ရွှေဘွားထော်ထံ။ ဆက်သနွံ
 သည်။ ။ တယံမကြိုက်ဘူးငြားတည်း။ ။

၄၀။ ‘ ဗိုလ်ပေါင်းကြည်လင်။ ပီတိရွှင်လျက်။ ဝေဟင်ကျော်
 ထိတ်။ စဲသောင်မြိတ်က။ ကိုယ်စိတ်မကြည်။ ချိနဲ့လည်သော်။ မိုင်း
 ပြည်ရောက်ခါ။ မိုင်းသတ်မှာလည်း။ ရေးရာလွှဲလွှဲ။ တပ်စစ်ကဲ

တို့၊ ဝံ့ရဲစွမ်းခေါင်၊ ဗိုလ်သုံးထောင်နှင့်။ ဘုန်းရောင်ပြထွေ၊ စွဲရပ်
 လေဟာ၊ ခွဲဝေဥသံ၊ အရေးကုံမှ၊ ကျိုင်းတုံမြို့တွင်း၊ အောင်မြေခင်း
 ရှိ၊ ခင်းကျင်းသည်ကား၊ ရဲရည်သံကြွား၊ ခြင်္သေ့အားသို့၊ လဲချား
 ကျရိုင်း၊ ပိတ်ရန်တိုင်းသို့၊ ကျိုင်းတုံအနောက်၊ နှစ်ရာလေဝံတည်း။
 ထာထောက်သင်္ချာ၊ ကျော်ခန့်ကွာက၊ ဗိုလ်ပါတထေဝါ၊ မြင်းသုံး
 ထောင်နှင့်၊ တောင်ထရထည်၊ မိန်ထွန်ထည်သို့၊ ခိုင်ကြည်တန်
 စား၊ ရပ်စေထား၏၊ ယောက်ျားပီပီ၊ ကေသရီသို့၊ သိန်းနီစစ်ကဲ။
 ထွစ်ခွဲရန်ခွင်း၊ ငရွှေမင်းနှင့်၊ သတင်းကျော်ရှိန်၊ မိုင်းနောင်ဟိန်ဟု၊
 အာလိန်ရန်ဆီး၊ ကုမ္ဘာကြီးလည်း၊ ထသီးတခြား၊ ကျားသို့ရန်
 လို၊ ထိပ်သွေးမျှသည်၊ ဗိုလ်ငဆေဟဲ၊ ဗိုလ်အဲယောက်ျား၊ လက်ရုံး
 ထားနှင့်၊ ထွားထွားထောင်းတို၊ ခုတ်ထွင်မြို့သည်၊ ဗိုလ်ငရိမယ်၊ အံ့
 ဘွယ်သရဲ၊ ဗိုလ်ငရွဲဟု၊ အကဲအကွပ်၊ ငါးဦးကြပ်လျက်၊ သောင်း
 ရပ်မျက်နှာ၊ ထာသုံးရာက၊ မဟာဂီရီ၊ စွန်စလီဟု၊ မိဗင်းသီရိပရိပ်၊
 ထောင်ခြေထိပ်ဝယ်၊ ပြည့်ဆိပ်ရဲဘော်၊ ဗိုလ်ထောင်ကျော်နှင့်၊
 တီးဆော်အောင်စည်၊ ရပ်စေထည်သည်။ ။ ရှက်လည်အောင်
 လံထွားထွားထည်း။ ။

၄၁။ တပ်ဦးချုပ်ခြာ၊ ဂုဏ်ဩဇာနှင့်၊ မဟာဒေဝ၊ တိပ်
 ကြားမင်းခေါင်၊ ပြောင်ပြောင် ဘွဲ့ပုံ၊ ရည်စွယ်စုံကို၊ ကိုယ်ယုံ
 လက်ထောက်၊ ငါးရာလောက်နှင့်၊ မြောက်ဘုရားကုန်း၊ ထောင်
 ထနှုန်းကား၊ ရွှေထုန်းအားကိုး၊ ရန်စေကြိုး၍၊ နေမျိုးရန်အောင်။
 ရှမ်းထထောင်နှင့်၊ ရန်ဘောင်ခွင်း ဖြတ်၊ မြို့ရှေ့ပတ်၍၊ ဝတ်ကုန်
 ထထျောက်၊ ခံစောင့်ရှောက်၏၊ ထို့နောက်ထပုံ၊ ကျိုင်းတုံစော်
 ဘွား၊ ထပြည်သားနှင့်၊ သားကျရိုင်းခံ၊ သက်နှံ မြေးရင်း၊ မိုင်းလိပ်
 မင်းကို၊ မြို့တွင်းထားကာ၊ တပ်မမှာလည်း၊ ပြုဗွာရပ်ဆီ၊ ထံခါးနီ
 က၊ မြို့ဆီတဘက်၊ ရပ်တန့်လျက်ထည်၊ စည်းလက်သန့်စင်၊ ထိုခါ
 ထွင်လည်း၊ တို့ရှင်ဘုန်းကံ၊ နှိုင်းမစံကြောင့်၊ မီးယျံဖီးထောက်။
 တပ်ထ ထျောက်ကို၊ ထက်အောက် ပြောင်ရွှန်း၊ နတ်တို့ထွန်း
 သား၊ ထူးဆန်းအံ့အော်၊ ဩဘာထော်ကို၊ မျက်မြော်ထင်းထင်း။

မြင်ကုန်လျှင်း၍၊ ကောင်းတင်းချီး၎င်း၊ ရွှေအားလွန်သည်။ ။
မိဗန်းစွန်ပြည့်လှကြွားကြွားတည်း။ ။

၄၂။ အပြီအပြီ။ နေဝန်းညီသော်။ သိန်းနီကျော်ရှိန်၊ မိုင်း
နောင်ဟိန်ကို၊ ပတ်နံစစ်ဦး၊ နဂါးမြူးသို့၊ ရူးရူးရဲဘော်၊ တထောင်
ကျော်နှင့်၊ စစ်ခေါ်စစ်ယူ၊ မြူခဲ့ပြီရယ်။ စေခိုင်းပယ်မှ၊ မိုင်းကယ်
မိုင်းဝန်း၊ မြို့ရောက်ထွန်း၍၊ စခန်းတူစွာ၊ ချစေရာဝယ်၊ ကြော်ငြာ
အုတ်ကျက်၊ နိုင်ထိုကြက်သို့၊ သူ့ဘက်ရွာသား၊ ဟိုးဧယားက၊
စော်ဘွားကြီးကြပ်၊ ဇင်းမယ်ထပ်ဟု၊ ဖပ်ဖပ်မုံသွင်း၊ တိုက်ဆင်
ထရာ၊ ဗိုလ်ပါပြည့်နှက် ။ ခြောက်ထောင်ဝက်နှင့်၊ အထက်မိုင်း
သတ်၊ တိုက်ကွတ်သည်။ ဝသဝရော၊ နတ်ယည်စောသို့၊ ကြော
ကြောမာတင်း၊ မြေကြီးလင်းမျှ၊ မင်းထွမင်းခေါင်ကျော်၊ ဘွဲ့တော်
အပ်နှင့်။ ရှင်ကံရင်းနှင့်၊ လက်ငင်းကြိုကြိုက်၊ ငွေအံ့ဆိုက်သည်။ ။
တိုက်အံ့ရင်ဆိုင်တူးတူးတည်း။ ။

၄၃။ အတိစထွာ၊ မာနယက်ရော၊ စွယ်ခေါ်ခေါ်နှင့်၊ တာနော
ခံတွင်း၊ သုတ်နတ်ဆင်းကို၊ အတင်းဆက်ဆံ၊ တက်ချံပျံသည်။ တိပ်
ယံရိပ်ခို၊ ဝိဇ္ဇာမိဂ်သို့၊ ကိုယ်ကိုငှက်ဟန်၊ ခုံတက်ထွန်၍၊ ရန်ကို
ချုတ်ချုတ်၊ သိမ်းနှယ်ချတ်သည်။ ဥရုဇ္ဇာသန်၊ ဘူရုမွန်ထက်၊ ပြန်
ပြန်မောက်မို၊ မိုင်းသတ်ဗိုလ်နှင့်၊ မျက်ထိုကြီးဝါး၊ ဇင်းမယ်စား
တို့၊ ရထား ဆင်မြင်း၊ ခြေသည် ချင်းလျှင်၊ အပြင်း ခတ်သွတ်၊
ထောင်းထောင်းလွတ်သော်၊ အလွတ်ရှောင်ရှား၊ ဇင်းမယ်သား
တို့၊ ဆံဖျားသက်နေ၊ ခွါထွက်လေ၏။ ဗိုလ်ခြေခဲ၊ နှုတ်ငင်ကြိုသို့။
ကရဲကသီး၊ မချိုထံသွား၊ မြင်းရထားလည်း၊ ရဲအားမပါ၊ ဆင်မှာက
ချည်း။ မိုင်းမိုင်းလည်းလျက်၊ ဆော်ဟည်းထိုက်ဆူ၊ သေသူမြေ
လျောင်း၊ မမြင်ကောင်းတည့်။ အပေါင်းသုံးပန်း၊ သူပုန်ထွန်းနှင့်၊
ထူးဆန်းထက်နက်၊ ရွှေငွေလျက်လည်း၊ ရေတွက်မဟူ၊ အောင်ပွဲ
ယုံသည်။ ။ ဇမ္ဗူနတ်ရှင်ရဲသားတည်း။ ။

၄၄။ မိဇာဒိပ္ပ၊ သေနကကို၊ ဝေဟင်္ဂ်ပေါင်း၊ ဦးခေါင်းထိမ်း
ထိမ်း၊ အံသံကြိမ်း၍၊ လေသိမ်းထောင်သံ၊ မခံ့ပုံလျှင်း၊ ဝေးက

ကွင်းသို့။ မင်းထွမင်းခေါင်ကျော်။ ရှင်ကျွန်တော်ကို။ မျက်မြော်
 တည့်တည့်။ မကြည့်ဝံ့အား။ ဇင်းမယ်စားလျှင်။ သည်းပျားလောင်
 ရှိန်းချုံးချုံးပိန်၍။ လွယ်လိန်တောင်ရှေ့။ ပိုက်ကွေ့ပိုက်ထျက်။ ဘ
 ယက်ခိုင်းရဲ။ လမ်းသို့ထွဲသော်။ သူရဲကြီးသိုင်း။ ခန်းရှယ်ခိုင်းနှင့်။
 မြင်တိုင်းရန်ကို။ မျက်ဆန်ရှုစိမ်း။ အန်ကြိတ်ဟိန်းသဉ်။ ဧရိန်းသိပ်။
 ပဗ္ဗတထက်။ ယစ်ဝသောက်စား။ ကရင်သားတို့။ ဆိပ်မြားသေ
 နှစ်။ ချောင်း၍ပစ်က။ စစ်ကြိယာ။ ရဲတန်ဆာနှင့်။ သေနာပတေ့။
 ကြီးလေ့ဂုဏ်မြော်။ လူသုံးယောံကို။ ခေါက်ခေါက်ထိယှ။ သုံးပန်း
 ရ၏။ ရောနကမင်း။ သတင်းကျော်လှိုင်။ အရေးပိုင်လည်း။ ပြိုင်မြိုင်
 ဗိုလ်ညီ။ တပ်ကုန်ချီထျက်။ မိပမ်းသိမြင့်ခေါင်။ မုဆိုးတောင်ကို။
 အန်ထောင် ခြိမ်းမောင်း။ ကျော်ခဲ့ ရှောင်းမှ။ မိုင်းညောင်းကျိုင်း
 ချိုင်း။ ရှေ့ခ ရိုင်ကို။ လက်နိုင် တိုက်ဘောက်။ ကျိုင်းတုံ ရောက်
 သည်။ ။ ဆွဲခြောက်တပ်နှင့်ရထားတည်း။ ။

၄၅။ ပြုဗ္ဗဒိသာ။ ရှေ့မျက်နှာက။ သီတာမြစ်လောင်း။ မိုင်း
 လိပ်ချောင်းသို့။ ခြောင်းခြောင်းမာန်ပါ။ သူ့တပ်သာ၍။ ညီညာ
 ဝန်းလျား။ အခုသည့်ပျားသို့။ ဘုရားကုန်းထိပ်။ ကျိုင်းလိပ်ကံ့ကော်။
 ရပ်သုံးဘော်၌။ တီးဆော်စည်မောင်း။ ရံတုံရှောင်းသော်။ မျက်
 စောင်းထိုးထွည့်။ နဂါးကြည့်သို့။ မြည့်မြည့် ကြေကွဲ။ ရန်မျိုးရှဲ
 သည်။ လဲချားကျခိုင်း။ ပွဲတိုင်းကိုယ်ယံ။ အရေးကံ့သည်။ ကျိုင်းတုံ
 ဥပရာ။ ကြေညာထင်ရှား။ မိုင်းလိပ်စားဟု။ ယောကျားရန်ငူး။ ဗိုလ်
 သုံးဦးတို့။ စူးစူး ရှေ့ရှု။ စစ်ရေးမြို့မှ။ လူချ နှစ်ထောင်။ ဘောင်
 ဘောင် နင်းချိုး။ တိ၍ ထိုးသော်။ ယိုးဒယားတပ်။ သိသိ ရှုပ်ရွာ
 တောင်ညှပ်သောလား။ ပြိုပျက်ပြား၏။ ဘယားမည်သီး။ စစ်သူ
 ကြီးလည်း။ ဘမ်းဆီးညွှာကြွေ။ ကျလေချ်ချ်နတ်မြင်းပျံလည်း။ ထံ
 ထုတ်ချင်းလျှို။ အောင်လံကို လည်း။ ဗိုလ်နှင့်တကွ။ ဘမ်းယူရ
 သည်။ ။ ပြောပဇမ္မ။ တထွားတည်း။ ။

၄၆။ ဒွါရာပူရ။ နဂါးနှင့်။ တိုင်းမအလုံး။ အမြတ်ဆုံးဟု။ ရှိ
 ကျုံးရွက်ကာ။ ကိုးစားရာသည်။ မင်္ဂလာပေနှိပ်။ ရွှေတံဆိပ်ဖြင့်။

ရန်ထိပ်ခွဲဘောက်၊ ပဲ့တင်ချောက်သည်။ အမြောက်ညီနောင်၊ စစ်ကြီးအောင်လည်း။ ထောင်စကြာဝန်း၊ လေးကျွန်းထိပ်မှူး၊ တို့ဘုန်းထူးကို၊ ကျေးဇူးသိထွေ၊ ကျွန်ခံလေ၍။ သူစေခိုင်းရာ၊ အာဏာမနွဲ့၊ အသံမချောက်၊ မီးမပေါက်တည့်၊ ဦးစောက်နှိပ်ဝပ်။ ငါတို့တပ်သို့၊ လျှပ်လျှပ်ရှေ့ရည်။ ခင်းတပ်လည်၍၊ သာကြည်ဝင်လာ၊ ထိုခြင်းရာလည်း။ ကမ္ဘာမဆံ့၊ မိဗန်းမြေနှံ့မျှ၊ အံ့မပြီးလတ်။ တိတ်နာဂတ်ဝယ်၊ လိပ်မှတ်ရွှေမင်၊ ဘယ်ခေတ်တွင်မှ၊ ရာဇဝင်စုံ၊ အရေးပုံဖြင့်၊ မကြီးစဘူး၊ သည်သာထူးသည်။ ။ ကျေးဇူးရွှေဘုန်းတော်အားတည်း။ ။

၄၇။ စွါရာပြည်သား၊ ယိုးဒယားတို့၊ အားမတန်လျက်၊ မာန်ကိုမည့်၊ သုံးရက်ငုံပြီး။ တုံတုံစစ်အင်၊ ခံရိပ်မြင်သော်။ ဘုရင်စစ်ကွပ်၊ ရှမ်းရပ်သေဌ်နင်း၊ ဦးနည်မင်းလည်း။ ရပ်တင်းမချိန်၊ မိုင်းနောင်ဟိန်နှင့်။ ထိန်ထိန်အောင်လံ၊ တိမ်ယံလျှပ်လျှပ်။ ခုနစ်တပ်ကို၊ ကိုယ်ကြပ်ကဲမှူး၊ ရဲဆေးဖြူးလျက်။ ဟူးဟူးထွင့်ရိုက်၊ အပြင်းတိုက်သော်။ ဆောက်ဖိုက်တံခွန်၊ လူရည်ချွန်သည်။ ကျိုင်းလွန်မြို့စား၊ ယိုးဒယားက၊ စော်ဘွားတရိဂုံသာ၊ ဗိုလ်များစွာနှင့်။ မညာမရွံ့၊ ကြိုး၍ခံလည်း။ ရွှေရံထောင်သောင်း၊ ကြွက်ဂယ်လောင်းကို။ မိန်ညောင်းမလေး၊ လုပ်ပြည့်လွေးသို့၊ လက်ရွေးရန်ဖြို။ နောက်မယိုသည်၊ ဗိုလ်ဆံ့ဟယ်၊ အံ့ဘွယ်ခွန်အား။ ဇာနည်သားသို့၊ လဲချားကျခြင်း။ ပွဲတိုင်းကျော်ရှိန်၊ မိုင်းနောင်ဟိန်တို့။ လက်ချိန်မိမိ၊ လွှတ်ထိုက် ဘိက၊ တရိဂုံသာ။ ဒဏ်ချက် ရာနှင့်၊ သေစာဖွေးဖွေး၊ ထိပ်ထက်ရေး၍။ ထွက်ပြေးရှောင်ရှား။ ကျိုင်းသည်စားမှု၊ ငါးပါးလည်းမှောက်။ ခန္ဓာပျောက်၏။ တလျှောက်မြေအုံး၊ ထုံးထုံးမှောက်ချံ။ သူကောင်ပုံလည်း။ ပြောဟုံပြည့်နှက်။ လက်နက်မြင်းဆင်း၊ တင်းနှယ်ခြင်မျှ၊ ဘမ်းငင်လက်မြန်၊ မတော်ထွန်သည်။ ။ သုန်ကျွန်လူယိုးဒယားတည်း။ ။

၄၈။ သာရသနာ၊ မိဂင်္ဂါဟု၊ ရထနာစိညွတ်၊ သင်ဒိုင်းဝတ်လျက်။ စွတ်စွတ်လည်ဝတ်၊ ဝင်ကာချတ်သည်။ သူရုတ္တမ၊ ပေါက်

ပြင်ကျော်ရှိန်။ ခိုင်းနောင်ဟိန်နှင့်။ မုဒိန္ဒြေ။ မသွေမသုန်။ မိတီဂုဏ်
 ဖြင့်။ အဟုန်မြန်လျှင်။ ရှေ့ရှုဝင်၍။ ဝန်းကျင်ထည့်ရစ်။ ရန်ကိုထွတ်
 သည်။ ဇေတြယောကျား။ ထိုအလားသို့။ လဲချားသခိုင်း။ ထိုတိုင်း
 လျင်မြန်။ အားရှိသွန်၍။ အလွန်ထိုက်တမ်း။ သတ်နိုင် စွမ်းသား။
 ကိုယ်အမ်း ကြီးထူ။ အနုကာမိ။ သတ္တိ နဂိုရ်။ ခိုင်းစိတ် ခိုလ်တို့။
 တောင်ညိုတနှုန်း။ ကျိုင်းလိပ်ကုန်း၌။ ဝုန်းကြူးပိုးငယ်။ နေကိုပြယ်
 သို့။ သူ့နှယ်ယွန်းသား။ ဗြဲမြို့စားနှင့်။ ယောကျားရည်စွမ်း။ တကြိမ်
 စမ်းသော်။ သေ့သွမ်းညစ်ကြေး။ တောင်ထိပ်ခွေးကို။ မလေး
 စားလောက်။ ခြင်္သေ့ဟောက်သို့။ လန့်ကြောက်ဝန်းထဲ။ အသည်း
 ထွဲမျှ။ ဗြဲမြို့တပ်ချုပ်။ ထီးစည်ရပ်၍။ တိမ်မြုပ်ထွက်ခွါ။ ပြေးရရာ
 တွင်။ ရှက်နာဝမ်းတွင်း။ သူရှင်မင်းလျှင်။ ချက်ခြင်းလတ်လတ်။ ဆီး
 ၍သတ်၏။ ချပ်ဝတ်စစ်သူ။ တထောင်လူလည်း။ မြို့သို့ကြေညက်။
 ဖြုံးဖြုံးပျက်သည်။ ။ လက်ဆက်နောင်မဝံ့စားတည်း။ ။

၄၉။ သက္ကရာဇ်ဂေါဇာ။ ထောင့်နှစ်ရာနှင့်။ သန့်ဆွဲခြေခံ။
 ကိန်းလက်မြောက်၍။ ရွှေညောက်သွန်သား။ ကွန်ကွန်ထွားလျက်။
 စကားသင်းကြူ။ မြင်မင်းလူလည်း။ ရွှေမြူတာရေ။ ကဆုန်နွေဟု။
 ငွေပုဏ္ဏမိ။ ပြည့်ဝန်းညီသော်။ သါကီခေါင်နှိမ်။ နွယ်မတိမ်သည်။
 ဆယ်ကြိမ် စက္ကရာဇ်။ တို့ရှင်ချစ်၏။ သစ်သစ် တက်ပွား။ ဘုန်း
 ထော်အားကို။ သိကြား ကြည်ညို။ ပူဇော်ထို၍။ မြင်းခိုရ်မဇ္ဈေ။
 ယုဂန်ဗွေမှ။ လေထသန်သန်။ ချိမ့်ချိမ့်တုံလျက်။ အမွှာနွေရ။ ဝလီဟ
 ကို။ သါစွထူးထွေး။ ကြူးစေကြိုရင့်။ လျှပ်ခိမ်းပွင့်လည်း။ ကိုးဆင့်
 ပိတ်မြို့။ နတ်ကြိတ်ဇုန်နှင့်။ ပိဇ္ဇာဝင်းပို။ လင်းလင်းပြိုသည်။ မင်းထို
 သည့်ခိမ်း။ သိကာကြီးတည့်။ ကိုးဝရဇိန်။ ပြီးပြီးထိန်မျှ။ ဝတိန်ပိ
 ခိုင်း။ သိကြားခိုင်း၍။ ကျိုင်းတုံပြည်သာ။ နောက်မျက်နှာက။ သေ
 ချာစေစိပ်။ မြို့ရိုးထိပ်က။ ချိပ်ချိပ်ရောင်လက်။ ဣန္ဒာစက်ကို။ ယူ
 လျက်ရှိဝန်။ ဆက်တုံပြန်သည်။ ။ ထူးချွန်အံ့ဘွယ်ကြီးမား
 တည်း။ ။

၅၀။ ထိုသည့်ဩဘာ။ ထိုအခါကို။ မင်္ဂလာတဆူ။ နိမိတ်

ယူ၍၊ ဇမ္ဗူကျော်ချီး။ အံ့မပြီးတည့်။ မင်းကြီးမဟာနော်ရထာ။
 သေနာမိပတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်မတ်လျှင်။ ရေးတတ်မြော်မြင်၊ ခန့်စိရင်
 ၍။ သူရှင်စစ်မာ။ အင်ကြီးစွာသည်။ ရိက္ခာသိုမှီး။ ဆင်တပ်ကြီးကို။
 ဖျက်ဆီးစိမ့်ဌာ။ သူရည်သာသော်။ ဗျာမံသဟသ်။ မျိုးရေနတ်ကို။
 ဥပပါတ်သုန်း။ ဝလုဋ္ဌ်မှုန်း၍။ ဟုန်းဟုန်းတောင်ခတ်။ ချီသုတ်သတ်
 သို့။ ရွယ်မှတ်တည့်တည့်။ ရန်ကိုကြည့်လျက်။ လုပ်ပြည့်ကိုက်
 ဝါး။ စားအံ့တပဲ။ ရူးရှူးရဲသည်။ လဲချားဥပရာဇ်။ ကွန်တော်စစ်ကို။
 ရန်မြစ်တူးတူး။ တိုက်ချေဦးဟု။ ကျေးဇူးတော်မြတ်။ ဆောင်စိမ့်
 ထွတ်သော်။ ပစ်ခတ်သဲသဲ။ သူတပ်ထဲက။ သွန်ကြဲပြီးပြီး။ ရှောက်
 ရွာရိမ်းသို့။ ခုတ်ထိုးပြိုပြို။ ဆင်နှင့်ခံလည်း။ မန္တမထိတ်။ သံတိုင်
 စိတ်ဖြင့်။ တဆိတ်အနည်း။ မလိပ်လည်းတည့်။ အသည်းပျားရှိ။ သ
 မာမိလည်း။ ဂီရိခံချ။ ကျောက်တောင်ထုသို့။ ဗိုလ်စုအတွင်း။ တင်း
 တင်းမ ရွံ။ ဝင်တိုက်နွဲ့က။ ချဲ့ချဲ့ရုတ်ရက်။ ဆင်တပ်ဖျက်သည်။
 မုန့်ညက်မြို့သို့ကြေထွားတည်း။ ။

၅၁။ ဇာတဘုအထို။ အလာပြုဟ်တို့။ ဗိုလ်အနိဋ္ဌ။ နိမိတ်ပြ
 ကို။ စိတ်မျှမကြံ။ ဟန်လိမ်းကျံ၍။ ကံကိုမမြင်။ ဥာဏ်ပြုငြင်သည်။
 သူရှင်ဦးကိုင်း။ အရေးပိုင်ကား။ ဆိုင်လေတိုင်းပင်။ ဘယ်စစ်ထွင်
 မှ။ အောင်မြင်ပွဲဦး။ မရဘူးလျက်။ ကျေးဇူးဖျက်သုန်း။ မောဟဂုဏ်
 ဖြင့်။ သူပုန်မင်းလျှာ။ ဥပရာဇ်။ ကြမ္မာကြိုထို။ ကံကိုမိ၍။ မထီဇာသို့။
 မနို့တည့်ရုံမြို့။ ကျိုင်းတုံကို။ အံ့၍ရ နိုး။ ကြိုးကာအောင့်အည်း။ အ
 နိုင်ကြည်း၏။ ကစွည်းလင်း။ ထွန်ကျော်ထင်သာ။ မိခင်မောင်ကြီး။
 နတ်စောထီးသို့။ အပြီးအခိုင်။ ရှမ်းခရိုင်ကို။ စိုးပိုင်ကွပ်ခေတ်။ မတ်
 ရဲဘော်ကား။ ရေးမြော်တိုင်းထွာ။ သည်တခါသော်။ ဧရာစစ်
 အင်။ ဗိုလ်အယင်ကို။ ထန်းပင်လည်ဆစ်။ လောင်မီးပစ်သို့။ သစ်
 သစ်ပိတ်ချုံး။ ရန်မြစ်တူးစိမ့်။ လက်ရုံးဝရဇိန်။ ကြိုးသံရှိန်သည်။ ။
 အောင်ချိန်ဇုလင့်နားတည်း။ ။

၅၂။ အောင်ချိန်ငဲ့ထွေ။ ဖြည့်တင်းနေစင်။ ခုနစ်ခွေသုံ။ နေရုံ
 ရိမ်းညွန့်။ ပြီးပြီးကွန်သည်။ နတ်နန်းမှန်ကူ။ ဝတ္တဘူလျှင်။ တဆူ

ဗောဓိ။ တို့ဘုန်းရှိ၏။ ပါရမီကျေးဇူး။ ၎င်းအထူးကို။ ချီကြူးပုံပို့။
 ယွန်းမင်းတို့အား။ ပျိုပျိုထင်ရှား။ မြင်ပုံမာမာဟု။ လေးပါးနတ်စစ်။
 မဟာရာဇ်နှင့်။ ကသစ်ရောက်တည်။ နေထောင်ပြည်ဝယ်။ ရွှေစည်
 အာလံ။ ဆော်ယွမ်းညံ့လျက်။ အရံဝန်းလည်။ နတ်စစ်သည်ထုံ။ ငြီး
 စည်များကျို။ တိုင်းမသိတည့်။ ပတ္တိသေန။ မုဒါစသည်။ နဝပေါင်း
 ညီ။ ခေါဘဏီလည်း။ အထိကုဇေ။ ဗိုလ်ခြေပတ်ခြံ။ မြင်းရိရံရွံ့။
 အသံသယ။ မဏ္ဍလနှင့်။ ဘောဂစဏ္ဍာ။ စစ်အင်္ဂါဖြင့်။ သူရာရာဇ်
 မျိုး။ ဘုမ္မဗိုးကို။ ခွံချိုးကာလ။ စစ်အင်္ဂါလည်း။ မကဗိုလ်ပါ။ ကိုယ်
 ထော်မှာကား။ နာရကာရွှေ။ အရေလည်တံ။ မြီးဆံဦးစွန်း။ မွေးမင်
 ရွန်းသား။ တင့်လွန်းကြော့ရှင်း။ ယာယီမြင်းကို။ ဝင်းဝင်းစက်ရှင်။
 ခြေထော်တင်မှ။ ရန်နှင်လက်ချိန်။ ဝရဇိန်ကို။ ထိန်လည်ထိပ်လိပ်။
 ပတ်ပတ်အိပ်လျက်။ တိပုံအထက်ဘုံ။ သိန္ဓေရုံမှ။ ကျိုင်းတုံမြို့ဦး။
 သက်ကွန်မြူးသည်။ ။ ရွယ်လူးရှင်ပင့်ကိုယ်စားတည်း။ ။

၅၃။ ကျိုင်းတုံမည်သာ။ ပြည်အောင်ချာ၏။ ပြုဗ္ဗာရှေ့စွန်း။
 ချောင်းနရန်းထက်။ ယွန်းမင်းဗိုလ်ပုံ။ မြင်သာရုံတွင်။ လေးစုံစစ်
 အင်။ နတ်သေနတ်တို့။ ပဲတင်ကြူးထစ်။ မြည်မရစ်လည်း။ ခြစ်ခြစ်
 ရိုက်မွန်း။ တီးဆော်ဖြန်းလျက်။ သွန်းသွန်းရိမ်းစွန်း။ တံခွန်လျှပ်
 လျှပ်။ ဆင်တပ်မြင်းအား။ ရထားခြေခြင်။ အတင်တင်တည့်။ ပါ
 လင်ကုသ။ မုသလနှင့်။ သရဂဒါ။ ကန္တာအသီး။ တောကြီးဂဗိုင်း။
 ဆုံဆိုင်လေးခြားငါးဖြာခြောက်စွ။ မြိုက်မြိုက်ဟူသည်။ ထွန်းပရို
 ရဲ။ လက်နက်စွဲလျက်။ ကြံသေးမောက်ရူ။ ဇမ္ဗူရွှေသား။ ငှက်မနား
 ထက်။ ပတ္တမြားထွင်ချက်။ ဘယက်အင်္ဂါ။ နာရဏီမွန်။ ရွှေပုစွန်
 ဝယ်။ သိုးလွန်နန္ဒ။ ဝဇီရကို။ အံချချိပ်ထွေ။ စိမြောင်ကြံသား။ ရဲရဲ
 ရောင်ဖို။ မြင်းရှည်တိုနှင့်။ မိန်ညိုဝတ်ခြံ။ နတ်စစ်ပုံတို့။ ကျိုင်းတုံမြို့
 ထဲ။ ဝင်ဆဲဝင်အုံ။ မြေမဆံ့။ မျှ။ ခြံ။ ခြံ။ စုရုံး။ သုံးရက်လုံးလျှင်။ မဆုံး
 မျက်ခြည်။ ယွန်းစစ်သည်တို့။ အတည်ကျကျ။ မြင်ကုန်ကြသည့်။ ။
 ထိတ်ထွသေလုမျောပါးတည်း။ ။

၅၄။ ဓမ္မရာဇ်မြတ်စွာ။ တို့ထွင်ချာ၏။ ပုညာနိသံသ။ သုန်း

ကျိုးပြုသား၊ မာစာစီရင်၊ နတ်သေခင်ကို၊ သူရှင်စိုထံပါ၊ မြင်ကြရာ
 တွင်၊ သာသနာပြုထိုက်၊ မြန်မာကိုနှိုက်၊ ပတ်ပိုက်ရန်းရန်း၊ ငါတို့
 ယွန်းကို၊ လုံးထွန်းသိမ်းချေ၊ အောင်လွယ်စေဟု၊ စိုထံခြေထောက်
 ကျ၊ ထပ်တော်မူသည်၊ ဟူ၏မှန်စွာ။ သည်တခါကား၊ ကြမ္မာပစ်
 ချ၊ တွင်းဆုံးကျ၍၊ ဒေသဝေးလံ၊ တို့နိုင်ငံသို့၊ ခွါခြံပြေးထွက်၊ ပြန်
 ရေးခက်ခဲ့၊ အသက်ဘေးကြီး၊ မြေထက်တီးဟု၊ ထိပ်သီးသက်မွန်
 ကြောက်အားလွန်၍၊ သန်ကျော်လျည့်လျည့်၊ ထိုနေ့ညည့်ဝယ်၊
 ခိုက်စည့်အခါ၊ ခြွေရံမှာလည်း၊ မပါကျစ်လစ်၊ ဝတ်စားညစ်နှင့်၊
 ခုန်ထစ်ကွန်မပွဲ၊ ဝံစာမိရသနစ်၊ ယွန်းစောစစ်၏။ နွယ်မြစ်တော်
 ရင်း၊ ဘထွေးမင်းကား၊ မှန်ကင်းတမွတ်၊ သုံးလူထွန်ကို၊ သာ
 ဝတ်ပြည့်မှ၊ ယခိုက်ပြတွင်၊ ကဿပပူရဏ်၊ ရှက်အားလွန်၍၊
 ဝိညာဏ်ဖြုတ်ဖြုတ်၊ ကိုယ်ပယုဂ်ဖြင့်၊ ပစ်ထုတ်ခိုက်မဲ၊ မြစ်ရေ
 ထဲနှိုး၊ အိုးဆွဲလည်ရစ်၊ ပါယ်တွင်နှစ်သို့၊ စေးပြစ်စိပ်စိပ်၊ တောရိပ်
 ခိုကာ၊ ထွက်ပြေးခွါသည်။ လိပ်ပြာကစည့်ကလျားတည်း။

၅၅။ ကာယဗလ၊ နည်းကျကိုယ်အမ်း၊ မသန်စွမ်းလျက်၊
 လက်ပမ်း ထိုလား၊ ဥစ္စာပါးလျက်၊ အစား ကြေးထိုက်၊ ကြိုက်
 တတ်သသူ၊ ဥာဏ်မဆူလျက်၊ ဝိဒူရလား၊ မူရှုတားနှင့်၊ စကား
 ကြီးကျယ်၊ သွယ်ဝယ်ချဲ့တွင်၊ ပြောခြင်သသူ၊ သုံးယောဏ်လူကို၊
 နောက်ဆူသည်းခြေ၊ တွေဝေသံလည်၊ အရူးမည်ဟု၊ လူပြည်
 ပြဋ္ဌာန်း၊ ကျမ်းစာညွှန်းတွင်၊ ယွန်းစစ်ဘုရင်၊ တပါးဝင်၍၊ ဘုန်းအင်
 နည်းလျက်၊ စစ်ထိုချက်ကြောင့်၊ အသက်ဆံဖျား၊ ပြေးရမှား၏။
 နွားလားပုဂံဝ၊ ရှေ့ကသွားမြောက်၊ ခရီးကောက်သော်၊ နောက်
 ထိုက်နွားပေါင်း၊ လမ်းတိမ်းစောင်းသို့၊ ထောင်းထောင်း ပြိုကွဲ၊
 စိုထံခဝဲလည်း၊ ညိစွဲမီးလျှို၊ ပျားလျှင်ပျံသို့၊ ချုံချုံပျက်သုန်း၊ သက်
 လွတ်ရုံး၍၊ တောပုန်းတောင်ခြေ၊ ထွက်ပြေးလေသော်၊ ဥဒေ
 သေဌ်နင်း၊ မိနဲမင်းလည်၊ သင်းတို့ရိပ်ခြည်၊ သိပြီးသည်နှင့်၊ ပတ်
 လည်မြွမ်းမြွမ်း၊ တောတောင်ကမ်းက၊ လမ်းကိုဆီးဆ၊ မလွတ်ရ

အောင်၊ဖြဖြဆော်ဖန်၊ဘမ်းစိဉ်ရန်၍၊လက်မွန်ကပင်။ အရေးမြင်
သည်။ ။သေခင်စေထွတ်ခမ်းနားတည်း။

၅၆။ နာရီဈေးချက်ဆို၊ ငြိမ့်လေးချိုသား။ ပဟိုရ်သုန်သုန်။
ညည့်ဘို့ကုန်၍။ အရုဏ်ခြည်ဝါ။ လင်းရောင် ဖောသော်။ အင်္ဂါ
လေးမည်။ဗိုလ်စစ်သည်နှင့်။ ဥဒည့်ခရိုင်။ အရေးပိုင်လျှင်။ ကိုယ်
တိုင်လက်သိပ်။တိုက်နင်းနှိပ်က။တံဆိပ်ကြီးမား။ ခွဲရွှေသားနှင့်။
ဘယဘူးဂရုံဗာဟု။စစ်မှုပွန်းတီး။အမတ်ကြီးနှင့်။ဝဲချီးကျော်၅၅။လူ
ရေချွန်သည်။ကျိုင်လွန်တြိသံသာ။ ဂုဏ်ဝါအထူး။ မင်းနှစ်ဦးကို။
ဆွတ်ခူးလွယ်ကူ။ပန်းနှယ်ချူ၍။ ဘမ်းယူခဏ။ သတ်ထိုက်ရ၏။
ထိုမှတပါး။ပေါက်သားမာတင်။မုန်ပြည့်ဆင်နှင့်။ သွင်သွင်တိုက်
နွံ။ဆီး၍ခံသည်။မိုင်းနံကြီးကဲ။မတ်သူရဲလည်း။ ခွါရှဲမသာ။ ဒဏ်
ချက်နာ၍။ဆင်ပါတကွ။ အရှင်ရ၏။ နောက်ကပိတ်ညှပ်။ တော
ပုန်းတပ်က။ လျှပ်လျှပ်ကို ယ်စွမ်း။ ခြင်္သေ့ဘမ်းသို့။ ပြွမ်းပြွမ်း
ကြွေးဟစ်။ ထိုးချတ် ပစ်က။ လမ်းဆစ် တောတောင်။ ချောက်
မြောင်တန်းကျင်။ မြေမမြင်တည့်။ ရှင်ရှင်သွေးစက်။ ဒဏ်ရာချက်
နှင့်။မက်လက်မှောက်ခံ။ထင်းချောင်းပုံသို့။မလုံလိပ်ပြာ။ ထိတ်စ
ရာလျှင်။ခန္ဓာပြတ်ကြွေ။ သူကောင်ထွေလည်း။ မြေအလုံးညှီ။ မ
သတိသည်။ ။ပူရီခွါရာပြည်သားတည်း။ ။

၅၇။ ပါပကြိမ္မာ၊နတ်မိစ္ဆာတို့။ သဒ္ဓါသောယောင်။ သွေး
ကြည်း ဆောင်သည်။ ပလောင် ယိုးဒယား။ ဇင်းမယ် သားတို့။
ပျက်ပြားဆုံးနစ်။ပြေးခဲ့ပစ်သည့်။စစ်ကိရိယာ။တန်ဆာထွေပြား။
ရွှေသားငွေတည်။လျှံရည်စက်စက်။လက်နက်ဆင်မြင်း။မကြွင်း
ပြောဟို။များထိုထိုကို။အထိုရှိတိုင်း။ထိုင်းကာကျူးသော်။ လုံးလုံး
နေဆက်။ ခုနစ်ရက်တည့်။ ထွက်၍ ကြီးငယ်။ လူပေါင်း ဝယ်
လည်း။ကြီးကျယ်ကျန်းသည်။ယွန်းဟိုးဒယား။အများမကြွင်း။ အ
လျှင်းမကုန်။သူပုန်သုန်ကျွန်။ အမွန်မင်းယာ။ တန်ဆာစက်နက်။
မြတ်မျိုးမျက်ကို။ရွှေစက်ဟော်အောက်။ချီးမြှောက်ကြီးနွံ။ ဆက်
သန့်၏။တောရံတောင်ရိုး။ ပြေးပုန်းလျှိုးသည်။ ယွန်းဟိုးဒယား။

ပလောင် များတို့။ ပြေးအား လည်းတိတ်။ လမ်းက ဝိတ်သော်၊
 ကြောက် ထိတ်ညှိုးချုံး။ လူရရုံးချ်။ ရွက်ကျုံးရှိခိုး။ ရိုကြိုးကော်
 ရောင်းအိုမှောက်တော်ဟု။ ဟစ်အော်သံကြည်။ တောင်းပန်သည်
 ကား။ မြန်ပြည်၊ သေဋ္ဌ်နင်း။ အလောင်းမင်း၏။ ကျယ်ဝင်းနိုင်ငံ။
 ပြည်ပတ်ရံကို။ လုပ်ကြံ မှန်စွ။ ယခုကလျှင်။ ကာလ ခန့်တွက်။
 ကမ္ဘာပျက်အောင်။ နှောင့်ရှက်ထိပါး။ ဝံ့မည်ထားဘိ။ ကြံမှားရုံမျှ။
 စိတ်ကပီပီ။ မဝံ့ပြီဟု။ သံရှည်ကြိုကြို။ ဟစ်လျက်ဆိုသည်။ ။
 ကြည်ညိုဝပ်ဝပ်တွားတွားတည်း။ ။

၅၈။ ယွန်းမင်း အတွေး။ အရေး စစ်ပိုင်။ တပ်ချုပ်ကိုင်
 လည်း။ ကိုယ်တိုင်ထောင်းပန်။ မဝံ့ဟန်ကြောင့်။ တောစွန်ဟေမာ။
 ကုန်းသာရာ၌။ အက္ခရာရွန်းစက်။ သစ်ခွံထက်ဝယ်။ ပြက်ပြက်
 ထိပ်ခွေး။ ရေးခဲ့ထွေသား။ သပြေတန်ဆောင်။ မြေအခေါင်ထက်။
 ကုန်ဘောင်ပဋ္ဌမ။ ကွာပိန္နဲဟု။ နိယတဗျာဒိတ်။ တိသိက်မြိုးကဲ။
 ဝှင့်လှဆဲသား။ ငါးပွဲမာန်သတ်။ လောင်းမင်းမြတ်၏။ ထုတ်ခတ်
 စကြဝဠာ။ ဘုန်းအာဏာကို။ ပထဗျာမြေညာကြေကိတ္တိ။ ကြား
 မြင်သိလျက်။ ပါပိမာနတ်။ မန်ထွည်းပတ်၍။ ဝတ်မသိရာ။ ရောက်
 စပါ၏။ ခုခါဤက။ လက်မွန်စ၍။ ဘဝသုံးတန်။ ဆုံးနိဗ္ဗာန်တည့်။
 အနန္တရာ။ သံသာအက္ခေ။ ရှည်သရွေ့နှိုက်။ ဘုန်းဟေ့စောထွစို။
 ဤမင်းမြတ်ကို။ မဆိုဝေးစေ။ စိတ်မရွေ့မျှ။ မခြေရိုင်းပြီ။ မကြံဝံ့
 ဟု။ နူးညံ့မာန်နိပ်။ ခရာလိပ်ဖြင့်။ တံဆိပ်ခတ်နှံ။ သစ်ပေါက်ခွံ
 ထက်။ ကျိုးခွံညွတ်ကြည်။ ရေးခဲ့သည်ထို။ ဥဇည်တပ်ချုပ်။ ယူ
 ပိုက်ထုပ်၍။ လက်အုပ်ရှိကြာ။ ဆက်သလာသည်။ ။ ဒီပါ
 သောင်းပြန်ထင်ရှားတည်း။ ။

၅၉။ မဟေ သရ။ သင်္ကေ တဖြင့်။ လောက ထိမ်းမှတ်။
 ကမ္ဘာနတ်နှိုက်။ ဣဒ္ဓိပတ်အား။ ဘုန်းရှစ်ပါးဖြင့်။ မိဗန်းပျားထိအံ့။
 ကျေးဇူးနှံ့၏။ လွတ်ခွံစံရာ။ ဗောဓိဈာဟု။ မင်္ဂလာဘိသိက်။ ခံဗျာ

ဒိတ်နှင့်တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌတို့စောထွင်ကား။ အာဝဇ္ဇိရ။ သုံးထော
ကထက်။ အထုလမြောက်။ ရောက်အံ့မကြာ။ မှန်ထွစွာ၍။ မဟာ
ဗောဓိ။ စောဘုန်းရှိတို့။ ရည်မိသရွေ။ ပြီးမြဲလေ့ကြောင့်။ လော
ကေတံခွန်။ နန်းသာမွန်ထက်။ ရာပြန်ထောင်ပွား။ ဘုန်းတော်အား
ကို။ မြောက်စားချီးမြှင့်။ ထိုတိုင်းတင့်၏။ ရှင်ပင့်ရွှေဘုန်း။ သို့အနှုန်း
ကို။ ဆုန်းဆုန်းပိုင်းပိုင်း။ မချင့်နှိုင်းဘဲ။ တိုင်းရောနက။ အရုဇ္ဈကို။ စိုး
ရသေဌ်နင်း။ ခွါရာမင်းလျှင်။ မာန်တင်းမညွတ်။ ထိပါးလတ်သော်။
ပဉ္စသယ။ အမည်ရ၍။ ငါးခုစက်ရှိန်။ နှုတ်ပုဆိန်ဖြင့်။ ဂဇိန္ဒရာဇ်။ ဥ
ကင်နစ်ကို။ သစ်သစ်ဖောက်ထုတ်။ သောက်မျိုကြုတ်သည်။ ဝ
သုတ္တမော်။ သားရဲကျော်ကို။ ပျက်ချော်မြေခွေး။ ဂုဏ်ရည်သွေး
လည်း။ မြေခွေးနှိုက်သာ။ ဘေးရောက်ရာသို့။ လေညာထွင့်လေ့။
ပြာနုဟ်ဝေသာ။ ယွန်းမြေသေဌ်နင်း။ မင်းပဝေဏီ။ ဤတန္တိကို။
ဌာရိမျက်သုန်။ ဝိဝဋ်ကုန်လည်း။ ဂုဏ်သတင်းမဲ့။ မပြတ်ခဲ့လိမ့်။
ထုံးဘွဲ့စီရင်။ ရွှေဦး ကင်ထက်။ မဟာ ဝင်စောင်။ ရှည်ရခေါင်
တည့်။ မပြောင်မရွန်း။ အမှောင်စွန်းသည်။ ။ မော်ကွန်းရေးပုံ
အမှားတည်း။ ။

၆၀။ ဤ၍ထွန်သည်။ မုဋ္ဌာန်မင်္ဂလာ။ အလင်္ကာကား။ မဟာ
ဝိသယ။ တိလောကတို့။ ကောသလဥဇာဏ်။ အမြင်သန်၍။ နိဗ္ဗာန်သ
ဘင်။ ယင်အံ့မူးမူး။ စောရွယ်လူး၏။ ကျေးဇူးတက်တုန်း။ ဘုန်း
ထက်ဘုန်းကို။ နိုင်ရှုံးခြင်းဌာ။ မတန်ရာထျက်။ ကြမ္မာသူလွန်း။ ပစ်
ချထွန်း၍။ ယွန်းမင်းတရား။ အရေးမှားသော်။ နဂါးနေတည်။ မြက်
ကိုးမည်နှင့်။ ပြည်ချနစ်ထပ်။ စိုးနှိုက်ကွပ်သား။ သဗ္ဗိဿရ။ သေသ
အန္တိ။ ဝါလုကီကို။ မဟီတလာ။ သတ္တဝါနှင့်။ ပမာနှိုင်းစပ်။ မခိုင်း
အပ်သည်။ အသဗ္ဗာယ။ ကံကီဝ္ဋကြောင့်။ မထွအရေး။ ဘေးလည်း
မျက်မြင်။ ရာဇဝင်လည်း။ သဘင်နန်းလယ်။ မတင့်တယ်၍။ ထီး
ခွယ်မကွန့်။ နောင်အစွန်လည်း။ ဘုန်းညွန့်မကောင်း။ ဖြစ်ကြောင်း
ကို။ အလောင်းမင်းမြတ်။ တို့မန္တတ်၏။ သကတ်ခြပ်။ ဂုဏ်ပြီးထပ်
သား။ အနုပ္ပကမ်း။ သမုန်ဝှမ်းကား။ ထောက်ထွမ်းမမို့။ တိဂန္တိဟု။

ရုဗ္ဗိပယိုင်း။ သဘောတိုင်းဖြင့်။ သံပိုင်းညွှန်းဆောင်။ ရွှေယွန်းဘောင်
သည်။ ။ အဆောင်ကျမ်းထုတ်ယတည်း။ ။

တတိယ။ သုန်းတော်သွဲမော်ကွန်း။

၆၁။ အဆင့်အဆင့်။ မြင့်ထက်မြင့်လျှင်။ မင်းမင့်မှန်ကူ။ နေ
တဆူ၏။ သူမနှိုင်းဘွယ်။ အယိုင်းကျယ်သား။ အံ့ဘွယ်ခြီးသောင်း။
အောင်ပွဲပေါင်းကို။ ငြောင်းငြောင်းငြိုးငြိုး။ ခိုလှမ်းအုံးအုံးမျှ။ ချုံး
ချုံးကြားချော။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လျှင်။ လုံးပေါက်ခတ်မြည်။ နှုတ်ရွှေ
စည်ဖြင့်။ ဝတ်လည်ကျော်ရှိန်း။ ဟိန်းလတ်ပြီးသော်။ ပြည်ကြီး
မန္တလေး။ သေးမပုန်ကန်။ နန်းနိဗ္ဗာန်ကို။ မိဋ္ဌာန်ကြီးကြီး။ အောင်ကိန်း
ငုံလျက်။ တည်အံ့အားဆည်း။ ရည်တော်မူလျောက်။ ပြီးစီးမြောက်
၍။ ထက်အောက်မြို့လျက်။ ထုံတဝဂ်ကို။ သုန်းစက်ဘီးထွည့်။ ညီး
ညီးပြည့်သား။ မင်း၏ကြက်သရေ။ အထွေထွေကို။ သပြေတ
မှတ်။ မြပင်တွတ်မှ။ ခိုင်ပြတ်လုံးကြီး။ ရွှေအသီးကို။ မြွေပြီးလတ်
ထုံပိသကြိုလျှင်။ သွန်းပုံလျောင်းလျောင်း။ ရွှေပန်းတောင်းထက်။
မင်းကောင်းမန္တတ်။ သုံးတော်မြတ်သား။ ဇောတရသံခဲ။ မြမြက်ရွဲ
ကို။ ရဲရဲရွှင်ပျံ။ တင်ကာပြသို့။ မချနိတတ်။ သဘာဝတ်ဖြင့်။ လည်
ညွတ်တောင်ကော့။ စောင်းနှယ်ကျော့သား။ တော်မင်္ဂလာ။ ဩ
ဘာကြူးထိတ်။ ငြောင်းငြောင်းငြိတ်မျှ။ ကရပိက်သံရှင်။ ဗြဟ္မာ
ရင်သည်။ ။ သတင်သာစွာနန်းပွဲတည်း။ ။

၆၂။ ပရက္ကမ။ ယုဂ်သက္ကနိုက်။ အမရတိုက်။ သေးတော်
ရိုက်ကို။ သိမ်းပိုက်တော်ဦး။ ခါနှစ်ကြူးက။ နတ်မှူးဗြဟ္မာ။ နှုတ်ဩ
ဘာဖြင့်။ ဇေယျာသံလေး။ ကြွေးကာချိန်မွန်။ ညွှန်လတ်သည်နှင့်။
သက်ရှည်ယောဂေ့။ တောင်တော်မွေသည်။ မောနေဈာန်ဝင်။
ဘိညာဏ်ရှက်တို့။ သိမြင်တပ်ရာ။ အပ္ပနာဖြင့်။ ဤခါချိမ်းချက်။ ဤ
ကိန်းလက်နှိုက်။ သိန်းစက်ကော့ပို။ တိုက်လောကီကို။ ပရိယတ်
မြိုက်။ စည်ကြီးရိုက်၍။ ကျော်ထိုက်ထိုင်ပြီ။ နှံ့မည်အာဏာ။ ဗျာ

ဒိတ်မှာသား။ သိင်္ခါကုန်းဘောင်။ ဘုန်းရောင်စွေးစွေး။ လောင်း
 မင်းမြေးလျှင်။ မန္တလေးမြေခုံတောင်နေရုံသို့။ ပဒုမ္မာညွန့်။ စကြာ
 လွန်၍လေးကျွန်းမကိုင့်။ ပြည်သမိုက်လျက်။ ပိုက်အုံကြငှန်း။ သွေ
 မယွန်းဟု။ ရွှေခွန်းနက်စံ။ ကြင်းသံလည်း။ ကြိကြိ ကျော်ကြား။
 ဥာဏ်တော်အားမူ။ ဘုရားတဆူ။ ကာလညူဖြင့်။ သယံဇာတပေါက်။
 မြောက်၍လည်းကောင်း။ မကြီတောင်းကို။ ဘုန်းပေါင်းညီညွှံ့။ ကြီ
 ထော်မိက။ ပိတိပျိုပျို။ ရွှင်နှစ်ထိုသည်။ ။ အောင်မျှိုတချိုး၅၅
 တည်း။ ။

၆၃။ ဓမ္မိဿရ။ ဇနိန္ဒုလျှင်။ ဝေဇောယျအား။ မြိုက်စီးပွား
 ဖြင့်။ သဝါးစက်ကွန့်။ တိုက်အဝှန်းကို။ ဖြန့်၍ရှုကြည့်။ ချွတ်အုံထည့်
 သော်။ ဤသည့်အပရန်။ တိုင်းရဋ္ဌာန်ထက်။ မြေကြန်သာလွန်း။ မြ
 ထုကျွန်းသား။ မန္တလေးထိပ်။ မြရောင် ရိပ်ကို။ ချွန်ပ်မတင်။ ရွှေ
 ဥာဏ်မြင်၍။ ဈာန်ရထား။ စကြာနားသော်။ ကြီးမားတေဇ။ နတ်
 နှယ်ပသည်။ ယက္ခတသောင်း။ ဘီလူးပေါင်းတို့။ တင့်ငြောင်းကြီး
 နွဲ့။ ဝတ္ထုကံဖြင့်။ ခြံရံများစွာ။ ပူဇော်ရာဝယ်။ ဝိသာသနီ။ အင်ညီပျို
 မျစ်။ ပြေနှုမြစ်၍။ ကြင်ချစ်စဘွဲ့။ နွဲ့ရ ရွဲ့ တည်း။ ဆဲ့မြောက်နှစ်ဝင်။
 ငါးကြန်အင်နှင်။ ရွှေစင်ရုပ်ဟန်။ မဉ်အလွန်သည်။ စန္ဒရ ကွီ။ နတ်နာ
 ရီလျှင်။ ပါရမီခံ။ သံလတ်သောအား။ မြတ်ဘုရားကို။ ပတ္တမြားစက်
 ဝန်း။ ရွှေယုန်နန်းသို့။ ရွှန်ရွှန်းတွားဝွတ်။ ရင်သားမြတ်ကို။ ကြည်
 ညွတ်ဆယု။ ခြွေ၍လှူသော်။ ဘုန်းလူမြတ်စွာ။ မမြစ်ထာဘဲ။ သာ
 သနာအရှည်။ နောင်းထွန်းမည်ကို။ ရွယ်ရည်မြော်တင်း။ ဗျာဒိတ်
 နှင်းသည်။ ။ တောင်မင်းမြေဆိုင်တခဲတည်း။

၆၄။ ပစ္ဆာသမဏံ။ ညီအာနန်ကို။ ဘုန်းသန် ဘဂဝန်။ ရွှေ
 လက်ညွန့်၍။ နောင်ဗန်နာဂတ်။ ဤတောင်မြတ်၌။ နတ်ကလျာမယ်။
 ဤသူငယ်ကား။ ကြီးကျယ်ခမ်းဝါ။ ဤမြေချာထက်။ ရဇာနာပုံ။ နေ
 ရုံနှိုင်းတု။ ပြည်ကြီးပြု၍။ ကိန်းစုသာသနာ။ သင်္ချာခန့်ထွက်။ ငါး
 ထောင်ဝက်၌။ မြေမျက်နှာလုံး။ ကျူးအုံသကား။ တို့မင်းဖျားလျှင်။ တ

ရားစဉ်ကြီး၊မတီးလတ်ငြိ၊ယောဂါမြီးမှည့်။ အနှိုင်းရှည်ဖြင့်၊ ငါ၏
 သာသနာ၊လေးရာညွန့်ဘူး၊နှစ်ထောင်ဦးဝယ်။ ယစ်မူးပျက်ပြယ်၊
 သူရာငယ်ကို၊တွန်းပယ်သော့အား၊နေရုံဖျားထက်၊သိကြားဘုန်း
 စည်၊ နန်းဦးတည်သို့။ ရွှေပြည်သာခေါင်၊ ရန်မျိုးအောင်သည်။
 ကုန်းဘောင်အာဒိ၊ဝရာဘိဟု၊သာကီသေဌ်နင်း။ အလောင်းမင်း
 ၏။ မြစ်ရင်းတော်မြတ်။ လောကခါတ်ကို၊ ဘုန်းမြတ်လက်ကိုင်၊
 ဖန်ဆင်းနိုင်၍၊ရည်မြိုင်တွေတွေ။ ခုနစ်ခွေတည့်။ ရေသိန္န၊မြစ်။
 မြေတခေတ်ဝယ်၊ညာရစ်စက်ချုံ၊ မြင်းခိုရုံမြို့သည်။ ရန်ပုံဖြနင်း။
 ခြင်္သေ့မင်းလျှင်၊နန်းခင်းစက်ပွန်။ တည်ထိပုံညွန့်သည်။ ။
 ဥာဏ်ကွန်ရွက်ဖြန့်ကြဲတည်း။ ။

၆၅။ သာသနာမွန်။ အညာ ဆန်သာ။ ကျမ်းဂန်အတိတ်။
 သိုက်ဗျာဒိတ်ကို၊တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ။ စက်နှယ်ယှသည်၊ဘဝသခင်။
 တို့ရှင်ပင်၏။အသင်္ခါရုံ၊အုပ်၍မြို့သော်။ကိုယ်လုံအက္ခရာ၊နန်းစဉ်
 စာဖြင့်၊သာသနာစက်၊ဘူမိနက်ကား။ ရွှေသန်လျက်စွန်း။ ဘုံကြ
 ဌန်းမှ၊မန္တလေးညွန့်၊အရှင်အရှင်၊နှစ်ထောင်သာသည်။လေးရာစွန်း
 ကယ်။ ထွန်းဆိဝယ်၌။ ဘုန်းကြွယ်ဘုရား။ လောင်းမင်းဖျားအား။
 သိကြားထိုထို၊နှိုးဆော်ညှိ၍၊ပတိသယံ။ သောင်းရွှေရံနှင့်။ အလျှံ
 ထိုးထိတ်။ ချမ်းလုံးညိတ်သည်။ ဟာရိတ်ဘုန်းလူ။ သနင်္ဂီ၊တို့။
 ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ။၍အခါကား။စကြာမောင်းနှင့်။ ဘုန်းပေါင်းရှင်၏။
 ထိုအင် တော်မြတ်။ ပြည့်သတတ်ဟု။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ဟုန်း၊ ဗြဟ္မာဂုဏ်
 ဖြင့်၊သန်သန်ထွမ်းမိုး၊ပြည်လုံးနှိုး၍၊ညွတ်ကြီးရိုသေ။ တောင်းပန်
 စေသော်၊ပရမေထွန်ချာ။လောကနာကား။ကေသရာခံ၊ပလ္လင်ပျံ
 ထက်။ ထီးရံရှင်သောင်း။ ဘုရင်ပေါင်းတို့။ ဦးခေါင်းညွတ်ခွေ။
 ဗိုလ်ထုဗွေဝယ်။ရွှေကမုတ်ကြာ။ နှုတ်ပျူ၊ဌာဖြင့်၊ရတနာပုံ။ မြေချံ
 ရန်လွတ်၊ပြည်တော်မြတ်ကို၊ခုနစ်ပတ်ခွေ။တောင်ရံရွှေနှင့်။ ရွှေ
 တညီးညီး၊နေရုထီးလျှင်။ အပြီးပိုက်ဆောက်။ ၍ဝယ်ရောက်သို့။
 ခုံလောက်ခိုင်ခံ့၊ငါတည်အံ့ဟု။တံ့တံ့မြွက်သံ။တဝဂ်လျှံသည်။ ။
 ချမ်းယံတပြင်၊နှုတ်တည်း။ ။

၆၆။ ဗြူဌာတော်မြတ်၊ ဗျာဒိတ်မှတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မရတ္ထ။ စသည်
 ပတ်ဝိုက်။ မဟာရိုက်တို့။ သောင်းတိုက်ကျော်၌။ အရည်လွန်
 သည်။ မတ်မွန်ကြံ့ခိုင်။ ရွှေတဆိုင်သို့။ အနိုင်မတန်။ မြေနက်သန်
 ကို။ ကြန်မင်္ဂလာ။ ရွေးသောခါ၌။ တာဝတိန်ဘုံ။ တောင်နေရုံမှ။
 ဝိသကြိုကို။ အထိုတော်သိ။ ဝင်ဘိရကား။ မြေတပါးထက်။ ထွင်
 ဖျားခေါင်နှိုင်းမန်းမြေထိပ်ကို။ အကျိပ်တထောင်။ ဘောင်ဘောင်
 သံလေး။ ကောင်းကြီးပေးသော်။ လေးသောင်းနှစ်သိန်း။ အက်န်း
 ခန့်ထွက်။ မြေအချက်မှ။ ဘဝဂ်ရိမ်းဆုံး။ လူပတ်ကုံးလည်း။ ရွှင်
 ပြီးကဲလွန်။ ဝိတိ၌၌။ ထွန်ချီးသောင်း။ စနည်းကောင်းဖြင့်။
 သောင်းသောင်းရုရူ။ သိသိက်ပြုသည်။ သာဓုအောင်သံမစ
 ထည်း။ ။

၆၇။ ဇောတိသကြ။ ပူရီစသည်။ သကဗုဂန္ဓာ။ ကျမ်းရွှေ
 စာဖြင့်။ ရှစ်ဖြာကိုးပုံ။ ဆဲ့ခြောက်စုံတည့်။ ဘုမ္မိ နက်သန်။ ကြန်
 မင်္ဂလာ။ ရွေးခြယ် ရှာသော်။ မဟာဗုဒ္ဓဟေ။ ထည်ရာ မြေသို့။
 ကြက်သရေစုံညီ။ မန်းမြေ၌ဝယ်။ ကိုးထိထွက်ကတ်။ ကိုးပြန်
 ခတ်သည်။ နဝရတ်စုံ။ တမျည်းပုံထက်။ ဝိဇ္ဇာကြီးရစ်။ ရိမ်းကျပ်
 စစ်သို့။ ရှစ်ဆဲ့စဉ်း။ တန်ခိုးထူးသည်။ နတ်မှူးတို့အား။ ရပ်စေနား
 ပြီး။ မြောက်စားထက်အုပ်။ ပူဇော် ထုပ်ထွက်။ ဥပ္ပါတာလမဇ္ဈေ
 သု။ တေဒေဝါ။ အစဖြာသည်။ ဗြဟ္မာနွတ်မြှိုက်။ ပုန်ပိုက်လေးပါး။
 မန္တယိုးဖြင့်။ ပွားပွားမန်းမှတ်။ စုတ်၍ဝဲချီး။ မြို့ဟူပြီးသော်။ လေးသိး
 တောင်ထုတ်။ စထုရတ်ကို။ ဂါဝတ်အထိ။ သုံးဆယ်စီဖြင့်။ အညီ
 သင့်ရန်။ စနစ်ဖန်သည်။ ကောင်းကြံမြေအဆီခဲထည်း။ ။

၆၈။ ပရိမဏ္ဍလာ။ ထည့်စကြာဖြင့်။ တဂါဝတ်မျှ။ မှန်မချ
 သည်။ ဥသဘ လေးဆယ်။ နယ်ကြ ဌန်းဗွေ။ အောင်ခန်း မြေ
 ထက်။ ကြက်သရေဆိုင်။ ချီးမပိုင်တည့်။ ဦးကိုင်ကမ္ဘာ။ နေနှုန်းလာ
 သည်။ မဟာပနာဒ။ ဘုနာဂဏီ။ ပုညနုဗ္ဗိ။ ဘုန်းသတ္တိဖြင့်။ ပါရမီ၊
 အထောက်။ မြေမှပေါက်သည်။ ထုတ်ချောက်နံလျား။ များဆဲ့
 ခြောက်ချက်။ အောက်ထက်ရိမ်းခေါင်။ စနစ်ဆောင်သော်။ အ

တောင်ဖြာကွန်၊ပြာသန်မွန်နှင့်။ ဝေဇယန္တ၊ထိုခြင်းရာကို။ ကျမ်း
 လာကြူးကျော်၊ကြားဘူးသော်လည်း။ မျက်မြော်မရှေး။ ကာလ
 ဝေး၍၊အရေးပြက်ပြယ်၊အိပ်မက်နှယ်သို့၊မိတ်ဝယ် ရွန်းရွန်း၊မရှိ
 လွန်းတည့်။အစွန်းလေးဘက်၊မြေအချက်ကို။ ရွှေစက်မောင်းနှင့်။
 တို့ရှင်ပင်၏။နိသင်သမ္ဘာ။ ဘုန်းတန်းလာသည်။ ရတနာပုံ၊မြေချ
 သမတ်၊ပြည်ပြာသာဒ်ကာ။လောကခါတ်ဘုံ။ ကိုယ်တွေကြုံ၍။
 စက်စုံတည့်တည့်။ဘူးရသည့်ကြောင့်။ အင်ပြည့်အင်ရွဲ၊မဖြစ်မြဲ
 ဟု၊ထိုက်လှဝမ်းရွှင်၊သိဒ္ဓိတင်၍။ မင်္ဂလာမြောက်မြှင့်။ ချီးထိုက်
 သင့်သည်။ ။တို့ရှင်ဘုန်းတော်လွန်ကွဲတည်း။ ။

၆၉။ ခုနစ်ခွေဆင့်၊ရွှေရွှေမြင့်လျက်။ တောင်နှင့်ရေထိန်၊
 ဝင်းဝင်းထိန်မျှ။ အာလိန်ငါးထွဋ်။ သားသား ညွတ်သည်။ ကြာ
 သွတ်ပဒုမ္မာ၊ရွှေမြူတာသို့၊သိင်္ဂါခဲပိုင်။ ရွှေချိန်တိုင်ထက်။ မြိုင်မြိုင်
 ပြီးဝှန်း၊မြတ်မျိုးခွန်သား၊ဝေဇယန်နန်း၊ပြာသာဒ်ကွန်းနှင့်။ နွန်းနှန်း
 ချိန်သော်၊ခေပိန်နတ်လူ၊မင်းနှစ်ဆူတွင်၊ဘူပတိဖျား၊တို့ထွဋ်ထီး
 ကို၊သိကြားတမည်။ညွတ်ရသည်ကြောင့်၊ပြည်ပြာသာဒ်ချင်း၊အ
 နွန်းထွင်းလည်း။သုံးကွင်းမျက်မှန်။ ဗောဓိဥာဏ်ကို။ လက်လွန်မ
 င်၊ပိုင်တော့အံ့သား။ ဖွံ့ဖွံ့ဘုန်းတန်း။ လူမင်းနန်းလျှင်၊ ပြဋ္ဌာန်းက
 လွန်။သာတင့်ဟန်ဟု။ လျော်ဂန်ယုတ္တိ။ သဘောရှိ၏။ ဘူမိအချာ။
 ပိဇယာထက်။ရတနာပုံ၊နိထုံတံဆိပ်။ရွှေလိပ်သွန်းသွန်း၊မြို့နှင့်နန်း
 ကို၊ပတ်သန်းခိုင်ကြည်။ ဘုန်းတော်တည်၍။ ရက်ရှည်မငင်။ ပြီး
 အောင်မြင်သော်၊ရေပင်လယ်အိုင်၊ခုနစ်ပြိုင်နှင့်။ကျောက်တိုင်ဝန်း
 လျက်၊မြေအချက်ကို။ရွှေစကြာညွန့်။ကွန်မည်ဘုန်းရှိ။ မဟိန္ဒီကို။
 မြေကြီးအလုံး၊ရွှေစက်အုံး၍။ ပြီးဖြိုးပြောင်ရွန်း။ မြို့သစ်နန်းသို့။
 ဘုန်းပန်းပွင့်ပွင့်၊ပြောင်းစံသင့်ဟု။အခွင့်ပန်တောင်း။ ထိပ်ထက်
 ပေါင်းသည်။ ။ဆယ်ချောင်းကမုတ်ညွှာကွဲတည်း။ ။

၇၀။ သက္ကရာဇ် ဂေါဇာ။ တောင် သင်္ချာနှင့်။ နှစ်ရာ သွန်း
 သွန်း၊ဆဲကိုးစွန်းသည်။ထက်ဝန်းလူနတ်၊ပရိသတ်နှင့်။ ယုတ်မြတ်
 ကျိုးမြင်၊ပညာရှင်တို့၊အောင်မင်္ဂလာ၊ဇေယျာတိထိ။ ကြိုက်လတ်

ပြီဟု။ ခြောက်ချိကြားက။ တရားမင်းကြီး။ ညီးညီးကြက်သရေ။
 စမ္ပယ်တွေကား။ ရန်ပွေသန့်နှင်။ မုန်အာဝင်သည်။ မာတင်ပေါက်
 ပြောင်။ ဆင်ကိုးထောင်တွင်။ စွယ်ရောင်ညီးညီး။ ဆင်တစီးကို။
 စက်မီးကြွားကြွား။ ရထားသုံးရာ။ ရံစကတိ။ စကြာရထား။ တ
 စီးအားကို။ မြင်းကားတင့်စံ။ တရာရံလျက်။ ချံ့ချံ့ရဲတင်း။ တစီး
 မြင်းဝယ်။ လည်ချင်းလက်ရုံး။ ပခုံးမှီကာ။ ဗိုလ်တရာတည့်။ ဗိုလ်ပါ
 ယောက်ျား။ တယောက်သားနှင့်။ ထွားထွားမွတ်မွတ်။ ကြာနွယ်
 ဇာတ်သို့။ ရုပ်ခါတ်လက္ခဏာ။ တင့်တယ်စွာသည်။ ကညာမယ်
 လျှာရာရံလျက်။ မြေမြှိုင်းရှိုင်း။ ကျော့စိမ်းလဲ့လဲ့။ နွဲ့ရရွဲ့ရှင့်။ ကြင်
 ဘွဲ့စေသာ။ ခြောက်ပြစ်ကွာသည်။ ကညာထွထွား။ မယ်တပါး
 ဝယ်။ ဝန်းလျားဖြဖြ။ ထိုက်ဘက်မျှသည်။ မိန်းမရွှေအုပ်။ ရာရံချုပ်
 ရှင့်။ သိမ်းအုပ်ပတ်၍။ ခြောက်ပါးစုံသား။ ဗိုလ်ပုံရံညီ။ ခေါဘဏီ
 ဖြင့်။ နှစ်ထိစကြာ။ ဖြန့်မည်ခါနွဲ့။ ရွှေညီလာရံ။ တင့်နှိုင်းစံသည်။ ။
 ဘုန်းကံအံ့ဘွယ်သရဲတည်း။ ။

၇၁။ တတွေတုံသော်။ ဘုန်းထော် ကဲလွန်။ စမ္ပယ်ဟန်
 ကား။ ရန်မန်ရှဲရှဲ။ စစ်မြေမြဲသည်။ ဆင်ရဲပေါက်သား။ တိုက်ရ
 ထားလည်း။ နှစ်ပါးအညီ။ တစီးစိတည့်။ ကွန်ချိုဦးနား။ ကြွားကြွား
 မာန်ဝင်။ တိုက်ဆင်သုံးစီး။ မြေကြီးစောင်းပင်း။ ပြိုမျှနင်းသည်။
 တိုက်မြင်း ကားသုံး။ လက်ရုံး စိန်သွား။ ခြေသည် အားမူ။ ငါး
 ယောက်ပေါင်းဦး။ ဤအရှိကို။ ပါတိသညာ။ စစ်အင်္ဂါဟု။ သေချာ
 ဖွဲ့ရှက်။ အထက်ကိုကား။ သုံးစီးအားဖြင့်။ ပွားတုံပွားတုံ။ ရှစ်ပါးစုံ
 သော်။ ဗိုလ်ဂုဏ်ပမာ။ ဝဏဝါဟနီ။ တထိဂုတနီ။ ဝေါတာစရ။ ခေါ
 မှူအညီ။ အနိကီနှင့်။ ခေါဘဏီနှစ်။ ကိုးဂိုဏ်းဖြစ်သား။ စက်သစ်
 တွန့်လည်။ မန်းရွှေပြည်ကို။ ဘုန်းစည်စောထီး။ ထွတ်စံနိုးနှံ့။ ပွဲ
 ကြီးသဘင်။ မွမ်းမွမ်းဖြင်မျှ။ စစ်အင်သောင်းသိန်း။ အက်နိုးကိန်း
 တိ။ မုဒိန်းသန်သန်။ ထက်သံဟုန်လျက်။ ဒုန္နဘိညာ။ ဒိန္နိမာနှင့်။ ခရာ
 သံရွှင်။ မြေကောင်းကင်ကို။ ပဲ့တင်မြီးဖြိုး။ စပ်လျက်မြီးမျှ။ ဘုန်း

အတ္ထဝါဒ၊ ခယညီညွတ်၊ ရံစကာသည်။ ။ ဗိုလ်ပါပြိုင်ပြိုင်သဲသဲ
တည်း။ ။

၇၂။ မုနိန္ဒာဘိ။ မာရ ဖိလျှင်။ ဝေသာ လိဘေး။ ရန်ညစ်
ကြေးကို။ လျှော်ဆေးစင်ကြည်။ ပရိတ်ရည်ဖြင့်။ နွဲ့နည်ပြီးမှ။ မာဂ
ခေပျို။ ထွန်းပသိရိ။ ပြန်သည်ရှိသော်။ ဇာတိခေတ်တွင်း။ ဗြဟ္မာမင်း
တို့။ ထီးချင်းစပ်လျက်။ အသွက်သွက်တည့်။ ငွေရွက်ရိပ်ကြာ။ မိုး
ကာဖြန့်လွှား။ သိကြားနဂါး။ အများရံခ။ အနန္တလျှင်။ သကလစက္က
ဝါ။ တိုက်မြက်နှာထက်။ ဖွန်ရာမြတ်ဆုံး။ ရှိမဲ့ကျုံး၍။ ညွတ်ရုံးဦးရှိ။
ပူဇော်ချိုလျက်။ ပရိဝါရံ။ ပတ်ဝန်းခြံသို့။ ထက်လျှိုကျေးဇူး။ တို့ရွယ်
လူးလျှင်။ နန်းဦးသဘင်။ မြန်းမည်ယင်သော်။ ကောင်းကင်ရေမြစ်။
တထွတ်တောင်တော။ တိုက်တကြောထက်။ ထွင့်စောမြဟွာ။ အ
သူရာနှင့်။ ဣန္ဒာဘုန်းဝှန်။ နတ်မွန်အများ။ နဂါးတဝ။ ဝေဒနတကို။ မြေ
မှမိဗ်းထက်။ ရံလျက်ဝန်းလျား။ ဘေးကို တား၏။ စွယ်ပွါး ရှစ်
ချောင်း။ ငေါင်းရ ရောင်းသား။ ထောင်းထောင်းနင်းလျက်။ ခြေသုံး
ဘက်နှင့်။ လက်နက်သံတိုင်။ ခဲ့ရဲကိုင်သည်။ ဘုန်းထိုင် ဝေသာ
ဝဏ်။ နတ်မင်းကျွန်ဟု။ ကုမ္မဏ်မည်တမ်း။ ဘီလူးကြမ်းတို့။ ထက်
ပမ်းဟန်ထွ။ ဆိုင်ကာပပြု။ ကြွကြွဝမ်းသာ။ ရွှင်မျက်နှာနှင့်။ စကြာ
နောက်ရံ။ ထိုက်အံ့ သံ၍။ ကျံကျံ ရည်ရော်။ ဟစ်ကြွေး ကြော်
သည်။ ။ ဘုန်းတော်ချီးပင့်အံ့အဲတည်း။ ။

၇၃။ တရံတဖန်။ လောကဌာန်နှံ။ ဘုန်းအန်ကြက်သရေ။ သို့
အခြေကို။ သက်သေခံတည်။ မြင်ဘူးမည်ကား။ ခဲသည်မချ။ ကြား
ရုံမျှလည်း။ ဤမှတထူး။ မကြားဘူးတည့်။ ကျေးဇူးမြင့်မြတ်။ ဘူတ
ပတ်ကား။ ညာနတ်ဦးကင်။ ရှစ်သောင်းရှင်နှင့်။ ယည်ညင်တံပျံ။
တည်ပြီးစံလျက်။ မိသင်္ဂါရေ။ အကုဇေတည်။ မြေဇမ္ဗူချက်။ ရာ
ထီးရွက်တို့။ ပြိုင်လက်တူသော်။ မြို့ပြ ကတေ့။ မှုတ်လွင့်ထွေ
သည်။ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇ်။ ညီတော်ချစ်နှင့်။ နေမြစ်နတ်ရှင်။ မဟာ
ဝင်လည်း။ ဝန်းကျင်ရံပတ်။ မှူးမတ်စော်ပွါး။ နယ်ခြားထီးစင်း။ ရှစ်
သောင်းမင်းလည်း။ စက်ရင်းကြီးနွဲ့။ ခယရံလျက်။ တင့်စံကြက်သ

ရေ၊ဂုဏ်မြို့တေဖြင့်။ရွှေစမွယ်ခိုင်။တောလုံးကြိုင်သာ။ နတ်အိုင်
သာစွ။ကောဇာရဟု။ သကဇာအထို။ ငြင်းချိုသည်။ ဝါဆိုဝေါ
ဟာ။လန္ဒယ်တာ၌။ရတနာပုံ။ဖေယျချံကြီး။ပြည်များထီးကို။ ညီး
ညီးလျှံပ။ဘုန်းကျိုးပြလျက်။ဆန့်ကြွစကြာ။ ဒေသနာဖြင့်။ရန်ညာ
နှိပ်နွဲ့နန်းသစ်စံသည်။ ။ပတ်ခြံခိုလ်ပါယာဝဲတည်း။ ။

၇၄။ ယောဂ လက္ခဏာ။ ယုဂ်ဇာတာဖြင့်။ စကြာထိုက်
ထန်။တို့ဘုန်းသန်ကား။အွန်ရတနာ။မြတ်သုံးဖြာကို။ သဂါရဝ။
ညွတ်ကြည်ထွ၍။ဒိဋ္ဌကျေးဇူး။ဂုဏ်ဖြင့်ထူး၏။လေးဦးထိပ်ကျွန်း။
စတုရန်းကို။စက်ဝန်းရှေ့ရန်။ပိုးထိုက်တန်၍။ မဏ္ဍလိသရ။ ရာ
ဇဂုဏ်ထူး။ဘုန်းရောင်မြူး၏။ဟူးဟူးကွန်မွန်း။တန်ခိုးဘုန်းကို။ အ
နှုန်းယူယူ။ ဤမျှဟူ၍။ ဂဏဏူ ပဒေ။ မရှိထွေကြောင့်။ အညေ
သုတ္တိ။အမည်ရှိသည်။သီရိညွန့်ဘူး။အခေါင်ကျူး၏။သုံးဦးပဝရ။
ဂုဏ်သေဋ္ဌကြောင့်။သမ္မတမင်း။တုဘက်ကင်းဟု။ ဝင်းဝင်းနိတုံ။
ရွှေထိပ်ပုံဖြင့်။မြေခုံရန်တိမ်း။ ပြည်ဘေးငြိမ်းထက်။ ခပ်သိမ်းရာ
ဇတီ။ချိန်မြီရောင်ပြီး။ မုတ္တာလုံးကို။ ပတ်ကုံးရန်မှောင့်။ ကုမ္မဏ်
စောင့်သည်။ တောင့်အထိပ်တက်။ ဝေပူချက်မှ။ ရွှေလက်ဆွတ်
ချ။သိကြားယူ၍။ မြို့မစွန်းဆက်။ စည်းကျောက်မျက်ကို။ ဌက်
ကာကဝဏ်။ကျိုးသဏ္ဍာန်ဖြင့်။ တမာန်နတ်သာ။ ဖန်စေပြားပြီး။
ဘဝါးရွှေစက်။ချိုပိုဆက်သည်။ ။ဘိုးနက်ဝေဘူပုလဲတည်း။

၇၅။ ရတနာပုဏ္ဏ။မာဂဖြင့်။ သာစွဩဘာ။ ပြည်အောင်
ချာကို။ပဋ္ဌမာဒိကံ။ ထည်တောင်စံသော်။ တရံရောခါ။ ဂေါဇာ
ထက်သစ်။အဋ္ဌနှစ်ထက်။ မြစ်ဥတ္တရာ။ မြောက်ညာကယ်ကယ်။
သာကိန္ဒယ်တို့။စမွယ်မြူးကြ။မောရိယဟု။မြီသေလံမြိုင်။ငါးစိုင်
ရံလည်။ကလေးပြည်မှ။ဇာနည်ဘုန်းဟေ့။ ရွှေဂူမွေသား။ ငွေအ
ရည်ရောင်။ကေလာတောင်သို့။အာဘောင်လျှာရွက်။ ခြေလက်
အသည်း။စက်စက်ရည်းမျှ။တလည်းမှည့်သွင်။ စုံစွယ်ရှင်သည်။
ကောင်းကင်ပတ်လည်။ ခြောက်ရောင် ခြည်ဖြင့်။ အသည်အဝှါ။
ဖြာဖြာကွန်ခွဲ။ရှုမရဲတည့်။ပုလဲမျက်လုံး။ တင့်မျိုးကျိုးသား။ ပြီး

ဖြိုးလှိုင်၊ ရိတ်ဘန်း၊ ကြိုးဝံထွန်း၏။ ရှန်းရှန်းစွေးစွေး။ ကိုယ်
 မွေးနိတံ။ အစုံခြေလက်။ မြီးရှက်စွယ်ဘူး။ ခုနစ်ဦးလည်း။ ပြုံးပြုံး
 သွယ်ညွတ်။ မြေညွန့်ဆွတ်လျက်။ ဆဒ္ဒန်ဇာတိ။ ကြန့်ညီညိုသည်
 မောရိယပစ္စယနာဂရာဇာ။ မင်္ဂလာမာတင်။ ပေါက်လှင်ကို။ ရှင်
 ပင်ဘုန်း၅၅။ နှင့်သာတန်ဟု။ ဝေယန်ဘုန်းစည်။ ပန္နာရည်သည်။ ။
 စည်ရှည်မကြိုက်ဘူးမြဲတည်း။ ။

၇၆။ အရိယာဝတ္တံ။ ပုညဘူမိ။ မဉ်ထူးရှိသဉ်။ ဂီရိသာခေါင်။
 မန်းပြည်ထောင်ဝယ်။ ပြောင်ပြောင်ဘုန်းလျှို။ တည်၍စံသော်။ ရာ
 ဇံမြတ်။ ဘွယ်ရာဝတ်လည်း။ မချွတ်ဧကန်။ ဂတိမှန်၍။ ဗိမာန်
 ပြိုင်လမ်း။ ကောင်းကင် ငြမ်းလည်း။ စည်းကမ်းမကြီး။ မိဗ်း
 လည်းချိန်ညီ။ မြေဆီတိုးတက်။ စစ်မက်မပွား။ သစ်ကျားရန်ငြိမ်း။
 မုဒိမ်းလည်းကင်း။ အချင်းချင်းသို့။ ချစ်ခြင်းလွန်ကဲ။ မညှဉ်းဆဲ
 တည့်။ မြဲစွဲဖြောင့်ကြည်။ စောင့်သည်တရား။ သုံးပါးရတနာ။ သဒ္ဓါ
 ကြည်ညို။ ပုဂ္ဂိုလ်သီလဝင်။ အရည်ရှင်တို့။ သုံးခွင်သာသနာ။ တင်
 ထွန်းကြာသော်။ သိက္ခာစောင့်မှန်။ ဤဆယ်တန်ကား။ မြတ်မွန်
 ဘုန်းတက်။ ရွှေလက်ထက်၌။ မပျက်လေဘဲ။ အစည်မြဲ၍။ ပြည်ထဲ
 ငြိမ်ဆိမ်။ ရေချမ်းစိမ်သည်။ နိဗ္ဗာနတ်ဘုံတပဲတည်း။

၇၇။ လေးကျွန်းဥက္ကဋ္ဌ။ မကိုဋ်မှတ်သည်။ မန္တတည်လာ။
 တို့ထွန်ချာကား။ ရတနာပုံ။ ပြည့်စုံကဲလွန်။ မြို့ဗိမာန်ထက်။ တံခွန်
 လွင့်လွင့်။ ဘုန်းပန်းပွင့်၍။ ကိုးဆင့်မည့်။ မိဗ်းရှိထူလျက်။ မင်းမူ
 မင်းကျင့်။ သင့်သည့်၌သာ။ တတ်လေ့လာသည်။ သမ္ဘာရကာရီ။ တန္တိ
 မွေမွေ။ သုံးဆောင် လေ့၏။ ဤရွှေကားလျော်။ ဤမတော်ဟု။
 ဘော်ဇနည့်။ ရွှေဥာဏ်ကူလျက်။ ပြစ်မြူမထုံး။ အမြိုက်သုံး၏။ ဆုံး
 ဆုံးဖြတ်ဖြတ်။ သင့်လျောက်ပတ်သား။ ဆေးမြတ်မိမိ။ နှစ်ထိစက်
 စုံ။ ဖြည့်ငြားထုံလည်း။ နုလုံဥာဏ်တော်။ ချင့်နှိုင်းလျော်မှ။ မြေပေါ်
 ကောင်းကင်။ စမွယ်ရွှင်၏။ ဖြူစင်နဂိုရ်။ ဗြဟ္မစိုရ်ကား။ ရွှေကိုယ်
 တော်လုံး။ တရားသုံးဟု။ ပတ်ကုံးလှ။ ခေတ်။ ပြောရာဖြစ်၏။ ငါး
 ဆစ်ပိုင်းခြား။ ဤတရားကြောင့်။ ရှည်လျားမြင့်ကြွယ်။ ရာနှစ်ဆယ်

လျှင်။ အန္တရာယ်မကြည်။ သက်တော်ရှည်၍။ ရွှေပြည်ပတ်လျှောက်။
ရွှေတောင်ပေါက်သို့။ ပင်ရောက်ပိုက်ကျိုး။ ကုသိုလ်မျိုးသည်။ ပြီး
၍ရိပ်စားမှု။ တိုးစွမင်္ဂလာ။ တိုင်းတက်သာသည်။ ။ အဝါခြောက်
ရောင်ရဲရဲတည်း။ ။

၇၀။ ဤသို့ဟောသား။ ဒီဝေါသထ။ နိရောဂဟု။ ဩဇာမျှ
စွာ။ အလင်္ကာကား။ မဟာသမတ်။ ကမ္ဘာနတ်မှ။ မပြတ်ရန်
ထောင်။ နေ့နွယ်ဆောင်သည်။ ကုန်းဘောင်တည်ရင်း။ အလောင်း
မင်း၏။ မှန်ကင်းတဆူ။ မြစ်တော်ဟူ၍။ ဘူပထဝီ။ တမြေညီဝယ်။
စေတီဂူထွဋ်။ ပုထိုးမှတ်ဖြင့်။ အမြတ်ပြဋ္ဌာန်း။ ရှိလက်ဝန်းသား။
မန္တလေးနဂရ။ ပဌမတင်္ဂထောင်။ မင်းမင်းနောင်လျှင်။ ဘုန်းရောင်
နုခြည်။ မြို့နန်းတည်နှင့်။ အပြည်ပြည်တိုက်။ တပိုက်ရိပ်စားယံ။ စံ
သသူတို့။ ဆောက်ဦးဂန္ထီ။ ပါရမီကို။ မြောက်ချီးလေးမြတ်။ ရှိသေ
ညွတ်၍။ လိပ်မှတ်ရွှေစာ။ ဆက်ပန္နာနှင့်။ စကြာတော်သို့။ ကြိုသည့်
ကြောင်းနွယ်။ ရှည်ကြွယ်ရာကျော်။ သက်တော်ပြီးမြင့်။ ပန်းသစ်
ပွင့်လျက်။ လေးဆင့်သစ္စာ။ ကမ္ဘာရင့်ကျိုး။ ဘုန်းသစ်နှိုးသား။ ပု
ထိုးသရီ။ မဟေသီလည်း။ ရေသီတာနံ့။ ရိပ်စားမဆံ့။ တံတံအား
ဆည်။ ရည်တော်မူတိ။ တိုင်းမသိသား။ ဗောဓိပုဗ္ဗ။ ရှင်ကျေးဇူး
ကို။ မြစ်တူးရင်းစစ်။ ကပ်လုံးသစ်၍။ သက္ကရာဇ်ပဒေသနာ။ ရင့်တိုင်း
ပြောင်စိမ့်။ စာစောင်တင့်နှိုင်း။ ဆင့်ဆင့်လှိုင်းသည်။ ။ သံသိုင်း
တင်ထတတိယတည်း။ ။

(နိဂုံး။)

ကြားလောဗိုလ်လူ။ သံသိုင်း ထုပိမ့်။ ဇမ္ဗူ အောင်ချက်။ မန်း
တောင်ထက်ဝယ်။ ကနက်ရိပ်ဖြူ။ ရှစ်ဆူရိုးဖြန့်။ တန်ခိုးကွန့်သည်။
ဘုန်းပန်မြို့တေ။ ပရမေအခေါင်။ ကုန်းဘောင်ဒသမ။ စွာပိန္နဲကြီး။
တို့စောထီးလျှင်။ ဆုသီးပန်ယူ။ နိဗ္ဗာန်ရည်သည်။ ပွင့်မူကျားကျား။
ဆဲဆဲသား၏။ ထံပါးဝပ်စင်း။ စက်ရင်းပရံ။ ထိပ်ဝယ်မြို့လျက်။ ရှိ
မုံလက်ကြာ။ ခဝပ် ရာဝယ်။ မြတ်စွာ ဘုန်းဟေ့။ ဗျာဒိတ်ကြွေ့။

သည်။ နှစ်ပြေဂေါဇာ။ ထောင်သင်္ချာနှင့်။ စမ္မာစမ္မာ။ ဇယျအစွန်း။ နှစ်
 ပြိုင်ထွန်းသား။ လေးကျွန်းရစ်ဝိုက်။ တိုက်တ ဖြိုးနက်။ ဂုဏ်ထူး
 ထွက်သည်။ စက်သူရိယ။ သဏ္ဍဗြိစ္ဆာ။ ထိုအခါဝယ်။ မြောက်ညာ
 အလွန်။ ဟိမဝန်မှ။ တန်ခွန်ရေရင်။ သွင်သွင်စီးလာ။ ခွဲ၍ပြာအောင်။
 ပထဗျာပံသု။ မြေအ ထုကို။ ကြီးမှုတောင်ထပ်။ ချပ်လျက်ချပ်
 လျက်။ ပတ်ရှက်ပန်းလျား။ ကျောက်သားမြွေမြွေ။ တည်စလေ
 ကို။ ဤရွှေအစ။ ဤမျှအဆုံး။ နှလုံးတော်၌။ ရှိစဉ်ကြိုက်ဝယ်။ ထက်၌
 ဗြဟ္မာ။ သူရာကစ။ သက္ကမကြွင်း။ ခဘင်းလူနတ်။ ထိုတော်ညွတ်
 ၍။ အာဝဋ်ဂင်္ဂါ။ ကဲ့ပမာသို့။ ရတနာနဒီ။ အညီနာမ။ တံဆိပ်ရ
 သည်။ မြစ်မသိတာ။ တည်ကမ္ဘာဟု။ မည်သာတွန်းစေ။ စေ့ရေမှ
 ကျန်။ တော်သံလျှင်။ ပဲ့တင်ခတ်မျှ။ မှော်ကွန်းပြီဟု။ မိန့်ဟမြွက်
 တော်။ ဗျာဒိတ် တော်ကြောင့်။ ထင်ပေါ်စေကြောင်း။ ဆုရဗ္ဗ
 တောင်းလျက်။ ကောင်းသားသွာမိ။ ရှိသည်အလျောက်။ ပြီးမြော်
 စဉ်လာ။ ရွာစဉ်ရွာနှင့်။ သင်္ဃယာမင်းတပ်။ ဘွဲ့ချီးအပ်လျက် ပညပ်
 ခေါ်ကြ။ မြို့မစလေ။ ဆိုတွေမညောင်း။ ဘွဲ့ဟောင်းပုည။ ဘိဇတဟု။
 မဉ်ရတင်ပေါ်။ ဟိုးဟိုးကျော်သည်။ မြေပေါ်ရေဆုံး။ ပတ်ကျုံးနို့သိ
 ကဝိတဆု။ ပါရဂူက။ ဇမ္ဗူပြန်မွှေး။ မန္တလေးမကိုင့်။ တိုက်လေး
 နန္ဒ။ ပိုးပိုင်သသည်။ ဘုရားဘုန်းတော်။ ရှည်မျှော်ကမ္ဘာ။ ထွန်းစိပုံ
 ဌာဟု။ နက်စွာမိပ္ပိယ။ မော်ကွန်းသွယ်သည်။ ။ အံ့ဘွယ်အ လွန်
 နက်နဲတည်း။ ။

ရတနာနဒီမြစ်တော်ဘွဲ့မော်ကွန်း။ ဇင်းမယ်နိုင်မော်ကွန်း
 'ဘုန်းတော်ဘွဲ့မော်ကွန်း။ ဤတွင်ပြီး၏။